

TRANSCRIPT VAN DE COMMISSIE SAMENLEVING VAN GEMEENTE HAARLEM
d.d. 7 februari 2019

1. Opening en mededelingen voorzitter

De voorzitter: Goedemiddag commissieleden, wethouders van harte welkom en de bezoekers op de publieke tribune en iedereen die thuis meekijkt voor de live uitzending, van harte welkom. Nou we werken met spreektijd. Het is een best wel drukke agenda, dus houd het efficiënt zou ik zeggen. We hebben ook speciale gasten op de tribune. Dat zijn de gast van de commissie dit keer. Nou hopelijk kunt u een beetje proeven hoe dat hier er aan toe gaat in de commissie. Dus welkom. Ik heb ook nog even een mededeling namens mevrouw Berg van de ChristenUnie. Ik heb gehoord dat u ons helaas gaat verlaten, de commissie en nou ja we willen u in ieder geval bedanken voor alle inzet die u heeft gedaan en veel succes verder. En u mag ook nog wat zeggen als u wil.

Mevrouw Berg: Ja dank u wel. Ja ik ben inderdaad voor de laatste keer hier aanwezig. Ik ga verwijzen naar de gemeente Heerenveen. In een klein dorpje Jubbega ga ik wonen, dus dat is een avontuur op zich. En ik vervangen worden door mevrouw Els Booms. Nou ik ben heel blij dat zij mij wil vervangen. Zij is manager van het Leger des Heils in de gemeente Haarlemmermeer en zij heeft zojuist een studie afgerond op het gebied van mensenhandel. Zeg ik het goed? Ja. Dus ik denk. Ja het bestrijden ervan. Komt goed, komt goed. In ieder geval denk ik dat het heel fijn is dat hier mij kan vervangen.

De voorzitter: Goed. Dank u wel. Dan heb ik een iets andere, mindere prettige, mededeling eigenlijk. Vorige week op 29 januari was er een bijeenkomst bij HVO-Querido. Daar hebben een heleboel mensen zich voor aangemeld. Er is gebleken dat daar maar eigenlijk van de 10 mensen 3 mensen naar toe gegaan zijn. Eén iemand heeft zich afgemeld, maar ja ik wil het toch benadrukken. U geeft zich op voor een zaak waar mensen zich ook voor inzetten, speciaal ook nog voor onze commissie nog wat gedaan heeft en dan is het natuurlijk heel zuur als bijna niemand komt opdagen. Nou dat kan dus echt niet. Dus ga er voortaan als u zich aanmeldt, kom dan ook en als het echt niet kan meldt u dan ook af, dat is dan wel zo netjes. Dus bij deze. Er is ook bij de griffie een verzoek binnengekomen van de Brede Centrale Toegang, om een werkgezoek aan hun te brengen. Is hier belangstelling voor? Ik toetst even. Ja? Dan gaat, ja hè, ik zie wel meer, dan gaat de griffier dat organiseren. Het moet nog georganiseerd worden, u krijgt daar te zijner tijd wel meer informatie hierover. Op dinsdag 12 februari van 18:30 tot 20:45 uur wordt er een workshop gegeven door de accountant over cybersecurity en de rol van de raad als opdrachtgever van de accountant. Er gaat nu een lijstje rond om u daarbij aan te melden. En als u iets opschrijft kom dan ook zou ik zeggen. Eén keer per jaar vindt er een gesprek plaats met de schoolbesturen en de commissieleden. Dit vindt buiten de reguliere vergadering plaats. En om het gesprek goed voor te bereiden hebben we twee commissieleden nodig. Het liefst eentje natuurlijk van de oppositie en eentje van de coalitie om samen met een afvaardiging dus van de schoolbesturen een agenda samen te stellen. Ik weet niet of er nu al mensen zich willen aanmelden of, ik zie mevrouw Çimen en mevrouw Stroo. Ja? Hebben we genoteerd? Ja. Mevrouw Çimen van D66, mevrouw Stroo van Jouw Haarlem. Dank u wel. En dit gesprek gaat ergens in maart/april plaatsvinden. Er hebben zich twee insprekers aangemeld bij agendapunt voor spreektijd voor belangstellenden, dat komt zo meteen.

2. Vaststellen van de agenda

De voorzitter: Dan gaan we naar de agenda. Kunnen we deze conform vaststellen of er is nog, mevrouw Zoon Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Ja. Ik wilde het hebben over agendapunt 7. Ik vind dat naar aanleiding wat er aan ons gevraagd wordt, dat wij, het gaat niet meer over de gymzaal, maar het gaat over de ontwikkeling van het stuk grond wat daar gebeurt en dat we afwijken van de standaard wat in de commissie ontwikkeling is vastgesteld. Er wordt ons ook gevraagd om daar extra geld voor aan te wenden. Dus volgens mij gaat het helemaal niet meer over de gymzaal waar wij over gaan, maar gaat het ontwikkeling van het stukje grond. En ik zou eigenlijk de commissie willen vragen om dit stuk niet via ons naar de raad te doen, maar via de commissie ontwikkeling.

De voorzitter: Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul: Eens, maar dan heb ik wel één vraag. Is dat een probleem voor de kinderen die straks ruimte nodig hebben om te gymmen?

De voorzitter: Dhr Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Ik begrijp dat in beide gevallen de gymzaal te laat klaarkomt en dus. Of het is van tweeën één. Of wij betrekken bij de ontwikkeling van de gymzaal de mogelijkheid dat uiteindelijk nog een woning er bovenop komt, dat zou je eigenlijk moet splitsen. En twee, is terug naar de commissie, onze collega commissie, zodat de zaak kan worden geregeld. Eens.

De voorzitter: Mevrouw Berg, ChristenUnie.

Mevrouw Berg: Ik zou het wel graag willen behandelen, anders loopt de vertraging eigenlijk alleen maar verder op.

De voorzitter: De heer Kessel, VVD.

De heer Kessel: We stemmen voor het voorstel van mevrouw Zoon om het naar de commissie ontwikkeling te laten gaan, dat lijkt ons ook de beste manier om een dergelijke wijziging ordentelijk te behandelen.

De voorzitter: Nou dat wordt dus dan een maand later. Ik weet niet of de wethouder echt grote problemen ziet om het een maand door te schuiven, of dat qua tijd kan.

Wethouder Botter: Nou kijk hier nekt zich een beetje het feit dat we geprobeerd hebben om multifunctioneel ruimtegebruik tot stand te brengen. Wat blijkt is dat dat eigenlijk toch niet in deze constellatie goed gaat. We hebben natuurlijk het hele voortraject ook gevolgd om met woningbouwcorporaties en allerlei ontwikkelaars te spreken om te kijken om dit vorm te geven. Dat is allemaal op weinig tot niets uitgedraaid. Tegelijkertijd heeft het te maken met de versnelling die we toch willen aanbrengen om het in ieder geval nog op tijd proberen gereed te krijgen, waardoor het eigenlijk alleen maar een sec gymnastiekzaal is geworden. En ja volgens mij is dat de reden waarom we het ook hier hebben voorgelegd. Ik kan me voorstellen dat u daar vraagtekens bij heeft, maar we hebben het van alle kanten bekeken, zowel of het mogelijk was om het te verdiepen, te verlagen, met extra investeringen te doen om te zorgen dat het zeg maar nog met de mogelijkheid was dat je later woningen daar kunt bouwen. Sommige mensen denken dat we gezwicht zijn echt voor het gebruik om daar woningen bovenop te zetten vanwege dat dat moeilijk was vanuit de buurt. Niets is daarover minder waar, want we hebben gewoon zelf heel erg sterk de behoefte om zo snel mogelijk die gymnastiekzaal gereed te krijgen. Dus dat is het hele verhaal. Maar als u zegt van ik wil het toch graag doorsturen naar de commissie ontwikkeling, nou ja dan, u bent de baas.

De voorzitter: Dan ga ik nog één keer even peilen. Blijven we bij ons standpunt om het door te schuiven.

Mevrouw Zoon: Ja ik wil het doorschuiven.

De voorzitter: Ja, ja, ja. Dan gaan we hem afvoeren en dan gaan we hem opvoeren bij de commissie ontwikkeling over een maand als dat lukt. Ja? Oké dat was even de agenda. Verder nog wat voor de agenda? Nee.

3. Inventarisatie van de rondvraag en de mededelingen commissieleden en wethouders

De voorzitter: Dan gaan we naar de inventarisatie van de rondvraag en de mededelingen commissieleden en wethouders. Zijn er nog mededelingen voor de commissie? Nee. Wethouder Meijs. Ja als u hier zit dat lijkt mij het handigste. Ja prima. Die hebben we gehad. Is er nog een bestuursvergadering bijeen voor deze commissie relevante gemeenschappelijke regelingen geweest waar de wethouder iets over wil meedelen? Nee. Ik heb twee rondvragen. Eentje van de ChristenUnie over de AED's voor wethouder Meijs en één van Jouw Haarlem, dat waren er twee. En eentje heb ik hier voor wethouder Roduner en twee, ook voor Roduner. Twee stuks. Zijn er nog rondvragen? Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul: Ja dan weet ik niet of het voor onderwijs is of voor jeugd, één van de twee. Vraag over opleiding verstandelijke beperkten wat nu in de knel zou komen in Haarlem. Stond iets in het nieuws.

De voorzitter: Goed, we gaan dat zo meteen behandelen.

4. Agenda komende vergadering(en) Actielijst en jaarplanning

De voorzitter: Dan komen we bij de agenda voor komende vergaderingen en de jaarplanning en de actielijst. Volgende vergadering is op 7 maart. Zijn er nog op- of aanmerkingen? De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: We wilden graag van de ter kennisname punten twee documenten toevoegen. En dat zijn de evaluatie van het regenboogbeleid, doe ik ook mede namens mijn buurvrouw hier maar ook mijn fractiegenoten. En de uitwerking pilot regelluwe bijstand. Over beide hebben wij verstandige dingen te melden die wij de wethouder en de commissie willen delen. En wat dat precies inhoudt dat zullen wij ook graag even op schrift zetten richting de griffie.

De voorzitter: De heer Smit, OP Haarlem.

De heer Smit: Ja even nu de wethouder er zit, 1.3 voortgangsrapportage RegioRijder. Die periode is dacht ik wel aardig door ons met z'n allen beschouwd mei-oktober '18. Is er inmiddels van daarna, want dat is de meeste actuele, waar we natuurlijk benieuwd zijn, daar al informatie van de periode na oktober over de voortgangsrapportage, is die al gemaakt?

Wethouder Botter: Ja, staat u mij toe om te antwoorden. Kijk ik had RegioRijder er zelf ook al bij, op de mededelingen nog voor mijzelf staan, ik weet niet of dat al geweest is, maar dan doe ik dat nu meteen even. In de eerste plaats even over die brief waar van de participatieraad staat dat ik hen om advies heb gevraagd en later toch niet bereid was om nog vertrouwelijke stukken te sturen. Daar ben ik gewoon overruled vanuit de regio. Wij hebben zeg maar in de regio afspraken gemaakt voor een bepaalde procedure. Ik was van plan om in ieder geval de stukken ook in zijn totaliteit naar onze participatieraad te sturen, maar dat is niet mogelijk gebleken. Daarvoor bied ik mijn excuses aan en daar zal ik ook nog op gepaste wijze briefje sturen aan de

participatieraad. Voor wat betreft hetgeen wat u vraagt van is er na december nog december, ja na oktober, ja nou er is zelfs van in januari is de aanbesteding gepubliceerd en die staat nu op het zeg maar, die is nu openbaar van dat de partijen daar op kunnen inschrijven. Maar er is verder, loopt het goed, het is wel zo en daarover hebben mevrouw Özogul en ik ook nog in de tussentijd contact gehad. Het was niet zo dat er problematiek was vanuit de RegioRijder met het vervoer van leerlingen, maar dat was wel degelijk het geval met onze huidige aanbieder in Haarlem. Daar gaat hij bij tijd en wijle niet volgens de wensen van ons, in ieder geval niet volgens de kwaliteitseisen die wij gewend zijn. En dat heeft er alles mee te maken dat ook daar door ziekte en gebrek aan personeel soms wat meer klachten zijn dan we hopen. In die zin valt het nog mee, maar we zitten daar bovenop om te zorgen dat het ook niet slechter wordt. Maar het hele project om naar RegioRijder over te stappen geeft daarbij ook wel een extra impuls omdat we daardoor hopen meer vervoerders, meer chauffeurs en dergelijke bij elkaar te hebben.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Smit.

De heer Smit: Mag ik suggereren, verzoeken dat dit bijvoorbeeld in april even weer kort terugkomt op de agenda. Dan hoeft voor mij dit niet geagendeerd te worden dit stuk, dan is dat voor mij een stukje geschiedenis geworden.

De voorzitter: Wat wilt u precies op de agenda zetten?

De heer Smit: Nou dat de wethouder weer even rond die tijd

De voorzitter: Even een mededeling.

De heer Smit: in de vergadering even weer de stand van zaken geeft.

De voorzitter: Dat kan. Ja? De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Kunt u ingaan op de reden waarom de regiogemeentes niet willen dat u opening van zaken aan de participatieraad zou geven?

De voorzitter: Ik weet niet of dat nu aan de orde is.

Wethouder Botter: Het gaat er niet om, ik denk dat u nu een verkeerde conclusie trekt of een te snelle conclusie trekt. Het gaat er helemaal niet om van dat ik geen openbaarheid mag geven, maar het gaat erom dat dit soort aanbestedingsdocumenten vertrouwelijk zijn en dat we daar ook afspraken over hebben gemaakt in de regio en dat die ook vertrouwelijk zullen worden behandeld. En nou ja ik was gewoon wat te snel geweest om aan te bieden bij de participatieraad om die openheid te verschaffen.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Hulster.

De heer Hulster: Nog ander punt, kan dat. Bij de raadsvergadering had ik gevraagd of de raadsinformatiebrief update veilig thuis Kennemerland geagendeerd kon worden. Ik zie hem hier niet bij de ingekomen stukken staan. Wordt die geagendeerd of.

De voorzitter: Ja maart, volgende vergadering komt die. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: 2.2 definitieve cijfers van nieuwe voortijdige schoolverlaters graag agenderen.

Wethouder Botter: Op zichzelf wil ik nog wel even terugkomen op wat mijnheer Hulster zegt. Er is een actieprogramma gemaakt om te zorgen dat we die wachtlijsten tegen gaan. Er is inmiddels een nieuwe interim directeur aan de slag gegaan die ook heel voortvarend werkt. Er wordt met grote spoed nu gewerkt aan het wegwerken en inventariseren van de wachtlijsten. En het is zeker wat mij betreft de moeite waard om daar volgende commissievergadering met u over van gedachten te wisselen.

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog iemand.

Wethouder Botter: Ja vraag over de, schoolverzuim. Maar daar kan ik niet nu

De voorzitter: Nee dat gaan we de volgende keer doen. Staat genoteerd.

5. Het transcript van de vergadering van 10 januari 2019

De voorzitter: Goed dan gaan wij verder naar het volgende. Even kijken dat is een adviseringsstuk. Dat is een advisering over de overdracht van de PROF. er. Gunningschool. Oh sorry ik sla het transcript over. Zijn er nog opmerkingen over transcript van de vorige keer. Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: HVO-Querido staat verkeerd gespeld in het begin.

De voorzitter: Dank u wel.

6. Overdracht Prof. Dr. Gunningschool SO (JB)

De voorzitter: Ja dan komen we bij het stuk. De overdracht Prof. Dr. Gunningschool. Dunamare draagt de basisschool Prof. Dr. Gunningschool, speciaal onderwijs, over aan de Aloysius Stichting, het schoolbestuur voor speciaal onderwijs in Haarlem en regio. Met deze overdracht wordt zorggedragen voor de continuïteit en de kwaliteit van het speciaal onderwijs aan leerlingen die in het reguliere basisonderwijs niet terecht kunnen wegens gedrags-, opvoedings- en/of ontwikkelingsproblemen. De gemeenteraad is als extern toezichthouder van het openbaar onderwijs bevoegd het voorgenomen besluit van de Raad van Toezicht van Dunamare onderwijsgroep inzake de overdracht van de Prof. Dr. Gunningschool aan de Aloysius Stichting goed te keuren. De, oh Aloysius, oh sorry, Aloysius, bij deze. De commissie Samenleving wordt verzocht advies te geven aan de raad over het voorstel van het college in paragraaf 2 en over de wijze van agendering van de raadsstukken in de raadsvergadering. Bij dit agendapunt is de heer Prast aangeschoven van de Aloysius Stichting en die gaat eventueel verschillende zaken beantwoorden, indien nodig. Aan wie mag ik het woord geven? De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja dank u wel voorzitter. Ja zoals ik het begrijp als ik de stukken doorlees gaat het om een school waarin het speciaal onderwijs gedeelte eigenlijk wordt losgekoppeld van het voortgezet speciaal onderwijs en dat dat bij een andere school komt die gericht is op speciaal onderwijs. Nou de stukken die er verder bijzitten die zijn compleet. Er is gekeken naar de leerlingen, dat is natuurlijk heel belangrijk, naar, ik heb geen signalen vanuit ouders gehad dat dit niet akkoord zou zijn, het gaat over, er is gekeken naar of het idee achter het onderwijs klopt voor beide scholen. Nou dat zag er allemaal goed uit, dus wat ons betreft kunnen we, dank ik u voor uw komst, maar zijn de stukken zo goed dat we dit wat ons betreft kunnen doorgeleiden naar de raad.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer Van Kessel: Als hamerstuk.

De voorzitter: Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ja dank u wel voorzitter. Ja wat D66 betreft, net als de VVD, de kwaliteit van het onderwijs aan deze leerlingen staat natuurlijk voorop. Uit de stukken blijkt heel duidelijk dat dit goed is voor de leerlingen, ook voor de leraren overigens, en ook voor de doorontwikkeling van de school en van het schoolbestuur, ook in aanloop naar doorontwikkeling naar integrale kindcentra's natuurlijk. Dus wat ons betreft akkoord met deze overdracht. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Berg, ChristenUnie.

Mevrouw Berg: Ook namens de ChristenUnie akkoord.

De voorzitter: De heer Smit, OP Haarlem.

De heer Smit: Met de logica die in het verhaal zit, ook akkoord.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Ook de PvdA is akkoord met de overgang. Zij het met de aantekening dat hiermee gewoon een stukje openbaar onderwijs verdwijnt uit de stad en met de bijbehorende overplaatsing van het schoolgebouw. En dat betreurt ik op zich omdat de toezicht op datgene wat de gemeenschap is, openbaar onderwijs is dat zo, en daarmee verdwijnt het uit het zicht van de raad en eigenlijk op zichzelf ook verplaatst.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul: Ja wij hadden als gemeente inderdaad nog wat te zeggen via de jaarstukken over het openbaar onderwijs. Nu geven wij het hiermee wel uit handen en daar is de SP altijd kritisch op, maar uit de stukken blijkt dat de MR, GMR en de bonden en de schoolbesturen en onderwijs mee eens is en dat het in het belang is van beter onderwijs aan betreffende kinderen. Dus in die hoedanigheid zullen wij mee instemmen, maar wel kritisch volgen.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Timmer-Aukes, GroenLinks.

Mevrouw Timmer: Ook wat GroenLinks betreft akkoord. Zeker ook eens met opmerking over het openbaar onderwijs. Maar gezien de stukken, iedereen staat er positief in. Wel wil ik nog echt benoemen dat ook met de voorwaarden dat de overname inderdaad niet leidt tot het verdringen van het huidige personeel en ook niet zal leiden tot financiële effecten van iedereen. Maar voor de rest gewoon helemaal akkoord.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Dank je wel voorzitter. Ook wij gaan akkoord met het overdragen van de Gunningschool aan de Aloysius Stichting. Dank je wel.

De voorzitter: Dank je wel. De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Actiepartij gaat ook akkoord. Wij hebben wel ook een voorkeur voor openbaar onderwijs, maar ik heb ook even gekeken bij de nieuwe organisatie en ik zie dat ze het druipt er niet van af welke richting ze aanhangen, dus wat ons betreft prima.

De voorzitter: Dank u wel. Nou dan hebben we iedereen gehad. Dan gaan we even naar de wethouder, wethouder Botter.

Wethouder Botter: Ja dank. Ik dank u voor uw woorden en uw instemming. Tegelijkertijd moet ik nog één ding zeggen want normaal gesproken zit hier ook altijd de heer Albert Strijker aan mijn zijde op het moment wanneer we het over onderwerpen hebben die met Dunamare onderwijsgroep te maken hebben. De heer Strijker is helaas niet aanwezig om persoonlijke omstandigheden, hij had hier wel heel graag bij willen zijn. Maar ook in ieder geval aan hem zal ik overbrengen uw lovende woorden en het feit dat u hiermee instemt. Dank u wel.

De voorzitter: Nou fijn dank u wel. Dus dat kunnen we als hamerstuk naar de raad laten gaan. Wij danken u voor uw komst, goed gedaan ook.

De heer Prast: Het was een eerste keer, het was een eerste keer.

De voorzitter: Ja.

7. Vaststellen startnotitie nieuwe gymzaal Phoenixstraat, beschikbaar stellen voorbereidingskrediet en verhogen krediet (JB)

De voorzitter: Ja nu hebben we even het punt 7 stuk van de agenda. Dus we gaan nu even kijken hoe we. Nou we gaan even kijken of we wethouder Meijs hier snel kunnen krijgen voor haar punt of anders. Ja we gaan even wat omgooien,

13. Vaststellen definitieve gunning Jeugdbescherming en Jeugdreclassering (JB)

De voorzitter: We gaan nu door met punt 13, dat is een bespreekpunt. En dat is een vaststellen van de definitieve gunning Jeugdbescherming en Jeugdreclassering. En dit agendapunt is geagendeerd door de commissie, door de SP. De commissie heeft de gunning Jeugdbescherming en Jeugdreclassering niet in de commissie besproken. En de SP wil naar de gunning kijken en eventuele problemen zoals vorig jaar voorkomen. Dan geef ik het woord aan mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul: Ja ik heb het geagendeerd omdat we natuurlijk vorig jaar hiermee best wel veel problemen gehad hebben. En eigenlijk ja, ook met elkaar te kijken van is dit hoe wij het in Haarlem willen en hebben we hiermee, met de gunning, ook voorkomen zoals afgelopen jaar, ja de klachten die er waren van de bedragen zijn niet goed, bureaucratie et cetera, et cetera. Ik heb het stuk meerdere keren doorgenomen en ik zie daar heel veel in staan. Je zou bijna denken het ziet er goed uit, maar er zijn een aantal dingen wat ik er wel in mis. En dat is, of ik moet mij vergissen, het stukje waar vorig jaar rondom ook problemen waren. Bijvoorbeeld bureaucratie, het schrijven van tijd waardoor er aandacht te kort was voor de jeugdigen et cetera. En wat ik er ook in mis is in het verleden hebben wij het heel vaak gehad over cao, problemen rondom bijvoorbeeld met de thuiszorg, over de bestuurders die teveel verdienen et cetera. Dat mis ik ook in, wellicht dat dat bewust niet meegenomen is, maar dan hoor ik dat van de wethouder misschien als hij dat wil. En het derde wat mij niet heel duidelijk is uit het stuk is wat de stand van zaken op dit moment is. Is die gunning er nu helemaal

door? De wethouder heeft in het verleden kort gezegd de problemen zijn opgeheven. Is de gunning er nu helemaal door of zijn we gestart met de gunning en betekent dit dan dat we geen problemen meer kunnen verwachten zoals in het verleden.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Klazes, GroenLinks.

Mevrouw Klazes: Ja dank u wel voorzitter. Ja we zijn het grotendeels met de SP eens wat betreft de vragen. Het is een beetje rommelig verlopen proces geweest en op sommige momenten ook alarmerend, het gaat over jeugd en dan wil je zeker weten hoe het goed zit en dat die aanbesteding klopt en dat er geen hiaat ontstaat tussen de twee periodes. Vandaar dat een aantal vragen. Blijft u als wethouder, verantwoordelijk wethouder jeugd, in de toekomst de rol van coördinator vervullen in de regio. Is daar al over gesproken en hoe kunnen de problemen die zich nu hebben voorgedaan bij de aanbesteding van deze keer in de toekomst voorkomen worden. En wat ons betreft een belangrijk punt en de SP had het er ook al over, over dat tijdschrijven, de bureaucratie. Ik heb begrepen dat er vanmiddag nog een gesprek heeft plaatsgevonden met de verschillende partijen en een onderdeel daarvan ging ook over het tijdschrijven. Ik ben eigenlijk heel benieuwd wat er uit is gekomen of daar een oplossing voor is gekomen en of er verder nog zaken zijn uit het gesprek van vanmiddag die nog niet zijn verwerkt in deze nota waar wij misschien toch iets mee moeten.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Kessel, GroenLinks of eh sorry VVD.

De heer Van Kessel: Dank u wel. Nee ik was zelf eigenlijk helemaal niet zo pessimistisch als de dames naast mij. Als ik kijk naar hoe dit traject gelopen is, dan is inderdaad zien we dat er een gunning is geweest, is een soort onderhandeling met partijen, uiteraard gericht en dat gevoel heb ik altijd gehad, gericht op goede zorg voor de jeugd, maar ook uiteindelijk betaalbaar. Nou als zo'n gunning dan uiteindelijk niet goed verloopt, dat kan gebeuren in een onderhandeling en ik heb eigenlijk nooit echt het gevoel gehad dat de wethouder hier niet in controle was. Nou uiteindelijk zien we hier nu in de stukken dat het uiteindelijk allemaal keurig geregeld is en nou daar wil ik mijn complimenten voor aanbieden en ik ben heel blij dat ook de nieuwe gevallen die allemaal spijtig zijn in ieder geval kunnen rekenen op goede hulp ook het volgende jaar.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Klazes, GroenLinks.

Mevrouw Klazes: Ja een kleine verduidelijking, even een vraagje aan de heer Van Kessel. Wij zijn ook heel blij dat het gelukt is, dat vooropgesteld, complimenten aan de wethouder, maar er is natuurlijk wel wat gebeurd tussendoor en het was niet altijd zo zeker dat wij op 1 januari zorgcontinuïteit konden bieden aan jeugdreclassering, aan die zwaardere jeugdzorg. Mijn vraag aan u is, is u dat ontgaan of vindt u dat gewoon niet zo heel erg belangrijk.

De heer Van Kessel: Nou met u deelde ik op dat moment ook die zorg, dat hebben wij ook destijds uitgesproken en volgens mij weet u daar ook van. En uiteindelijk constateren we nu ook met z'n allen dat het inmiddels in orde is en uw complimenten richting de wethouder daarover die zijn terecht.

De voorzitter: Kleine nabranders, mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Kleine nabrander, dus het proces zoals het nu is verlopen met de uitkomst die er nu is, die uitkomst rechtvaardigt het proces en dat vindt u voor de volgende keer een prima weg om te belopen of zou u verbetering willen in dat proces?

De voorzitter: De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Nou kijk het is natuurlijk ook zo, het liefste wil je natuurlijk dat alles in de wereld vlekkeloos loopt hè en dat alles uitkomt precies zoals je het bedacht hebt. Alleen de wereld werkt nu eenmaal niet zo en soms gaan de dingen mis. En wat belangrijk dan is, is dat je zo'n fout die, of waar het misgaat, dat je dat oplost. En dat heb ik hier gezien, daar ben ik blij mee en uiteindelijk zijn we denk ik allemaal blij en daar zitten we hier met z'n allen voor en dat delen wij, dat uiteindelijk de jeugd in Haarlem daar nou toch van profiteert dat de wethouder hier goed opgetreden heeft.

De voorzitter: Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul: Wat de uitslag nu is, daar kunnen we inderdaad zeggen complimenten, maar vorig jaar is natuurlijk, zoals GroenLinks ook zegt, het een en ander fout gegaan en was op dat moment ook niet bekend wie de trekker hiervan was en eigenlijk hadden we een chaotische toestand en onze wethouder heeft zich toen opgeworpen als de trekker. En nou ja dat is op zich goed, alleen vindt u dat de controle uit handen was en dat er eigenlijk geen toezicht was op dat moment. Vindt u dat een goede manier om mee door te gaan. U zegt net wel van er worden fouten gemaakt, maar het gaat wel om kwetsbare kinderen.

De heer Van Kessel: Ja en dan kunnen er ook af en toe fouten gemaakt worden en dan is het juist in het belang dat het goed opgepakt wordt. Dat is hier ook gebeurd en ik geef gewoon aan dat ik de zorg en de spanning die u voelde op dat moment, die heb ik niet zo gevoeld omdat ik het gevoel had dat er regie werd genomen juist door deze wethouder. En ik vind dat je dat dan ook mag zeggen op het moment dat je dat constateert.

De voorzitter: Dank u wel. Heer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Er is regie genomen door de wethouder, dat klopt. Dat is gebeurd in de loop van augustus en de problemen stapelden zich toen echt hoog op en is na heel veel vijven en zessen is een goeie uitkomst berekend. Mij valt op dat wij de financiële consequenties van die uitkomst nog steeds niet kunnen overzien. Gelijktijdig met deze vergadering wordt er nu in Zandvoort vergaderd en daar komen mij geluiden ter ore dat de kosten voor de gemeente Zandvoort van deze specifieke vorm van jeugdhulp veel hoger is dan tot nu toe begroot. Kunnen wij iets zeggen over de kosten voor de gemeente Haarlem?

De voorzitter: Dank u wel. Dan ga ik naar wethouder Botter.

Wethouder Botter: Dank u wel mijnheer de voorzitter. Ik, het was een spannende periode, maar chaotisch en kritisch en dergelijke dat zou ik niet in de mond nemen. Wat misschien dat beeld bij u veroorzaakt is dat vaak dingen in het verleden wel heel ver moeten gaan voordat het gemeld werd. Dat was een beetje vroeger de politieke cultuur en ik ben vrij open en duidelijk daarin wat er speelt. Dus dat maakt ook dat ik u eerder deelgenoot maak van wat er aan de hand is. En dat betekent, er is nota bene nog een hele parlementaire of een gemeentelijke enquête over geweest in Hilversum, waarbij nog nota bene werd gezegd hoe kan het dat ze in Haarlem wel geïnformeerd worden en wij niet. Dus dat zijn zeg maar dingen waarbij u zich daar ook rekenschap van moet geven. Dus op moment dat ik u deelgenoot maak van dingen betekent dat ook dat u vroeg geïnformeerd wordt, want dat wil ik ook heel erg graag. En als het gaat over de bureaucratie, het is inderdaad zo dat we bij het contract hebben afgesproken, dat was één van de knelpunten, dat we een aantal pilots zullen gaan organiseren om zicht te krijgen op het tijdschrijven en ook wat een traject daadwerkelijk inhoudt, daar hebben we ook vanmiddag afspraken over gemaakt. En tussen de GI's en de gemeente wordt gezamenlijk een onderzoek gestart om te kijken van wat het adequate tarief is voor deze vorm van hulp. Ik kan

me voorstellen dat het soms heel moeilijk is om door het bos nog te zien wat voor soort hulp er geboden wordt. Maar waar ze vanavond over spreken in Zandvoort wat uit de klauwen is gelopen dat is een heel ander soort jeugdzorg dan dat het hier gaat om de GI'en en de jeugdreclassering en jeugdbescherming. Het gaat er in Zandvoort over het feit dat er vijf inwoners van dit dorp zeg maar hele zware jeugdzorg krijgen en dat kun je niet voorspellen, dus het feit dat dat uit, zich nu uit in een extra hoog bedrag en dat men daar als gemeenteraad zich zorgen over maakt, kan ik mij voorstellen. Want het effect op een kleine groep jongeren is een ander effect dan in ons geval waarbij het zich wat meer uit middelt. Maar het blijft natuurlijk problematisch en het is voor Zandvoort heel erg vervelend. Dan het punt over de CAO problematiek. Ja het positieve in dit geval wil dat één van de bestuursvoorzitters van de GI'en ook SP senator is en dat hij in ieder geval niet een heel erg salaris heeft, dat hij een marktconform salaris heeft en daar zullen we ook rekening bij houden bij de honorering van de anderen. Het is niet zo dat het bewust niet is opgenomen, maar het speelt natuurlijk inmiddels altijd een rol in ons achterhoofd dat we heel goed weten dat u niet wil hebben dat er te hoge salarissen worden betaald en de persoon in het verleden waar het altijd om ging heeft inmiddels pensioen genomen, maar dat was een hele andere sector. Dan, ja ik blijf gedurende dit huidige jaar coördinator. We hebben afgesproken van nou ja we gaan daar op die voet mee door en aan het eind van het jaar gaan we kijken of het stokje kan worden overgegeven naar een ander. En dat heeft ook te maken dat ik ook coördinator ben in een aantal andere dingen rondom jeugd. En in die zin heb ik me het afgelopen halfjaar of het afgelopen jaar niet hoeven te vervelen en ben ik ook naar verschillende vergaderingen geweest waar ik verder nooit zou zijn gekomen als het niet zo uit de hand was gelopen. Dan hebben we, ja wat betreft de heer Van Kessel. Ik vind het wel eens leuk om ook een positief verhaal te horen en het feit van dat u niet alleen van u, maar gewoon ik denk dat we hoeven ons niet doorlopend hoeven we complimentjes te krijgen, maar het is ook wel eens leuk om te horen dat het goed is gegaan. Dus dat vind ik fijn om te horen, dank u wel daarvoor. En volgens mij heb ik alle vragen verder beantwoord.

De voorzitter: Volgens mij ook. De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Ja ik heb toch nog aanvullende vraag. Het valt mij op dat in uitvraag worden hoop dingen op basisniveau wordt er verwezen naar wat er wettelijk wordt gevraagd. Met name wat betreft de cliëntenvertegenwoordiging waren we geïnteresseerd of dat er toe heeft geleid wat in de wet wordt gevraagd of heeft u in de gunning gehoord dat er wat meer wordt gedaan, dus dat er ook echt een hele goede cliëntenvertegenwoordiging wordt geregeld.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul: Ja ik ben even iets vergeten. Ik las ergens in één van die stukken dat als je overkomt van een andere regio of wat dan ook dat je dan nog jaar je, zeg maar je oude voogd kan behouden, maar dat dan overgaat. Is dat normaal gesproken een redelijke tijd voor een gezin die met dit te maken heeft. Want ik kan me dat niet voorstellen, is die jaar dan ook voldoende vraag ik me af en daar zou ik wat over willen weten.

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog iemand voor de tweede termijn? Nee. Dan gaan we naar wethouder Botter.

Wethouder Botter: Ik was ook nog iets vergeten uit de eerste termijn. Er was namelijk nog iets anders interessants wat we vanmiddag hebben afgesproken. Dat was niet in samenhang met de zeg maar de aanbieders, maar dat was onderling. Wij hebben in ieder geval ook de opdracht gegeven om een zelf evaluatie te gaan vormen voor het hele proces met de GI'en wat er vorig jaar heeft plaatsgevonden. Het is natuurlijk onder het gesternte gestart van de verkiezingen die, er zijn nieuwe wethouder op andere plekken gekomen,

ook dat bestuurlijk verhaal van hoe is dat geborgd of niet. En ik zal u daar in de loop van het jaar als daar uitzicht op is van de inhoud van die evaluatie ook nader over berichten. Dus dat had u nog te goed uit de eerste termijn. Voor wat betreft de tweede termijn. U geeft aan is dat jaar lang genoeg. Ik moet echt zeggen ik weet het niet. Je mag er rekening mee houden dat omdat het ook op die manier wordt aangeboden, dat dat ook zo is, maar dat zal ik voor u navragen. En het zal best zo zijn dat sommigen misschien een paar maanden overgang hebben omdat ze liever dan weer heel dichtbij georganiseerd hebben in de nieuwe context, maar het kan ook misschien voor sommige mensen iets te kort zijn. Maar ik denk dat in zulke gevallen daar ook wel een mouw aan te passen valt. Maar ik zal eens voor u nagaan, die vraag. Dan voor wat betreft de cliëntvertegenwoordiging of de participatie. Dat is iets wat ook binnen instellingen als deze steeds meer vorm begint te krijgen. Dus op het moment wanneer je voldoet aan die wettelijke verplichtingen en eisen, dan ben je al een heel eind op streek. Maar er worden natuurlijk ook klanttevredenheidsonderzoeken gehouden en dergelijke, dus dat gebeurt ook daarnaast. Maar die participatie die is volgens mij heel goed geborgd binnen de wettelijke kaders die gesteld worden.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özolgun.

Mevrouw Özolgun: Een laatste nabrander. Wethouder zei net dat er pilots komen wat betreft de bureaucratie en het uren schrijven. Worden wij daarin in de toekomst wel op de hoogte gehouden?

Wethouder Botter: Als u dat wilt mevrouw Özolgun natuurlijk, daar zal ik u van op de hoogte houden.

De voorzitter: Goed. Dank u wel. Nou dit was een bespreekpunt, dus dat gaat niet naar de raad. Het is om de commissieleden te informeren over de gang van zaken. We hebben nog tijd om het volgende punt te doen.

14. Vaststellen Subsidiekader en uitvoeringsregelingen Voor- en Vroegschoolse Educatie (VVE) en Reguliere Peuteropvang 2019

De voorzitter: We gaan naar punt 14, dat is het vaststellen van de een subsidiekader en uitvoeringsregelingen Voor- en Vroegschoolse Educatie en Regulier Peuteropvang van 2019. Dit agendapunt is geagendeerd door Jouv Haarlem. En Jouv Haarlem wil kritisch kijken of de voorgestelde wijzigingen in 2019 niets als gevolg hebben dat de kwaliteit en toegankelijkheid van de regelingen achteruit blijken te gaan. Mevrouw Stroo, u heeft het woord.

Mevrouw Stroo: Dank u voorzitter. Kinderen van, ik zal eerst maar voor- en vroegschoolse educatie van 2 tot 4-jarigen. Daar, kinderen van ouders met een lage opleiding of met een indicatie van het consultatiebureau krijgen een indicatie voor voor- en vroegschoolse educatie waarbij de speciaal opgeleide medewerkers door middel van speel- en leerprogramma's extra aandacht en uren, gemiddeld zo'n 10 uur, per week wordt besteed aan met name de taalontwikkeling van deze kinderen zodat ze net zo goed voorbereid als de andere kinderen aan groep 1 van de basisschool kunnen beginnen. Jouv Haarlem vindt dit een goede zaak. Kinderen hebben zo een gelijke start. 72% van de VVE-kinderen wordt bereikt. Dit zijn 695 van de 961 kinderen. Een verdere rekensom leert ons dat 266 met een VVE-indicatie geen gebruik maakt van deze mogelijkheid. Waarvan 149 kinderen helemaal niet naar de peuteropvang of kinderdagverblijf gaan. De rijksoverheid heeft een subsidie voor de VVE bevroren en verlaagd. De gemeente Haarlem heeft besloten, zo heb ik begrepen, om dat bedrag niet aan te vullen. Dit heeft consequenties. De instellingen moeten nu de opleiding grotendeels uit eigen zak betalen zodat zij leidsters hebben die gekwalificeerd zijn om de voor- en vroegschoolse educatie te kunnen geven. Een andere maatregel die de gemeente heeft genomen, om de verlaagde subsidie op te vangen is om de verlengde schooldag niet meer te subsidiëren. We vinden het jammer dat deze verlengde schooldag

verdwijnt en maken ons zorgen of de kinderen hun achterstand met het wegvallen van deze extra uren nog wel kunnen wegwerken voordat zij aan de middelbare school beginnen. Wethouder een aantal vragen. We zien dat er een groot aantal kinderen nog niet bereikt wordt en geen gebruik maakt van de VVE. Wat gaat u doen om de ouders zo ver te krijgen zodat hun kinderen ook gebruik gaan maken van de VVE. Heeft u zicht op deze groep ouders en kinderen en weet u waar dit aan ligt? Wij maken ons zorgen of we straks nog wel genoeg medewerkers zijn die voldoen aan de speciale opleidings- en kwaliteitseisen. Deelt u deze zorg? De laatste vraag, door de verlengde schooldag niet meer te subsidiëren zal deze verdwijnen. Wat is het alternatief voor deze kinderen zodat zij ook goed kunnen beginnen aan de middelbare school?

De voorzitter: Dank u wel. Nog andere commissieleden? Mevrouw Steyger, GroenLinks.

Mevrouw Steyger: Dank u wel voorzitter. Ja ons eerste punt is helaas wat kritisch op het stuk op zich. VVE is eigenlijk een heel erg leuk en interessant onderwerp en we vonden het stuk niet zo heel erg toegankelijk en prettig geschreven. Nou is het natuurlijk ook wel moeilijk als je over verordening hebt, maar ja dat was toch wel onze gedeelde mening. Even los daarvan vroegen wij ons wel af inderdaad wat Jouw Haarlem bedoelde met kritische vragen, we wachten ook het antwoord van de wethouder af. Wij denken wel dat een heel belangrijke factor in de kwaliteit is de opleiding van de leidsters. We vinden het heel positief dat de gemeente Haarlem daar nog steeds flink op inzet. We delen wel de zorg over het verminderen van het budget en of de werkgevers die vermindering of in ieder geval voor hun een stijging van de kosten zullen gaan doorberekenen aan de ouders. En een ander punt wat wij ons afvroegen is er zijn signalen dat een aantal doelgroep ouders de voorziening links laten liggen omdat de kosten een rol zouden spelen. Onze vraag is of dat klopt en of dat eventueel onderzocht zou moeten worden. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Berg, uw termijn?

Mevrouw Berg: Ja. Sorry, eh dank u wel voorzitter. Eens met de vragen van Jouw Haarlem en van D66 omdat, sorry GroenLinks sorry, ik ben het eens met de vragen die u stelt. VVE daarvan is aangetoond dat zij een positieve werking hebben op de taalontwikkeling van kinderen daar waar het kwetsbaar is. Dus de vraag lijkt mij heel terecht als ouders geen gebruik meer hiervan maken wegens financiële omstandigheden wat de gemeente Haarlem daar aan gaat doen.

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog iemand? Mevrouw Özolgün, SP.

Mevrouw Özolgün: Ja. Inderdaad goede vragen, vooral het financiële deel delen wij ook. Ook omdat ons ter ore komt dat sommige ouders en dan bedoel ik ouders uit bijvoorbeeld Bulgarije of dergelijke landen, die hier nog niet alles goed in orde hebben, ook geen gebruik van maken en ook bang zijn terwijl de kinderen dat nodig hebben en straks wel naar school moeten. VVE is natuurlijk een voorschoolse educatie vooral goed voor kinderen die op dit moment niet de taal goed spreken of juist door andere oorzaken goed mee kunnen komen. En dan zou het heel belangrijk zijn als we iedereen in Haarlem kunnen bereiken en financiële middelen geen rol in deze hoort te spelen.

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog iemand? Nee. Wethouder Botter.

Wethouder Botter: Dank u wel. Nou ja kijk dit, de ontwikkeling tussen de peuterspeelzalen en de kinderopvang is natuurlijk iets wat al steeds, of wat eigenlijk al langer gaande is om dat veel meer te integreren met elkaar en dat heeft ook alles er mee te maken dat de vroeg- en voorschoolse educatie ook per dagdeel wordt aangeboden en niet gedurende de gehele dag. Dat maakt dat het voor sommige mensen nog

steeds wel een alternatief kon zijn voor de crèche. Maar naarmate je zelf ook meer gaat werken dan ga je toch ook veel meer naar de kinderopvang toe. Dus dat zie je ook en dat is ook vanuit het Rijk wordt de financieringssysteem er eigenlijk vanuit gegaan dat je met kind, met de kindertoeslag daarvan ook gebruik kunt maken. Wat betreft de kinderen van de, van mensen die een laag inkomen hebben, het is misschien goed om aan te geven dat wij in Haarlem het hoogste participatiepercentage hebben van kinderen die aan de VVE deelneemt. Dat kinderen die opgroeien in een gezin waar een Haarlempas is dat daar een heel erg laag bedrag maar hoeft te worden betaald, echt de laagste bijdrage van de trede, ja het is van de inkomensafhankelijkheid en in dat opzicht hebben we ook het gevoel van dat wij geen strobreed zeg maar nog in de weg liggen als het gaat om financiële barrières zodat men daaraan niet kan deelnemen. Wij vinden juist dat het een taak is van de gemeente om te zorgen en te investeren in die kans van de begeleiding, dus de leidsters en leiders die op die groepen staan. Ben ook blij dat dat gezien wordt. Het is evident wat mij betreft dat je kijkt naar de ontwikkeling van het kind en dat je zoveel mogelijk die aansluiting mogelijk maakt met vervolgstappen, dus met het vroegere kleuteronderwijs, dus de eerste klas van de basisschool en dat kinderen daar niet al met een achterstand beginnen. Daar doen we dit ook allemaal voor. Soms vind je gewoon kinderen of hun ouders niet. Dat is niet opzet, dat heeft niks te maken met wat ik net al vertelde, met die financiële barrière, maar je moet soms constateren van ja het zou goed zijn, maar we doen er alles aan om door middel van het, ook het consultatiebureau en andere vormen, te kijken of we vindplaatsen, mensen die op vindplaatsen een doorverwijzing of een vroegsignaleringsrol zouden kunnen spelen dat die geactiveerd worden om dat ook te doen. Daar zijn ook gesprekken over, daar zijn ook gesprekken over vanuit het CJG. Kortom volgens mij hebben we een goed dekkend netwerk nog steeds hier in Haarlem van vroeg- en voorschoolse educatie waar geen barrières liggen voor de groep die we het ook gunnen en ook willen bieden. Het feit dat het stuk misschien wat technisch geschreven is, is niet alleen denk ik wat je kunt, omdat het een verordening is, maar omdat het heel veel tegelijkertijd meteen staccato, ik bedoel met u delen. Krijg ook wel eens het kritiek van dat stukken soms te lang zijn en er zitten natuurlijk hier wat mij betreft zit alles erin en wij nemen er rekenschap van, van wat u daarover gezegd heeft. En de volgende keer zullen we daar misschien wat poëtischer in zijn.

De voorzitter: Dank u wel wethouder. Zijn er nog, u wilde nog aan uw termijn? Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Ik heb geen antwoord gekregen over de verlengde schooldag voor de oudere kinderen, of daar een alternatief voor komt of

Wethouder Botter: Geen alternatief voor. Ook daarvoor geldt dat dat te maken heeft met de kinderopvang als het gaat over naschoolse opvang.

De voorzitter: De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Ja ik ben wel benieuwd, zelf breng ik mijn kinderen ook niet naar de peuterspeelzaal, maar je kunt zo denken dat de kinderen die het goed doen, de kinderen die het niet zo goed doen kunnen helpen, dus dat je die eigenlijk ook naar peuterspeelzaal wilt hebben. Hoe kijkt u daar eigenlijk tegen aan?

Wethouder Botter: Nou dat was ooit de oorsprong van dit type, nou ja zeg maar educatie, dat alles door mekaar heen zat en dat juist de kinderen met een zwakke taalontwikkeling zouden kunnen leren van de kinderen met een sterke taalontwikkeling. Maar misschien is het een idee om daar nog eens een keer op te oriënteren.

De heer Hulster: Ja maar dat had ik ook begrepen, maar is het niet zo dat we dat nu dan een beetje aan het, dat het nu achteruit loopt omdat dus de werkende ouders hun kinderen niet naar de peuterspeelzaal brengen?

Wethouder Botter: Nou wat je zag door de loop der jaren, is dat het aantal kinderen van ouders die het, ja zeg maar de peuterspeelzaal of laat ik het anders zeggen de kinderopvang werd steeds meer als instrument gekozen voor ouders met hogere inkomens omdat ze ook zeg maar dat belangrijk vonden dat ze ook een hele dag daar konden worden opgevangen. Dat is per definitie iets wat bij een peuterspeelzaal sowieso al niet kan. En door de harmonisatie van het peuterspeelzaalwerk en de kinderopvang, proberen we nu alsnog maar dan op de andere plek, die integratie te bevorderen. Want ja ook daar is het zo dat het inkomensafhankelijk is en dat de kinderen die daar naar toe gaan met een flinke kindertoeslag ook daar naar toe kunnen gaan.

De voorzitter: De heer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Dank u voor uw antwoorden wethouder, dank u voorzitter. Toch heb ik een onrustig gevoel over die kinderen die niet bereikt worden, die, dat waren 261 kinderen die niet gebruikmaken van de VVE, volgens cijfers van Jouw Haarlem. Dat is toch een behoorlijk percentage. Klopt dat niet, dan wil ik dat graag horen.

Wethouder Botter: Mijn punt is een beetje dat je natuurlijk kinderen en hun ouders die niet willen niet kunt dwingen. En wij hebben niet een situatie van dat we met sancties werken dat als je kind niet daar naar toe gaat dat dat dan betekent dat je dan gekort wordt op je uitkering of op een andere manier. En dat betekent wel dat we niet genoeg kunnen communiceren dat wanneer je kind in een achterstandspositie opgroeit je er gewoon goed aan doet om hetzij naar een peuterspeelzaal, aan een peuterspeelzaal te denken, hetzij te denken aan de kinderopvang.

De heer Oomkes: Ja dat kan allemaal zo zijn, maar is er niet echt sprake van een kennisachterstand bij de gezinnen die niet bereikt worden. Ik heb het niet over een keuze om niet te gaan, want daar zat iedereen vrij, behalve als het over injecties gaat bij ernstige ziektes, maar dit is gewoon een keuze om je kind deel te laten nemen aan de eerste streef in de opleiding die er nodig is voor de maatschappij, om die maatschappij aan te kunnen en dat is, ik ben gewoon tegen een gebrek aan inzet om te voorkomen dat, om te bereiken dat jonge kinderen geen achterstand oplopen.

Wethouder Botter: Mag ik voorzitter? Kijk wat ik ingewikkeld vind is dat u het heeft over een gebrek aan inzicht om te kijken of je die kinderen kunt bereiken, dat gebrek aan inzet is er echt niet. Er is juist heel erg veel ingezet om te proberen iedereen te bereiken. En u heeft gelijk als u zegt van die kinderen beginnen met een achterstand. En dat is ook het appèl wat we doen bij de desbetreffende ouders, om ervoor te zorgen dat je je kind niet met die achterstand laat beginnen. Maar nogmaals op een gegeven moment is het niet mogelijk om iedereen te bereiken. En hoe vervelend u dat vindt, zo vervelend vind ik dat ook. Alleen als je op een gegeven moment alles hebt gedaan door middel van voorlichting op consultatiebureau, door middel van voorlichting bij wijze van spreken op andere plekken bij de bibliotheek, door middel van voorlichting op alle plekken waar wij zeg maar min of meer gesubsidieerde dan wel een verlengstuk van onze arm zien wat mogelijk is om daar iets te doen, dat doen we. En dan houdt het op een gegeven moment op. De samenleving is niet maakbaar.

De voorzitter: Mevrouw Berg, ChristenUnie.

Mevrouw Berg: Ja dank u wel voorzitter. De, ik ben heel even mijn gedachten kwijt,

De voorzitter: Moet u snel nadenken, want we gaan nu stoppen zo. Gaat uw gang.

Mevrouw Berg: Oké. De integratie van de peuterpeelzalen samen met de kinderopvang, ik hoor nog niet in uw verhaal hoe de kinderen die een VVE indicatie hebben daar eigenlijk baat bij hebben. Mijn ervaring is zelf als ik, mijn kinderen gingen naar de peuterspeelzaal, de eerste vraag is heeft uw kind een taalachterstand. Als moeder schrik ik, denk ik ho kinderen met een taalachterstand, moet mijn kind daar tussen. Ik zou het willen afronden met een mooie vraag, maar die heb ik geloof ik niet. Bent u zich, eigenlijk, bent u zich daarvan bewust dat dat de insteek is op moment dat je een peuterspeelzaal belt dat taalachterstand de eerste vraag is en ik mis dan die integratie tussen kinderen met een goed niveau van taal en kinderen die dat toch nog nodig hebben, bent u zich daarvan bewust.

De voorzitter: Wethouder Botter.

Wethouder Botter: Ja mijn antwoord is ja. Ik ben me ervan bewust. Het punt is alleen dat je zeg maar ook rekening hebt te houden met het feit dat denk ik niet vanuit een perspectief is vanuit de leidster die dat vraagt van dat uw kind meteen op achterstand wil zetten, maar dat ze van de ouder wil weten is het noodzakelijk dat we daar extra aandacht aan besteden. Zo kun je het ook bekijken. En vervolgens is het zo dat je ook als het met de inrichting van je groepen gaat, dat je wil weten van hé ik wil daar wel een zekere menging in, juist om te voorkomen dat je allerlei kinderen bij mekaar stopt die wel of geen taalachterstand.

Mevrouw Berg: Ik begrijp u. Maar die menging was er dus eigenlijk niet, zelfs in Haarlem Noord niet op de peuterspeelzaal. Want deze kinderen gaan naar het kinderdagverblijf. Er waren meer kinderen met een VVE indicatie dan niet, duidelijk meer.

Wethouder Botter: En wat kunnen we daar aan doen dan? Want dan, kijk op zichzelf heeft dat juist er toe geleid dat we naar die integratie gaan van die twee werksoorten. Juist daarom, omdat de VVE misschien zijn doel op dit moment voorbij schiet dat je op een laagdrempelige manier misschien een ochtend in de week dit aanbiedt, komen daar andere kinderen waarvan je hoopt dat andere kinderen zich daaraan kunnen optrekken, die komen er niet meer. Nou en dan, op het moment dat je dan gaat zeggen van die twee soorten die gaan bij elkaar, dan heb je veel meer effect ook van dat die kinderen die een taalachterstand hebben zich alsnog bij de kinderopvang kunnen optrekken.

De voorzitter: Mevrouw Özolgun, SP.

Mevrouw Özolgun: Even een mededeling naar de ChristenUnie toe. Kijk in het verleden hebben wij heel veel gesprekken gehad met de peuterspeelzalen in Haarlem, omdat Haarlem er helemaal op ingezet heeft. En wat je dan hoort is ook van de directrice die daarmee bezig is, dat zij dit probleem herkennen en er eigenlijk ook heel veel aan gedaan hebben, maar dat het op de een of andere manier niet lukt. Dus het is niet zo dat we er niks mee doen, het is alleen heel moeilijk.

De voorzitter: Dank u wel. Nou dit was ook een bespreekpunt, dus gaat ook niet naar de raad. We zijn, het is 18:00 uur dus wij zijn mooi op tijd om nou de pauze te gaan houden. Ja? Wil je dat doen? Ja het probleem, ik snap het wel. Ja maar het gaat er ook om, mevrouw Meijs die komt zo of de heer Roduner komt dan eerst, de heer Roduner komt. Nee we gaan pauze houden, want anders lopen we echt in de knoei met beneden. We zijn om 18:45 uur weer terug, 18: 45 uur weer terug.

Pauze

3. Mededelingen commissieleden en wethouders(2)

De voorzitter: Welkom terug. We gaan weer door met de commissie samenleving. Wethouder Roduner is bij ons aangesloten en die gaat eerst even een mededeling doen voordat hij aan punt 8 gaat beginnen.

Wethouder Roduner.

Wethouder Roduner: Dank u wel voorzitter. Een mededeling over Stichting Leergeld. De heer El Aichi van het CDA heeft daar een aantal keren vragen over gesteld. Daar waren wat achterstanden bij en die zijn allemaal ingelopen rond de Kerst. Dus daar zijn we heel blij mee.

De voorzitter: Korte vraag, ja.

De heer El Aichi: Hele korte vraag. Ik heb van een aantal mensen begrepen dat die laptops in gebruik zijn. Klopt dat?

Wethouder Roduner: Weet ik niet precies. Maar dat zal ik laten uitzoeken wat precies de voorwaarden daarvoor zijn.

De voorzitter: Ja?

8. Beantwoording artikel 38 vragen Jouw Haarlem aangaande de samenwerking Sociaal Wijkteam en team Sociale Recherche

De voorzitter: Dan zijn we aangekomen bij punt 8, het gaat over de beantwoording van artikel 38 vragen van Jouw Haarlem aangaande de samenwerking sociaal wijkteam en het team sociale recherche. Jouw Haarlem wil de rollen van het sociale wijkteam en de sociale recherche bespreken om daaruit te kunnen concluderen dat het sociaal wijkteam uitsluitend een hulpverlenende rol heeft met betrekking tot hulpvragen. En geen controlerende/rapporterende rol heeft op het gebied van onrechtmatige situaties. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Dank u voorzitter. Sociaal wijkteam blijf sociaal. Afgelopen maandag hebben we een technische sessie gehad over het sociaal wijkteam en de sociale recherche. De sok en de snor. Het valt me op dat er heel veel misverstanden zijn over de samenwerking tussen beide genoemde teams. Zij wisten ook niet precies van elkaar wat ze doen, vandaar dat beide teams een aantal middagen bij elkaar hebben gezeten om naar elkaars deskundigheid te luisteren en over elkaars manier van werken te praten. Na maandag is het duidelijk geworden dat er in wezen geen samenwerking is tussen beide teams en dat er geen gegevens van cliënten tussen beide teams worden uitgewisseld. Als het in de commissie samenleving al tot een spraakverwarring leidt dan is het voor de gemiddelde Haarlemmer helemaal onduidelijk wie wat doet. Maandag is heel duidelijk gesteld dat sociaal wijkteam alleen een hulpverlenende en raadgevende taak heeft. De privacy van degenen die bij het sociale wijkteam om hulp en advies komt vragen is dus gewaarborgd en is net zoals bij de huisarts het geval is. Dit lees ik ook op de website van de gemeente Haarlem. Ik vermoed dat veel Haarlemmers die een vraag of een steuntje in de rug kunnen gebruiken er tegenop zien om hun problemen voor te leggen aan het sociale wijkteam en dat het vertrouwen er bij hen nog niet is. Kan ik wel vertellen dat ik een mantelzorger in huis heb, gebeurt er dan niets met mijn uitkering of huurtoeslag? Ik ben wel eens onredelijk tegenover mijn kind, als ze dat merken wordt mijn kind dan uit huis geplaatst? Kortom het

is een hele grote stap om hulp te vragen. Als er dan een zweem omheen hangt van dat de sociale recherche om de hoek kan komen kijken dan gaat men er niet eens naar toe of stopt men met de hulp. Als de wethouder nu heel duidelijk maakt dat het sociale wijkteam er alleen is om hulp te bieden, dan kan het vertrouwen uitgebouwd worden en kan het ondersteuningsplan ook uitgevoerd worden. Zo kort als kan en zo lang als nodig is. Wethouder waarom een hoofdstuk aan het sociaal wijkteam wijden in de beleidsnota handhaven met zorg. Daarmee werkt u het verwarren van de rollen in de hand. Het is een werkdocument dat dient voor de sociale recherche. Jouw Haarlem vraagt u om het sociale wijkteam niet te noemen in de beleidsnota handhaven met zorg. Zij heeft immers geen handhavende taak, dus ze hoort ook niet thuis in het stuk over handhaven met zorg. Wij vragen u ook in stukken over het sociale wijkteam niet meer te spreken over een handhavende rol. Bent u hiertoe bereid? Kunt u, als laatste vraag, kunt u het stuk de sok en de snor aan ons doen toekomen.

De voorzitter: Dank u wel. Wie kan ik het woord geven? Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Ja dank u wel voorzitter. De sociale wijkteams kunnen alleen goed functioneren als ze het vertrouwen hebben van mensen. Daar zijn we het allemaal in deze commissie wel over eens. De sociale wijkteams zijn voor mensen in soms hele complexe en hele lastige situaties. En het komt ook wel eens voor dat mensen onterecht of onbewust gebruik maken van voorzieningen waar ze eigenlijk geen recht op hebben. Dat kan verschillen van een uitkering tot een scootmobiel. En die situatie moet hersteld worden wat D66 betreft. Dat is uiteindelijk ook in het belang van de cliënt zelf die zich meldt bij het sociaal wijkteam. Dat betekent niet direct dat er keihard gehandhaafd gaat worden met boetes en dergelijke. De situatie van de cliënt staat centraal en er wordt maatwerk geleverd door zowel het sociaal wijkteam als de sociale recherche. Dat bleek ook duidelijk tijdens de technische sessie van afgelopen maandag, dus waarvoor dank dat dat geregeld is voor de commissie. Maar dat betekent dus ook dat er af en toe contact moet zijn tussen het sociaal wijkteam en de sociale recherche. Afgelopen maandag is ook duidelijk naar voren gebracht dat er onderling veel, ja toch wel vooroordelen waren en eigenlijk niet duidelijk was inderdaad wat mijn collega ook zegt, wat nou de precieze rol was van deze teams en er wordt nu keihard gewerkt aan kennisuitwisseling. Nou dat is hartstikke mooi. Dat betekent niet dat de dossiers van mensen worden uitgewisseld of dat de sociale recherche in het wijkteam komt. Dat is niet het geval, dat lijkt mijn fractie ook absoluut niet wenselijk. En kan de wethouder dit dan nogmaals voor ons bevestigen in zijn antwoorden. En tot slot wil ik toch even gezegd hebben dat de professionals hier de voordelen van zien, in die kennisuitwisseling, in die kennisoverdracht en dat we als politiek ook niet een probleem moeten gaan creëren waar dat er niet is. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van den Raadt, interruptie of termijn?

De heer Van den Raadt: Ja interruptie. U heeft het over professionals. Bent u van mening in het algemeen dat het goed is om te doen wat de professionals vinden of dat we als politiek een eigen route moeten varen?

Mevrouw Çimen: Nou zeker. Ik bedoel in de kern is het goed om te luisteren naar de professional, die heeft er dagdagelijks mee te maken. Uiteraard kunnen we als politiek daar een andere mening over hebben, maar laten we vooral geen problemen creëren als die door de professionals nu nog niet worden gezien. Dat is mijn betoog.

De voorzitter: Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Ik ben benieuwd hoe u dat voor zich ziet als iemand dan een scootmobiel onterecht heeft, en u zegt dan is het toch wel goed om naar de sociale recherche of. Kijk wat eigenlijk de rol is van het sociale

wijkteam, dat is maandag ook heel duidelijk gezegd, dat ze dan met die cliënt in gesprek gaan en zeggen van nou u heeft hem onterecht, maar dat ze het niet gaan melden. Dat is, want ook, staat ook heel duidelijk in dat sociaal wijkteam de voorlichting naar de cliënt dat ze zelf de regie hebben. En wat u dan doet is dat u voor hen dat gaat, lijkt door te geven.

Mevrouw Çimen: Dat zeg ik niet. Ik zeg de cliënt, de situatie van de cliënt staat centraal, dat het sociaal wijkteam dit bespreekt met de cliënt, dat lijkt me meer dan redelijk. En dat betekent niet dat het sociaal wijkteam een doorgeefluik is aan de sociale recherche. Maar soms moet er wel contact plaatsvinden in overleg met de cliënt overigens hè.

De voorzitter: Mevrouw Steyger. Interruptie of termijn? Verder geen interrupties? Gaat uw gang.

Mevrouw Steyger: Dank u wel voorzitter. GroenLinks staat nog steeds achter de motie waarin wij hebben uitgesproken dat het sociaal wijkteam nooit als klikspaan mag worden ingezet. Volgens mij zijn we het er ook allemaal over eens dat het wijkteam alleen maar kan functioneren als er vertrouwen is. In dat opzicht denk ik als wij hier steeds uitstralen dat wij het wijkteam niet vertrouwen, dan denk ik dat wij een verkeerde boodschap uitzenden. Ik was tevreden met de beantwoording van de technische sessie waarin de professionals aangaven dat ze hun kennis deelden met het oog op preventie. Hoe deze ontwikkeling verder gaat dat kunnen we nu nog niet zeggen. Ik deel wel de zorg dat er nog steeds groepen burgers in Haarlem zijn die niet bij de hulpverlening terecht komen die ze misschien wel heel hard nodig hebben. In dat opzicht denk ik dat het heel goed is dat wij daar scherp op blijven, maar dan denk ik niet dat we ons moeten focussen op het stukje sociale recherche en het sociaal wijkteam, maar dat we met elkaar moeten kijken zijn er ook andere manieren van het inrichten van onze hulpverlening die zorgt dat moeilijke groepen die er altijd zijn geweest toch bereikt worden. Ik wil nog even toevoegen als illustratie dat in het verleden bureau Jeugdzorg te maken had met een enorm slecht imago, het CJG was de bedoeling dat dat dichterbij de burgers zou staan, dat is ook nog steeds zo en toch zie je dat mensen nu ook het CJG met wantrouwen tegemoet gaan treden en dat is geen goeie ontwikkeling, maar het helpt niet als we ergens een ander bordje boven hangen. Dus ik pleit heel erg voor een gesprek op dat niveau. En misschien is het goed om de wethouder daar een keer over te bevragen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi.

De heer El Aichi: Dank u wel voorzitter. Het hoofddoel van het sociaal wijkteam is dat zij integraal laagdrempelig hulpverleners. Als hulpverlener hoor je samen te werken met andere instanties, zolang je volgens de beroepscode handelt is er niks aan de hand. Maar het sociaal wijkteam moet niet als doorgeefluik zijn voor de sociale recherche fungeren. Op het moment dat een hulpverlener met andere discipline wil overleggen moet hij altijd toestemming van de hulpvrager vragen. De hulpverlener heeft de plicht tot geheimhouding van informatie over de persoon en de omstandigheden van de Haarlemse burger. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özolgun, SP.

Mevrouw Özolgun: Ja. Sociale wijkteam is inderdaad een laagdrempelige voorziening in de wijken. En daar mogen wij als Haarlem trots op zijn, want ze doen ook heel veel goed werk. Komen bij de mensen thuis en dan is juist vertrouwen van de mensen heel goed en heel erg nodig. En alles wat dat zou kunnen schaden, daar moeten wij voor waken en kritisch op zijn. De SP is ook voor wanneer er gefraudeerd wordt dat die fraude aangepakt wordt. Alleen als de sociale wijkteam als inderdaad een doorgeefluik zou functioneren dan keuren wij dat niet goed en dat hebben we met die motie ook aangegeven. Ik heb begrepen dat op dit moment qua

casussen gewerkt wordt, dus zonder rugnummers, namen of cliënten. Dat is op zich in orde, daar is ook niks mis mee en het moment dat een sociale wijkteam medewerker iets tegenkomt waarbij onwetendheid een rol speelt en betrokkenen, hulpbehoevenden daardoor in de problemen zou kunnen komen omdat die wellicht fraude pleegt, dan is het natuurlijk goed wanneer ze daar op aangesproken worden en wanneer ze daarover advies krijgen om het te kunnen herstellen. De vraag is alleen hoe zorgen we daarvoor dat dit deel er niet voor zorgt dat een grote groep straks het niet meer als iets laagdrempeligs ziet maar bang wordt om daar gebruik van te maken. Dus nou wat ons betreft goed die samenwerking, maar niet om elkaar aan te geven, om als klikspaan te dienen.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Ja ik ben het gedeeltelijk met mevrouw Özolgün eens. Het gaat over dat we die scheiding gewoon goed moeten maken. We hebben het over sociaal wijkteam en daar hebben we vertrouwen in. Die lossen de problemen van de mensen in de wijk op die dat echt nodig hebben. Mocht het blijken dat er bij iemand fraude is, dat is gewoon een ander loket. Daar moet je ook een andere route voor lopen. En als we iedere keer dat met elkaar gaan vermengen, dat we in mekaar gaan vlechten dan raak je op een gegeven moment dat vertrouwen bij de sociaal wijkteams weg. Dat moeten we absoluut politiek niet uitstralen. Dus laat het sociaal wijkteam haar werk doen waar ze voor is en mocht het blijken dat er ergens fraude gepleegd wordt, dat is echt een ander loket en laten we dat ook inderdaad bij het andere loket houden.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Dank u wel voorzitter. De sociaal wijkteams zijn als het ware de frontsoldaten van de sociale hulpverlening in de wijken die het het zwaarste hebben in Haarlem. Die verrichten heel grondig en goed hun werk. We zijn zelf wezen kijken bij die sociale wijkteams en zijn onder de indruk geraakt van de manier waarop ze dat doen met een goede afweging van wetgeving, regelgeving en de rechten van de mensen die zij bedienen. Desondanks hebben zij problemen om bij een deel van de bevolking binnen te komen. Dat heeft ook te maken met onze zorgen ten aanzien van sociale fraude en de mogelijkheid dat mensen daar in vervallen, in de onwetendheid van delen van de bevolking nog steeds met de hulpverleningspoot van die sociale wijkteams. Wij hebben hier maandag bij die sessie te horen gekregen dat de samenwerking die in de wandelgangen ook wel de sok en de snor wordt genoemd, minder ver gaan dan we aanvankelijk, dan we aanvankelijk, pardon.

De voorzitter: Interruptie mevrouw Steyger.

Mevrouw Steyger: Even een vraag. Heeft u gehoord maandag dat er over samenwerking werd gesproken? Ik niet namelijk.

De heer Oomkes: Ja, dat is daadwerkelijk gezegd. Er werd gezegd ook in de, dus de contacten die ik heb met mensen die weigerden mee te doen aan de proefnemingen van die sok en de snor, dat er een verregaande vorm van samenwerking was. Dat bleek maandag veel minder ver te zijn, ver te gaan dan wij vreesden. Dus er werd heel duidelijk een scheidslijn al in die gesprekken al opgeroepen. In de voorbereiding, in die gesprekken tussen de verschillende afdelingen ging dat verder. Dus vandaar onze manier van appelleren daar tegen. Uiteraard zijn wij als PvdA tegen een ongebreidelde vorm van sociale fraude. Alleen ik vind dat bij, zodra het om het werk van de sociale wijkteams gaat, dat de hulpverleningsinstantie de solidariteit met de mensen die aan de zwakke kant van de samenleving staan voorop moet staan. Uit de gegevens die maandag ter tafel kwamen bleek dat dat in heel veel gevallen samen kan gaan. Maar dat gaat niet samen op het moment dat er

proefnemingen worden gedaan met de open informatiesystemen, met gezamenlijk optreden bij intake en voortgangsgesprekken. Daar kan stress bij ontstaan en vandaar dat een aantal medewerkers van de sociale wijkteams niet hebben meegedaan met proefneming. Ik vind dat we voorzichtig moeten zijn met implementatie van samenwerkingsmodellen. Uiteraard is het zo dat de wetgeving op dit punt heel duidelijk is. Als vermoeden bestaat van sociale fraude dan moet die sowieso worden behandeld. Ik heb sterk de wens, dat zeg ik ook tegen de wethouder, om de rapportering over die proefgesprekken die functioneringsgesprekken zou je kunnen zeggen, tussen sociale wijkteams en sociale recherche van afgelopen maanden in te kunnen zien. Wilt u die ons ter beschikking stellen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja ik was, dank u wel voorzitter, ik was eigenlijk niet van plan om hier te spreken, ook mede omdat ik nou ja bijna 8 of 9 keer hetzelfde verhaal heb gehoord. En het deed mij uiteindelijk denken aan Richard Nixon die op een gegeven moment zei: I am not a cook. En iedereen dacht thuis wat een boef is die man. Dus hoe vaker wij blijven herhalen dat geen link zit tussen sociale recherche en het sociale wijkteam, hoe vaker we zeggen dat dat er niet is, hoe verdachter het wordt. En ik denk dat dat niet verstandig is, dus ik ben geen voorstander van dat u verdere informatie hierover stuurt die een goed gesprek tussen deze twee over hoe kunnen wij als wijkteam mensen helpen om niet bij de sociale recherche terecht te komen uiteindelijk, want dat is de hele bedoeling van die samenwerking juist om mensen niet er bij te lappen, maar om te zorgen dat het voorkomen wordt. Laten we daar alsjeblieft mee stoppen en gewoon doorgaan.

De voorzitter: U heeft een interruptie. De heer Oomkes.

De heer Oomkes: U hebt mij niet horen pleiten voor een gebrek aan contacten tussen die twee instanties. Dat lijkt me zinnig op een moment dat er een vermoeden aan fraude bestaat. Maar niet in de vorm van de organisatie zelf. Ik vind dat mensen zodra ze opereren ten behoeve van de bevolking, als een sociaal wijkteam, dat op de eerste plaats moet staan. Dus vandaar dat ik praat over klimaat.

De voorzitter: De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Het is in ieder geval goed dat mijnheer Oomkes zich aangesproken voelt in mijn termijn. En dat hij hier dus over nadenkt.

De voorzitter: Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: U zegt wij praten over de sociale recherche en het sociale wijkteam en ik hoor wel meer mensen zeggen vlecht dat door elkaar, maar dat komt volgens mij doordat in verschillende documenten ook elkaars naam genoemd wordt. En ik denk laat gewoon sociale recherche gewoon hun werk doen en laten we er ook vertrouwen in hebben dat zij de fraude opsporen. Want

De voorzitter: Houd u het even als een interruptie, dus stel even een vraag aan de heer Van Kessel.

Mevrouw Stroo: Dus ik neem aan dat u het eens bent met mijn vragen aan de wethouder.

De heer Van Kessel: Nou laat de wethouder nog één keer hier klip en klaar herhalen dat hij geen boef is.

De voorzitter: De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Ja tikje in de stijl van mijnheer Van Kessel. Er is een heleboel gezegd, maar misschien kun je het ook op een bepaalde manier recapituleren. Dan doe ik het iets anders mijnheer Van Kessel. Ik denk dat de meerderheid van de commissie constateert dat er een zorgvuldige scheiding moet zijn tussen de sociale wijkteams en de sociale recherche. En het is de kunst van denk ik het college samen met de sociale wijkteams om basaal dat beeld ook neer te zetten. En ik ga niet roepen wat er moet, dat hebben we hier met z'n allen hier al gezegd, maar ik denk dat we de komende tijd afwachten of inderdaad de drempel naar sociale wijkteams niet groter wordt door het risico dat mensen achten er achter te zitten, namelijk de sociale recherche en dat ook daar waar het gaat om samenwerking, de meeste van ons dat op een vrij dunnen technische manier zien, maar niet op een inhoudelijke manier zien waardoor mensen juist die drempel naar de sociale wijkteams vergroot achten. Nou OPHaarlem gaat de komende tijd kijken of het college die ambitie herkent en dat de sociale wijkteams het ook waar kunnen maken in de ruimte die ze hebben en niet de beperking hebben of een te grote aanhechting voor het zicht aan de sociale recherche. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er nog meer? Nee. Nou ik moet toch even zeggen, ik ben zelf ook bij de technische sessie geweest. Ik ga niet mijn mening geven verder over de inhoud, maar ik vond het wel, ik dat een hoop vragen wel goed beantwoord zijn in die sessie en het is maar net hoe we daar mee verder gaan. Dus ik wil nu het woord geven aan de heer Roduner.

Wethouder Roduner: Dank u wel voorzitter. Ik ben geen boef, echt niet. Excuus dat ik er maandag niet bij kon zijn, maar ik had later nog een debat bij de VVD, dus ik had ook even thuis ook wat tijd nodig. Fijn dat die sessie heel veel vragen heeft opgehelderd. Volgens mij en alle mensen die nog vragen hebben, nee het sociale recherche gaat niet deelnemen in de sociale wijkteam, dat is niet de bedoeling, wordt geen onderdeel van het sociaal wijkteam, zijn twee aparte instanties. En ik denk wel dat het goed is dat het gesprek is geweest, want hoe verhouden die zich tot elkaar en dat daar de werksessies voor zijn geweest en dat was denk ik ook wat wij beoogden met het kader wat we ooit hebben gesteld om juist dat gesprek aan te gaan, professionaliteit te borgen en meer van elkaar te leren. Nou dat helpt. Ik deel wel een beetje de mening van de heer Van Kessel. Misschien toch een, als u het mij permitteert voorzitter, kleine lichte kritiek op de indieners van de motie, want ik vond de motie wel, die is in de kadernota behandeld in een hele lang lijst van moties waar denk ik weinig de ruimte was om een goeie discussie te voeren, ook discussie die we natuurlijk ook al hebben gevoerd naar aanleiding van het handavingsplan en ik vond zelf wel ongelukkig dat die motie op tafel lag, dat die werd aangenomen. Ik snap uw bezorgdheid echt zeker, dat heb ik ook proberen uit te stralen destijds, maar het feit dat we hier nu ongeveer de vijfde keer over praten is denk ik niet bevorderlijk voor het vertrouwen dat de burgers mogen hebben dat we het zorgvuldig en goed doen. En ik denk dat we moeten uitgaan van vertrouwen, u kunt erop vertrouwen dat de gemeente Haarlem zorgvuldig met haar burgers omgaat met zorg, dat is in ieder geval mijn insteek en van deze coalitie. Dus daar wil ik het dan ook verder even bij laten.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Ik heb meer een soort suggestie. In de voorbereiding heb ik een aantal filmpjes gezien op YouTube van andere gemeenten waarin heel duidelijk uit wordt gelegd wat sociale wijkteam is. Dus misschien kunnen we dat toevoegen aan de website.

Wethouder Roduner: Wil ik best even naar kijken, maar ik ga niet over de sociaal wijkteams, dat doet mijn college hier naast. Ze neemt de suggestie mee.

De voorzitter: Ja? Genoeg behandeld zo? De heer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ja voorzitter ik heb ook niks gezegd eigenlijk namens Trots Haarlem omdat dit, als dit onderwerp speelt we eigenlijk allemaal hetzelfde zeggen. Ik vind wel dat als de wethouder dan zegt dat we er vanuit moeten gaan dat we het allemaal goed doen, dan is het wel opmerkelijk en dit onderwerp gaat dan ook over onduidelijkheid en verwarrende rollen, dat dit onderwerp geagendeerd is omdat daar artikel 38 vragen over gesteld zijn. Artikel 38 vragen alleen door een raadslid gesteld mogen worden en dit door een schaduwraadslid is gesteld. Dus dat is natuurlijk ook onduidelijk en verwarrend. En we kunnen er vanuit gaan dat alles goed gaat en dit is natuurlijk een raadslid wat binnenkort de warme schouderklop gaat winnen, daar ben ik heilig van overtuigd, maar laten we ons dan ook aan onze eigen regels houden of die regels even opnieuw vaststellen.

De voorzitter: Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: We hebben dat nagevraagd, want we weten dat de heer Van den Raadt dat beweerde, maar dat klopt niet.

De heer Van den Raadt: Nou dan is mijn verzoek aan de wethouder om het reglement van orde even bij te werken, want daar staat het nog wel.

Wethouder Roduner: Voorzitter wij, excuses, wij, college onthoudt zich even, heeft die discussie ook al een keer gehad en ik, heeft daar denk ik de discussie daarover bij de griffie gelaten. Als wij artikel 38 vragen doorgestuurd krijgen van de griffie beantwoorden we die en ik kan me voorstellen dat u denkt dat dat in strijd is met het reglement van orde, maar dat is denk ik een discussie die u binnen de raad ook met de griffie moet voeren.

De voorzitter: Ja? Dank u we. Zover goed behandeld? Ja? Dan hebben we, dit is het laatste punt van de heer Roduner, dus we kunnen even de rondvragen gaan behandelen die voor de heer Roduner zijn.

16. Rondvraag

De voorzitter: Er zijn twee rondvragen van Jouw Haarlem geloof ik hè. Ja. Mevrouw Stroo gaat uw gang.

Mevrouw Stroo: De eerste rondvraag is, klopt het dat bij sociale zaken een achterstand is in het afgeven van de Haarlempas omdat er veel aanvragen voor de pas binnen zijn gekomen. Zo ja gaat u extra inzet plegen om de achterstanden weg te werken. Vooral omdat minima van Haarlempas afhankelijk zijn wat kortingen betreft.

De voorzitter: Ja gaat u maar uw gang.

Wethouder Roduner: Voor zover ik weet zijn er op dit moment geen achterstanden. Wij hebben wel bij de Haarlempas incidenteel te maken met behoorlijke pieken. Rond, vorig jaar onder andere bij zorgverzekering en ook bij de schoolkostenregelingen is er opeens sprake van een enorme piek, piekbelasting. Werken onze medewerkers en daar wil ik ze ook voor complimenteren, extra door. Dus die zijn soms ook bereid om nog 's avonds door te werken. En in ieder geval op momenten dat we die pieken hebben hebben we die dan ook weer snel weggewerkt. Voor zover ik weet is er op dit moment geen achterstand met het afgeven van de Haarlempas.

De voorzitter: Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Ja. Ja wij krijgen wel geluiden dat mensen hem nog niet ontvangen hebben uit de stad, dus.

Wethouder Roduner: Nee ik weet niet, voor zover ik weet zijn er in ieder geval geen achterstanden, dus wij versturen rond deze periode iedereen weer een nieuwe pas en ik geloof ook wel dat daar ook nog een mailing is misgegaan en dat die wel is nagestuurd. Maar we hebben in ieder geval, nou ja als u die signalen hoort, stuur ze vooral naar de gemeente door want dan kunnen we daar ook op acteren en dan zullen we zo snel mogelijk hun pas verstrekken.

De voorzitter: U had nog een vraag.

Mevrouw Stroo: Ja. Klopt het dat de voorgenomen verhuizing van de voedselbank naar de Amsterdamsevaart niet doorgaat? Zo ja wat is hiervan een reden. En is er eventueel een alternatieve locatie beschikbaar.

Wethouder Roduner: Ja de voedselbank zit nu in een pand van de gemeente, maar waar ze naar toe gaan hebben we in principe niet veel bemoeienis. Ik weet niet veel meer dan wat er in de krant staat, dus het is een zelfstandige stichting die zelf ook moet kijken wat voor locatie ze nodig hebben. Wij hebben wel een afspraak met ze dat we rond oktober uit de fietsenfabriek moeten en nou ja als ze nog zoeken naar een nieuwe locatie zullen we daar kijken of we daar binnen onze mogelijkheden en afspraken bij kunnen helpen.

De voorzitter: Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: U verwacht dat er in oktober geen probleem ontstaat als ze daar weg moeten?

Wethouder Roduner: Dat weet ik niet. Zoals ik zeg de voedselbank is een zelfstandige stichting, dus die is verantwoordelijk denk ik voor zijn eigen huisvesting in eerste instantie. Dus ja, dat lijkt me goed om die verantwoordelijkheid in eerste instantie dan ook daar te laten.

De voorzitter: Dank u wel. Dan, we kunnen vragen met de rondvragen doen. Eigen rondvraag bedoelt u? Oh nou, als dat, gaat uw gang. De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja de locatie bij de Amsterdamsevaart is opgeleverd, maar waarom is de voedselbank nog niet verhuisd en weet u dat. En wat zijn de aanloopkosten geweest voor deze exploitatie?

Wethouder Roduner: Dat weet ik niet. Want ja, zoals ik net zei de voedselbank is een zelfstandige stichting en ik heb er geen inzage in hun boeken geloof ik.

De voorzitter: Ja? Dank u wel. Nou dan zijn we klaar met, bent u geëxcuseerd.

9. Activiteiten Coalitie Haarlem Ontmoet (M.T.M)

De voorzitter: Dan kunnen wij verder met punt 9. En daarvoor hebben we wethouder Meijs voor nodig. En die is aanwezig. Punt 9 dat is geagendeerd door GroenLinks en de fractie van GroenLinks vindt dat het aantal mensen groeit dat zich eenzaam voelt. Heeft het jaar van de ontmoeting iets bijgedragen tot het tegengaan van de eenzaamheid en wat kunnen we destilleren en gebruiken voor de toekomst. Mevrouw Klazes aan u het woord.

Mevrouw Klazes: Ja dank u wel voorzitter. Nou we vinden het niet alleen, het is ook zo, maar daarover zo meteen meer. Wij hebben dit stuk geagendeerd omdat het onderwerp volgens ons voortdurende aandacht verdient, ook van deze commissie. Onze stadsdichteres noemt eenzaamheid het lege verhaal. En dat is het ook. Het gevoel dat je niemand hebt om je gedachten af en toe mee te delen, het idee dat het niet uitmaakt of

je ergens bent of er niet bent, het idee dat je er niet of niet meer toe doet, het is een heel ledig verhaal, of je aan het begin van je leven staat of aan het einde ervan. Het is dus een lelijkste vorm, een soort van overlijden eigenlijk zonder echt daadwerkelijk dood te gaan, je bent er wel maar het lijkt er niet meer toe te doen. Bij de begroting van 2016 diende GroenLinks de motie in die oproep tot het jaar van ontmoeting. Die motie werd aangenomen en wethouder Botter ging buitengewoon voortvarend aan de slag met het jaar van ontmoeting 2017, waarvoor hulde. Binnen no time was er een site, Haarlem Ontmoet, er waren evenementen en bijeenkomsten om het jaar te ondersteunen. De welzijnsorganisaties omarmden het thema en er was volop aandacht voor in de pers en in de stad. Het overzicht van alles dat gebeurde in dat kader van het jaar van de ontmoeting dat hebben wij in de stukken kunnen lezen. Maar de enige vraag die nog rest is heeft het ook daadwerkelijk geholpen. Zijn wij in staat geweest om de eenzaamheid in Haarlem structureel te verminderen. Nou ik weet dat er mensen zijn die hun netwerken in dat jaar verstevigd hebben door middel van de georganiseerde activiteiten, maar ook in Haarlem groeit nog steeds het aantal bewoners dat zegt zich eenzaam te voelen en dat is niet alleen in Haarlem zo, dat is ook in de rest van Nederland zo. En minister De Jongh heeft dat tot één van zijn speerpunten van zijn beleid gemaakt en hier in Haarlem blijven we ons ook onverminderd inzetten op de bestrijding van wat wel het grootste maatschappelijke probleem van deze tijd heet, maar toch neemt die eenzaamheid toe. De kranten en de bladen die schrijven erover, filosofen, psychologen en beleidsmakers ventileren er hun mening over. Maar aan het einde van de dag is niemand in staat om echt een afdoende antwoord te formuleren. In Haarlem voelen 16.000 mensen zich sterk eenzaam en dat is de complete oude stad plus de Koninginnenbuurt bij elkaar. Dat zijn heel veel mensen. De eenzame mens is geen maatschappelijke doelgroep, het is een moeder, het is je zoon, het is je collega, het is je buurman, en misschien ben je het zelf wel. En dat het niet gaat over een meetbare afwijking van de norm die we in de vorm van een indicator terug kunnen laten komen in de jaarcijfers, maar om het subjectief gevoel, is eenzaamheid een lastig onderwerp voor beleid. De gemeente doet een goede voorzet met bijvoorbeeld de suggestie van een telefoonlijn voor contact. De motie die GroenLinks indiende was dan ook eigenlijk een oproep aan de stad zelf om de schouder eronder te zetten. De rol van de overheid is wat GroenLinks betreft beperkt tot het ondersteunen van initiatieven vanuit de stad en vooral het stimuleren en oproepen tot nieuwe initiatieven en het blijvend onder de aandacht brengen van dit enorm vraagstuk. We hopen dan ook op creatieve en blijvende aandacht en we stellen voor om dit onderwerp standaard jaarlijks op de agenda van deze commissie terug te laten komen, daar is het ook ooit mee begonnen. De fractie van de Actiepartij die heeft op gegeven moment een motie ingediend bestrijd eenzaamheid en die kwam alsmat terug op de agenda van deze commissie en iedere keer moesten wij die motie terugsturen omdat die niet was afgedaan. En eigenlijk is dat een on going verhaal en ik hoop dat het ooit beter gaat worden. Maar wat mij betreft blijft dit onderwerp terugkomen op deze agenda.

De voorzitter: Interruptie van de heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Vraagje. U zit al, GroenLinks levert al, zit al vijf jaar in het college. Hoe reflecteert u daarop als de problematiek zo groot is.

Mevrouw Klazes: Ja het is allemaal onze schuld, mijnheer Van Kessel. Volgens mij hebben wij, nou ik weet het eigenlijk wel zeker want ik was er tamelijk nauw bij betrokken, wat wij hebben gedaan is een motie ingediend tot het jaar van ontmoeting 2017 om te kijken of de stad zelf in staat zou zijn om zijn schouders eronder te zetten en dingen zou kunnen initiëren om die eenzaamheid te doen verminderen. De vraag is nu heeft dat geholpen. Ik vraag dan ook aan de wethouder om daar zo meteen ook even kort op te reflecteren wat het precies heeft opgeleverd en ook qua inzichten. Ik denk niet dat wij stil hebben gezeten, dus als dat uw vraag was, wij doen ons best.

De voorzitter: De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Goed nou ik hoor in ieder geval dat de maatregel die u heeft genomen. Dus u heeft een motie ingediend, hartstikke knap. Er is in ieder geval tot nu toe nog niks mee gebeurd. Volgens mij als mensen last hebben van eenzaamheid dan betekent het dat je naar ze toe moet en daar hoef je geen motie op in te dienen.

Mevrouw Klazes: Mijnheer Van Kessel, waar was u, waar was u in 2017? Er is nog nooit, pardon, er is nog nooit

De heer Van Kessel: Ik was bij mijn moeder en ik was bij mijn oma.

Mevrouw Klazes: Ik was ook bij mijn moeder en een oma heb ik helaas niet meer, maar daar gaat het nu even, als u goed geluisterd heeft heb ik hier voorgesteld dat de stad zelf de schouders eronder zet. Die motie van 2017 was een oproep aan het college, dat hebben ze zeer voortvarend opgepakt, om de stad ook mee te nemen in de oplossing, om naar oplossingen te zoeken voor eenzaamheid. Dit is een moeilijk te bestrijden probleem. Als u de antwoorden in pacht heeft, mijnheer Van Kessel ik smeed op mijn blote knieën kom met de oplossing, want dit is een probleem wat landelijk speelt en wat overal zwaar gevoeld wordt. Dus komt u maar met oplossingen, wij doen ons best, ik vraag me af wat u doet behalve uw moeder en uw oma bezoeken waarvoor hulde.

De voorzitter: De heer Yerden PvdA. Heer Yerden is het een interruptie of is dat een termijn.

Mevrouw Klazes: Ja ik was klaar, ik heb mijn verhaal verteld.

De voorzitter: Er waren hier ook, mevrouw Özogun had u een interruptie of een, u had niks. Dan de heer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Vraag stellen. Kijk het is natuurlijk heel goed dat het op de kaart zetten en daar elk jaar over willen praten, maar u vraagt eigenlijk ook van laten we nou ook eens wat concreets doen. Nou dan hebben we recentelijk en nog niet zo lang geleden en wat langer geleden en nog langer geleden, heeft Trots Haarlem wel eens gezegd als je nou de eenzaamheid wil bestrijden, mensen die thuis zitten, omdat ze zeggen als wij de stad in gaan en weten niet waar een openbaar toilet is, en maar thuis zitten, vindt u dat dan ook niet een handig idee dat GroenLinks dan ook voor zo'n motie gaat stemmen. We hebben nu nul openbare toiletten voor dames. Er is er één en die gaat open in mei en die gaat dicht in oktober, bij de Molerplas.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Oké.

De heer Van den Raadt: Ja maar u weet, u zegt dan die doelgroep.

De voorzitter: Houd het alstublieft gewoon bij een interruptie.

De heer Van den Raadt: Dan moet u toch ook weten dat die mensen dat als klacht zeggen en dat ze daardoor niet meer de deur uitgaan. Dus als u wat wil doen steun dan gewoon die motie en zorg voor openbare toiletten.

Mevrouw Klazes: Mijnheer, ik kan hier even niet, het gaat nu even niet over motie, ik wil er best kort op antwoorden, u hebt het er al eerder over gehad, wij vinden het ook belangrijk dat er openbare toiletten komen, er zijn nog allerlei stappen die niet mee zijn genomen in uw motie, die misschien wel aandacht verdient, ik denk niet dat dit plek is om het er nu over te hebben.

De voorzitter: De heer Yerden gaat nu verder het woord krijgen.

De heer Yerden: Dank u wel voorzitter. Het is, eenzaamheid is een belangrijke onderwerp en als we naar de kranten kijken dan neemt het toe overal in Nederland. En iedereen ervaart in zijn leven eenzaamheid en als we de laatste tijd kijken dan neemt die wel toe in Haarlem. Daarvoor hebben we wel aanpak en in het jaar 2007, jaar van ontmoeting heeft de college de coalitie Haarlem Ontmoet gevraagd initiatieven en activiteiten te organiseren ten behoeve van de aanpak van eenzaamheid. In het jaar van de ontmoeting heeft bewustwording en ontmoeting bijzondere aandacht gekregen waarmee een eerste stap is gezet in het voorkomen en bestrijden van eenzaamheid. Daarvoor hebben we wel met de coalitie Haarlem Ontmoet is in 2018 gestart met een aanpak langs drie lijnen. Eerste lijn was coalitievorming, tweede lijn was in het onderzoek van de lokale telefoonlijn van gesprekken signaleren van eenzaamheid en doorverwijzing binnen Haarlem. De derde lijn was het actie, leerprogramma eenzaamheid ontwikkelen. En als ik zo, wij moesten elk jaar evalueren, geconstateerd kan worden dat het project tot nu op geen enkele wijze heeft bijgedragen tot het terugdringen van eenzaamheid in Haarlem. De genoemde activiteiten zijn alleen voorwaarden scheppende activiteiten. De projecten moet in 2019 worden uitgevoerd en dan nog zal er een aanlooperperiode nodig zijn om te kunnen evalueren of zij daadwerkelijk effectief zijn. Heeft de wethouder met de coalitie Haarlem Ontmoet de activiteiten van 2018 geëvalueerd? Kan de wethouder aangeven of het programma in 2019 ook daadwerkelijk uitgevoerd wordt? Deze vraag claimt u meer omdat voor de gemeente Haarlem vanuit het rijkssubsidie 2,5 ton beschikbaar komt op voorwaarde dat er een aanwendingsvoorstel komt. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Had u een interruptie? Mevrouw Berg, ChristenUnie.

Mevrouw Berg: Ja ik had een vraag aan u mijnheer Yerden. Waar baseert u op dat de eenzaamheid niet is teruggedrongen, want misschien als we niks hadden gedaan was hij nog veel verder gestegen. Dus vandaar mijn vraag, waar baseert u het op dat het niet is afgenomen door het initiatief Haarlem, wat hier in Haarlem heeft plaatsgevonden.

De voorzitter: De heer Yerden.

De heer Yerden: ja, vanwege de eenzaamheid hebben we wel projecten gestart en ik heb ook wel verschillende partijen hierover gesproken en het loopt nog niet op de schema, naar wat ik gehoord heb. Dus dat, als ik naar de kranten kijk, de berichten kijk, de eenzaamheid is wel toegenomen onderwerp.

De voorzitter: De heer, oh. Dan eerst de heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: De zorgen van mevrouw Klazes deel ik. Alleen daar word ik niet zo blij van, want we willen dat de eenzaamheid vermindert. De opmerking van mijnheer Yerden vind ik vrij essentieel, omdat ik ze zelf ook heb en dan vind ik natuurlijk uw opmerking ook essentieel, dezelfde. Als ik lees eerst wat er in 2017 is gebeurd met conferentie dit en aandacht voor dat en vervolgens naar de aanpak in 2018 dan zie ik alleen maar dat men bezig is met het oprichten van een kerngroep. Het actie leerprogramma eenzaamheid. Ik kan het, wat u heeft genoemd, dat kan ik nog even uitgebreid lezen, het staat er gewoon op pagina twee, maar er wordt zelden of nooit een eenzame bereikt. En dan moet je hopen dat in '19 gebeurt en ik heb grote zorgen. Want ergens

moet er volgens mij een, en ik vraag aan de wethouder of ze zich ervan bewust is, een omslag komen van waaruit het met mekaar praten in conferenties en gemeenschappelijke leergroepen die gewoon naar de eenzame mensen moet en ze op allerlei manieren moet activeren, contact met ze hebben, met ze praten, misschien meenemen naar. Maar uit de stukken die je leest in '17 en '18 is dat in feite ondergeschikt aan een proces, misschien voorbereiding en laten we hopen dat er in '19 heel veel gebeurt, maar in '17 en '18 is dat niet het primaire doelstelling geweest om de eenzamen te bereiken, fysiek. En dat verbaast mij en ga, ik wacht.

De voorzitter: U heeft een interruptie. Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Dank u wel voorzitter. Ik deel de zorgen inderdaad over eenzaamheid in onze samenleving, maar ik vraag me af wat u dan concreet wilt voorstellen om dan die eenzame burger te bereiken. Kijk we hebben heel veel initiatieven en dergelijke ook via de sociale basis om mensen te bereiken, maar wie is dan die eenzame burger die wel of niet bereiken?

De heer Smit: Nou als wij allebei de initiatieven zien en daar soms aan meedoen, dan zijn we bij een eenzamer iemand, iemand die zich eenzaam voelt en dan heb je iets goeds gedaan. Daarmee zeg ik niet dat je eenzaamheid in één keer opheft door er een keer te komen, maar als je met die mensen contact hebt, ze uitnodigt voor een straatfeest of wat dan ook, dan probeer je de eenzaamheid te compenseren en dat is waar het om gaat. En dat is de vraag, heb je dit nou allemaal echt nodig om dat ene te doen wat in '17/ '18 misschien te weinig is gebeurd en in '19 moet gebeuren: naar een eenzaam iemand gaan, contact mee hebben, kijken of je die persoon uit kan lokken mee te gaan naar een activiteit of naar activiteiten gaan. Dat lijkt haast wat ondergeschikt te zijn aan die organisatorische leerambitie. En dan denk ik van jongens kom op net wat u zegt, ga naar die eenzame persoon toe, drink daar koffie mee, nodig hem uit op de koffie, ik heb een buurman die komt af en toe, dan zwaaien en ziet dat ik tijd heb en dan komt hij even koffie bij me drinken, ja dat is het.

De voorzitter: Interruptie van mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Nou eigenlijk een vraagje aan de heer Smit. Ik ben het deels, grotendeels met u eens. Ik vind ook dat de stad en dat heb ik volgens mij ook net duidelijk gezegd, de stad zou ook aangemoedigd moeten worden om zelf stappen te ondernemen en met de stad bedoel ik u als buurman of vader of noem maar op dat je zelf de mensen opzoekt. Gelooft u dat de gemeente daar een ondersteunende rol in zou kunnen spelen.

De heer Smit: Ik denk niet meer leerprocessen. Ik denk wel met het blijven uitlokken van de Haarlemmers om daar aan te denken dat we zo'n rol in kunnen vullen. Soms vergeet je het en soms realiseer je niet dat iemand naast je of vlak in de buurt van je eenzaam is en ik denk dat het heel goed is als we op al deze manieren tegen elkaar zeggen heb oog voor je buurt, voor je wijk, voor familie, voor vrienden, realiseer je dat ze eenzaam kunnen zijn. Ik vind dat belangrijker en dan ga je er naar toe. En dan is het leuk om te weten dat er in de buurt ook nog een seniorensoos is of iets anders, ja is ook handig, maar wat ik hier lees over de aanpak, goed bedoeld, laat ik het voorop stellen, in 2018 – '19 denk ik van jongens ga de deur uit en ga bij die mensen op de koffie of haal ze op de koffie. En ik vind dat te weinig in de programmering zitten.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Zoon.

Mevrouw Zoon: Ja ik vind het allemaal nog een beetje met lucht schieten. Een mooie motie we gaan mekaar ontmoeten. Maar wat is eenzaamheid en wat willen we er eigenlijk mee. Als mensen eenzaam zijn dan

worden ze ziek. En dat is op een gegeven moment waar we preventie voor hebben dat die mensen niet ziek en dat ze niet wegvallen in de maatschappij en dat is wat we met deze doelgroep willen. En dan is een ontmoeting, met een motie dat is een middel, maar dat is niet dat je het echt oplost. Wat, het enige wat ik denk, waar het zou kunnen gaan, waar de gemeente een rol in zou kunnen spelen, is dat we de sociale partners die veel met mensen in aanraking komen zoals de GGZ, Cordaan Zorgbalans, allemaal dat soort dingen, huisartsen zeker, die eens met mekaar zien te koppelen, die hebben namelijk zicht op mensen die eenzaam zijn. Want er zijn mensen die zijn bewust eenzaam, die willen helemaal niet meedoen aan deze maatschappij. Er zijn mensen die zijn gewoon nare mensen, daar willen we helemaal geen contact mee hebben. Dus die hebben, door middel van hun karakter blijven ze ook gewoon eenzaam, daar hebben we ook wel een doelgroep voor. En dan hebben we nog hele doelgroep die inderdaad gewoon niet mee kan doen met deze maatschappij, die niet mee kunnen participeren in deze maatschappij. En daar moet je zorgen dat je verbindingen hebt en dat je moet zorgen dat al die sociale partners die we hebben, kijken of we die mensen naar boven kunnen halen. En volgens mij ben je dan bezig om de eenzaamheid in ieder geval te verminderen.

De voorzitter: Interruptie mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Dank u wel voorzitter. Aan u dan dezelfde vraag, heeft de gemeente daar een rol in of moeten die partijen zich zelf organiseren wat u betreft.

Mevrouw Zoon: Ik zou zeggen dat de gemeente de enige rol heeft om die partijen aan mekaar te verbinden en te stimuleren dat ze daarmee bezig zijn.

De voorzitter: Dank u wel. Wie kan ik het woord geven? De heer Hulster.

De heer Hulster: Dank u wel voorzitter. Ja eenzaamheid is inderdaad een groot probleem en in die zin zijn we ook heel blij met de motie. Als ik het nu lees dan zie ik dat uw motie, van GroenLinks, niet zo erg is uitgevoerd omdat u heeft gezegd laten we iets dan, laten we de stad zelf aan het werk zetten en nu zie ik een hele lange lijst van organisaties die aan het werk gaan. Er zijn 30 organisaties om 15.000 mensen te bereiken. Dat is, lijkt me een aardige dekking. En ik denk dat dat ook het probleem is, het is natuurlijk lastig, we moeten het onderwerp signaleren, maar we moeten ook proberen dat we er niet weer een label opplakken bij die mensen en daar professionele hulp op gaan zetten. Want de professionalisering is denk ik één van de veroorzakers van eenzaamheid. Vroeger toen ik bij de thuiszorg werkte, en de verzakelijking, toen ik bij de thuiszorg werkte had ik vroeger een half uur de tijd om met mensen koffie te drinken als ik daar schoonmaakte, en voor veel van die mensen was dat hun enig contact wat ze hadden. Ik weet niet of ze daar nu heel blij mee moesten zijn, maar goed die vage student die over de vloer kwam was voor die mensen toch heel fijn om even hun verhaal te doen. En dat hebben we weggehaald want we rekenen mensen nu op vijf minuten af wat ze gedaan hebben in plaats van, en dus een half uurtje sociaal contact daar hebben we geen geld meer voor over als samenleving. En er is ook een behoorlijke verschraving en kaalslag geweest omdat we heel veel cultuur hebben weg bezuinigd en ook het cursusaanbod in de buurthuizen hebben verschraald. Dat is ook iets waar mensen vroeger naar toe gingen en samen iets gingen doen. Dus dat is ook iets wat je kan doen. We hebben een motie, heeft GroenLinks helaas niet gesteund, ze zeggen mensen die in de buurt zich niet fijn voelen kunnen bijvoorbeeld de pakjes aannemen die binnenkomen en dan hebben ze wat contact met hun buurt. Maar we hebben ook wel eens een motie ingediend waar een proef zou komen en die heeft het niet gehaald of die proef is er nooit gekomen en dat is om een zorgheilsysteem op te zetten zodat mensen diensten met elkaar kunnen delen zonder dat daar dan een verrekening met geld hoeft te zijn, maar dat in uren met elkaar kunnen verrekenen zodat mensen zich weer waardevol voelen omdat, iedereen kan wel iets en iedereen kan wel iemand helpen. En dat zijn allemaal initiatieven die je zou kunnen doen. Ik vind het tot nu toe nog teveel bij de

professionals gelaten en dat baart me zorgen, want dan maken we er alleen maar weer een ziekte van in plaats van te zeggen nee in potentie zijn het mensen die een kracht hebben en dat zijn geen vervelende mensen, dat vind ik echt een afschuwelijke benadering, het zijn mensen die even weer in hun kracht moeten worden gezet.

De voorzitter: Interruptie mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja u zei, ik heb het getal 16.000 heb ik genoemd. Dat is 10% van de Haarlemse bevolking. Dat zijn de mensen die zich sterk eenzaam voelen, dat is echt de groep waar we het nu ook deels over hebben, mensen in een sociaal isolement. Maar 40% van de Haarlemmers voelt zich wel eens eenzaam. Dus de groep is veel groter dan wat u net zei. En het kan zijn dat een aantal initiatieven vanuit de gemeente en vanuit welzijnsorganisaties wel degelijk die groep kunnen bereiken en ook daadwerkelijk wat kunnen toevoegen, maar over die groep sterk eenzamen die van 16.000 mensen, daar is misschien andere inzet nodig daar ben ik het wel mee eens.

De voorzitter: Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Ja, eenzaamheid is ja gewoon heel naar en dat, even denken hoor, goed dat er aandacht voor is en blijft. En mensen waarvan de familie is weggefallen of met name de partner, en dan ook nog niet meer zelf het huis uit kunnen komen, die zijn vaak eenzaam wat Gert Jan ook al zei. Van die zien soms maar één iemand per week. Het voorstel voor de telefoonlijn als ik het goed heb begrepen dat vind ik ondoordacht. Want juist oudere mensen die zijn ook vaak slechthorend en hebben daar dus niks aan, want die kunnen niet eens goed door de telefoon praten, want dan zeggen ze al gauw van ik hoor u niet en kunnen eigenlijk geen goed gesprek voeren, dus dat lijkt me geen oplossing. Laatste,

De voorzitter: Maak het maar even af.

Mevrouw Stroo: Ja. Bij de organisatie van activiteiten krijgen mensen vaak wel een briefje in de brievenbus, had ik laatst ook nog meegemaakt bij het buurtbloemetje, in De Hamelink, en letterlijk een vrouw die daar tegenover woont die gaat dan toch niet, want ze ziet er tegen op en ze zegt ik ben toch doof, ik hoor toch niks, wat moet ik daar, dat hoor ik mijn buurvrouw ook wel eens zeggen, die wil daarom ook nergens meer naar toe. En ik denk dat het dan helpt als mensen die dat organiseren even bij die persoon langs gaan. Ze is wel in beeld, maar ze zet de eerste stap niet en dan denk ik nou als er iemand langs gaat, komt u mee en meer mensen gaan dan een soort slinger maken van nou gaat u allen gezellig mee. Want dan ziet ze ook de buurvrouw weer eens en, want die ziet ze niet meer, want ze kan niet meer uit huis. Dus ik denk dat er ook, dat we ook daadwerkelijk naar die mensen toe moeten gaan.

De voorzitter: De heer Yerden had een interruptie.

De heer Yerden: Maar ik denk dat het ook belangrijk is, u heeft wel aantal factoren genoemd voor de eenzaamheid. Eenzaamheid, het gaat over de volle betekenis, volle betekenis geven aan de relatie.

De voorzitter: Heer Yerden komt u tot een vraag.

De heer Yerden: Wij zijn tot nu toe bezig geweest met organisatie, maar welke activiteiten moeten we, ja aanpakken ten opzichte van ouderen of van de eenzaamheidsgroepen.

Mevrouw Stroo: Ik noemde net al een voorbeeld, er wordt dan iets heel leuk georganiseerd, dat buurtbloemetje wat op zich heel leuk is, maar de mensen blijven in hun huis zitten. Dus haal ze op, haal ze uit hun huis, help ze, want ze zijn misschien ook slecht ter been, ze weten niet hoe ze er moeten komen, ze hebben een familielid nodig, die werkt.

De heer Yerden: Wie moet dat doen?

Mevrouw Stroo: De mensen die dat organiseren, een vrijwilliger van die activiteit. Je kan wel in het buurthuis zitten wachten of er iemand komt, maar ga, zeker als het de straat verderop is, loop even langs.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özolgun.

Mevrouw Özolgun: Ja inmiddels zit ik 13 jaar in de gemeenteraad en vanaf dag één hebben we het over eenzaamheid. En iedere keer bedenken we wel weer iets nieuws en denken wij het weer gevonden te hebben om eenzaamheid in Haarlem, ja te kunnen helpen. Wat je, nou we hebben die motie gesteund natuurlijk want wie zal er tegen zijn om het jaar van ontmoeting en eenzaamheid om daar aandacht aan te schenken en om te kijken van wat kunnen we doen of hoe kunnen we het verbeteren. Alleen waar ik bang voor ben en waar ik een beetje het idee krijg als ik naar de stukken kijk, is dat we het alleen maar, nou je we praten, we praten en opnieuw en opnieuw en we gaan opnieuw weer denken van hoe het allemaal moet en nou ja ondertussen denk ik wat heeft mijn eenzame buurjongen daaraan, wat zie hij daarvan terug, wat betekent die concreet voor hem. Als ik dan in de Turkse moskee kom, een groot deel van de ouderen die gaan vier maanden weg. Er is een deel die door omstandigheden niet weg kan, die zitten gewoon thuis, die zijn eenzaam, die zien alle vrienden vertrekken in de zomer en die hebben op dat moment niemand die bij ze op bezoek kan. Wat heeft die mevrouw of die meneer aan het feit dat wij zo'n dag organiseren waar heel veel professionals komen, maar waar de doorsnee burger het bijna niet eens wist of niet kwam.

De voorzitter: Mevrouw Çimen heeft een interruptie.

Mevrouw Çimen: Dank u wel voorzitter. Wat stelt u dan voor?

Mevrouw Özolgun: Ik heb een aantal dingen gehoord. Eén van de dingen is bijvoorbeeld er op af. Het moment, als wij weten dat er mensen zijn en waar ze zijn, dan kan je er voor zorgen dat er op af is. Ik hoorde net iets over de GGZ. Nou toevallig ben ik daar nu ruim vier maanden met iets bezig en wat je daar merkt is er zijn wachttijden bij de GGZ. Er is amper tijd voor de hulpverlening, laat staan voor het deel eenzaamheid. En je kan niet denken van we laten het aan de GGZ over, je kan niet denken we laten het aan een hulpverlener over. We hebben afgelopen jaren hebben wij de thuiszorg sterk uitgekleeft. We hebben ervoor gezorgd dat bepaalde hulp aan huis steeds minder is geworden. Actielijst vertelde het, Gert Jan vertelde het al, sorry, van vroeger kon je een kopje koffie drinken. Nou dat is weg. Vroeger had je laagdrempelige organisaties in de wijken. Toen wij bezig waren met een andere manier van inrichting van het sociale domein, hebben we heel veel van dit soort leuke initiatieven die voor 2.000-3.000 euro in het jaar heel veel goeds deden in de wijken hebben we allemaal weg bezuinigd. Weet je en één van de dingen was bijvoorbeeld voor mensen met beperkingen had je een soort café achtig iets in de stad waar best wel veel mensen kwamen. Kostte 5.000 per jaar, weg bezuinigd. Nou en dan kan je het nu weer opnieuw te gaan proberen uit te vinden en te organiseren en daar moet je dus voor waken. En een ander iets is, er werd net gevraagd wie moet het dan doen. Ik denk dat we het met z'n allen moeten doen. Het is, je kan het niet alleen op de schouders van de vrijwilligers gooien, je kan het niet op de schouders van Haarlemmers alleen gooien. Natuurlijk moeten Haarlemmers omkijken naar de burens, natuurlijk moet iedereen een kopje koffie drinken, maar de mensen waarbij je een kopje koffie drinkt dat zijn

niet de hele erge Haarlemmers waar dus de nood het grootst is. Die mensen die komen amper hun huis uit. Door wat voor oorzaak dan ook. Het kan zijn iets met psychiatrische problematiek, het kan zijn door andere beperkingen dat ze niet de deur uit kunnen, maar we moeten echt waken dat we het bij praten laten. We moeten echt iets concreets doen. En nou ja ik heb het stuk ook gelezen, 2017-2018, mij is niet duidelijk van wat hebben we nou bereikt. We hebben de aandacht erop gevestigd, hartstikke goed, moeten we blijven doen. Maar wat hebben we nou concreet bereikt. Hebben we nu mensen die er op af gaan, die bij de mensen aankloppen, aanbellen van hoe is het met u, wie bent u, doet u nog mee?

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Yerden.

De heer Yerden: Mevrouw Özolgun, iedereen is verantwoordelijk voor het onderwerp, maar we moeten het coördineren. Wie gaat coördineren en wie is dat eigenlijk probleemeigenaar.

Mevrouw Özolgun: Volgens mij is het op dit moment, tenminste naar mijn idee niet heel duidelijk wie de probleemeigenaar is. Kijk wij hebben sociale wijkteams, die weten heel vaak wie eenzaam is, waar een problematiek ligt. We hebben, net wat ik zei de GGZ weet wat, thuiszorginstellingen weten dat, de huisarts weet dat, iedereen weet dat. Maar volgens mij weet men het niet van mekaar. En ik denk toch dat je als gemeente uiteindelijk verantwoordelijkheid naar je toe moet trekken om het te coördineren.

De voorzitter: De heer Smit heeft ook nog interruptie.

De heer Smit: Ja mevrouw Özolgun bij dat laatste ga ik even twijfelen, dat coördineren. Mijnheer Hulster zegt ook als we 30 organisaties hebben die eerst bij elkaar geveegd, zich kwalitief gaan verbeteren en dan gecoördineerd moeten worden dan zijn we nog steeds bezig met niet op de koffie zijn, door de voordeur heengaan van de eenzame Haarlemmer. En dat coördineren, ik zou dat liever vervangen door bewustmaken, bewustmaken, bewustmaken. Want je kunt niet coördineren als mensen niet door de deur gaan, aanbellen door de deur gaan bij iemand die eenzaam is.

De voorzitter: Wat is uw vraag aan mevrouw Özolgun heer Smit.

De heer Smit: Özolgun, nee bent u met me eens dat coördineren dan een loze kreet is.

Mevrouw Özolgun: Ik denk dat u dat coördineren wat ik zei verkeerd begrijpt. Wat ik met coördineren bedoel is als bijvoorbeeld meerdere instellingen bij een persoon in huis komen en als iedereen dat die persoon zeer eenzaam is en dat diegene het heel moeilijk heeft, dat er dan één iemand moet zijn die dan de stappen zet en kijkt van wat kunnen we hier voor doen. Dat bedoel ik met het deel coördineren. Natuurlijk moeten we niet, ik zei het al we moeten het niet bij praten houden, we moeten bij de mensen naar binnen, we moeten bij de mensen langs, we moeten zorgen dat ze, naar die laagdrempelige organisaties komen die in de wijken er waren en we moeten die organisaties vooral niet weg bezuinigen.

De voorzitter: Heer Smit nog even.

De heer Smit: Nou om met de woorden van de heer Hulster te mogen spreken, is als er bij iemand heel veel instanties over de vloer komen, dan wordt er in ieder geval iets aan die eenzaamheid gedaan. Als we dan gaan coördineren wie de eenzaamheid nog het beste op kan lossen dan zie ik daar het grootste probleem in Haarlem al niet meer liggen. Laat iedereen maar iedereen over de vloer krijgen, maar zover zijn we juist nog

lang niet. En dan nog denk ik dat coördineren dus, ik zie uw ambitie maar voor mij gaat het om iets veel laagdrempeligs. En dat is wat ik u probeer uit te leggen.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Klazes nog even.

Mevrouw Klazes: Ja mevrouw Özogul wat u eigenlijk voorstelt is een soort van eenzaamheid, één plan, één regisseur, dat is eigenlijk wat u wil om even door te borduren op het plan wat er ligt voor de jeugd.

Mevrouw Özogun: Nou op het moment dat we iemand in beeld hebben en op het moment dat we zien dat daar een hele grote problematiek is dan wel. Maar er zijn ook eenzame mensen waarbij je dat helemaal niet nodig hebt, waarbij je bijvoorbeeld een laagdrempelige organisatie in de wijk al voldoende is of waarbij bij er op af al in orde is. Nou ik noemde net de problematiek van migranten die in de zomer wegtrekken. Als we dat al in beeld hebben dan kan je daar toch goed op inzetten, kan je daar op iets, weet je wel, je moet het probleem in beeld hebben en vervolgens gelijk actie op ondernemen en niet blijven praten.

De voorzitter: Mevrouw Özogun u begint al aardig door de tijd heen te komen, ik weet niet of u nog wat anders wilt zeggen bij de andere onderwerpen, maar ik geef even een seintje. Zijn er nog andere mensen die iets willen mededelen? Nee? Dat mag, dan gaan we eerst even naar de. Oh mijnheer, ja, de heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja ik denk voorzitter dat wij in Haarlem best iets kunnen doen aan eenzaamheid. Er zijn natuurlijk mensen die niet meer de deur uit gaan omdat ze geen geld hebben. En waardoor hebben ze geen geld, omdat vaak in de hele geschiedenis als je terugkijkt de lokale lasten in Haarlem alleen maar stijgen en nooit afnemen. Dus willen wij iets doen aan het verminderen van eenzaamheid dan kunnen we gewoon beginnen met het verlagen van de lokale lasten, dan hebben die mensen wat meer geld over om naar buiten te gaan. Als mensen wat willen organiseren dan vragen ze een subsidie aan om een koffiemiddag te organiseren, dan krijgen ze daarvoor 50 euro en dan krijgen ze er ook bij, ja maar je moet wel een vergunning aanvragen en je moet zorgen dat iedereen een VOG heeft en je moet zorgen dat als er meer als 20 mensen komen dat er ook beveiliging is et cetera et cetera. Kostenplaatje 700 euro. Ja dat ga je natuurlijk niet redden dan met 50 euro. Dus wil je daar iets aan doen, dan moet je misschien daar die regels iets veranderen zodat die mensen wel die koffiemiddag kunnen houden. En zoals ik al zei in het begin toen gevraagd werd in het algemeen van zijn er ideeën hoe je de eenzaamheid kan oplossen, dat is echt een hele grote groep mensen die niet meer de deur uit gaan omdat ze gewoon weten dat er gewoon geen openbare toiletten zijn. Dus begin die ook gewoon eens neer te zetten. Dat is echt waar, spreek maar eens met de Maag Darm Lever Stichting, daar zijn zat van die mensen die gewoon niet meer de deur uit gaan omdat ze het gênant vinden dat ze ergens hun behoefte laten lopen omdat ze niet op tijd een WC kunnen vinden.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Berg.

Mevrouw Berg: Ja dank u wel voorzitter. Gelukkig zijn er ook een aantal plekken in Haarlem waar warme huiskamers zijn waar mensen welkom zijn. Ik wil graag nog even het Open Huis noemen wat een hele mooie plek is waar mensen, ja ik weet niet of het bekend is hier aan tafel, waar mensen welkom zijn, waar de deur open is. Deze hele discussie over eenzaamheid hoor ik van we moeten over de voordeurdrempel heen, hoe fijn is het op moment dat er iemand bij je aanbelt ik kom omdat je eenzaam bent. Laten we eerlijk zijn, dat is niet prettig. Maar als er een plek is waar je gewoon welkom bent, waar mensen elkaar vinden, waar mensen verbonden worden met elkaar, waar er gelijkwaardigheid, ik denk dat dat mooi is. En dat zag ik ook terug in

het jaarthema van Haarlem Ontmoet. Daar zit een gelijkwaardigheid in en ja dat is anders dan dat er mensen bij je komen omdat je eenzaam bent. Dank u wel.

De voorzitter: Goed. Dank u wel. Wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Dank u. Nou er is een heleboel gezegd en ik zag ook wel emoties heen en weer gaan. Het is een onderwerp wat ons denk ik allemaal raakt. En dat is ook niet makkelijk, het is geen eenvoudig onderwerp en ik denk dat we met het agenderen, hartelijk dank hiervoor om dit te agenderen, ook wel een punt hebben. Wij kunnen de eenzaamheid niet oplossen, dat kunnen wij niet. Ik, dat zou een godsonmogelijkheid zijn. Maar wat we wel kunnen doen is in ieder geval een aantal dingen regelen en een aantal zaken op orde hebben en mensen in beeld brengen en daar ook activiteiten voor doen. Ik wil in ieder geval even het beeld helder schetsen. Wat in deze nota staat dat gaat over de coalitie Haarlem Ontmoet. Dat is bijeengeroepen of in het leven geroepen door de partners in onze stad die zich echt daadwerkelijk met de activiteiten bezighouden op het gebied van eenzaamheid. Zijn hebben zelf deze groep mensen bij elkaar gezet en dat is eigenlijk een groep, een kerngroep bedoelt als een soort vehikel om, ja eigenlijk eenzaamheid vorm te geven. Dat is in 2016/'17 begonnen en dat heeft toen een label gekregen en dat is eigenlijk als een soort ruche door de stad gegaan met allerlei activiteiten. Nou die heeft u allemaal kunnen lezen en zien in het verslag. Met het idee om ja die groei van die eenzaamheid en die is er nog steeds, ja die cijfers nemen niet af helaas, om die in ieder geval wel in beeld te krijgen en te bezien van wat kunnen wij als gemeente, maar wat kunnen als alle partners hier in de stad die daar een activiteit omheen hebben, wat kunnen wij daar aan doen. En dat is wat de coalitie Haarlem Ontmoet beoogt. Stukje professionalisering, het vehikel zijn voor alle partners om ze bij elkaar te brengen en kennis te delen. Want er zit enorme potentie bij al onze partners op dit gebied maar om dat nou juist allemaal aan elkaar te klusteren, het is net zoals bij duurzaamheid 10-20 jaar geleden was het misschien van één of twee partijen bekend en nu heeft iedereen het er over. Het is een vlagorde waarbij we allemaal beelden hebben, bepaalde noodzakelijkheid zien en dat is hetzelfde als bij eenzaamheid. Dat is een taboe doorbreking geweest van hier tot Tokyo denk ik om het daar over te hebben. Wat volgens mij ook de kern is, is de gelijkwaardigheid. Ik wil even een klein voorbeeld noemen. Ja het Open Huis, ik ben er gisteravond op werkbezoek geweest, ik ben er lang geweest. Volgens mij is daar de kern van hoe ga je om met eenzaamheid. Dat is een open organisatie, een kerkelijke organisatie, maar ook een maatschappelijke organisatie die daar tweewekelijks een diner organiseert, daar kan iedereen binnenkomen, iedereen uit de wijk is welkom, kan dat gratis krijgen. Je kunt er een donatie achterlaten als je dat wil. Maar het gaat niet alleen om het eten, het gaat juist om de ontmoeting en mensen uit hun tent te lokken. Daar komen ook mensen binnen die zorg mijden en juist die mensen die haal je er zo uit en die worden ook zo benaderd dat er iemand aansluit en meteen met hun in gesprek gaat. En niet omdat eenzaamheid nou hier op hun voorhoofd getatoeëerd is, maar omdat je voelt het, je ziet het, je ziet ze binnenkomen, ik bedoel ik was er voor het eerst, maar je kunt ze er zo uit pikken. En die gelijkwaardigheid, daar wil ik ook nog even iets over zeggen. Er was natuurlijk een tafel georganiseerd want de wethouder kwam daar, maar daar zaten een stukje verder mensen en toen dacht ik van hoe komen die nou hier. En die, dat zijn bureaus uit de wijk en die nemen weer iemand anders mee naar die maaltijd. Dat zijn nou precies de mensen waar u het over had, van hoe krijgen we die nou in beeld en moeten we niet bij hun thuis gaan. Ja je moet ook bij hun thuis gaan, maar dat doet die man dus, die buurman. En die zegt hup Gerrit of Jan of wie dan ook, we gaan een hapje eten en hij neemt ze mee en zorgt ervoor dat er in ieder geval elke 14 dagen een goede maaltijd zit en dat er iets geactiveerd wordt. Het laatste over de gelijkwaardigheid, ik zat, links van mij zat de, rechts van mij zat de vrijwilliger José en die is daar binnengekomen eigenlijk met een hulpvraag. Eenzaam, alleen en ze zei ik ben er één keer een kopje koffie gaan drinken en de tweede keer kwam ik daar iets brengen. Ze zegt ik kwam niet meer iets halen, maar ik kwam iets brengen en ik voelde me prettig, ik ben kopjes koffie gaan uitschenken, ik ben in de keuken gaan

helpen, ik ben gaan afwassen. Het feit dat je mensen niet aanspreekt op hun eenzaamheid, dat is exact wat u bedoelt, maar zegt vanuit het idee van ons armoedebeleid is erop gericht dat we mensen ook weer willen activeren, mensen hebben een talent of hebben iets te brengen, dat gebeurde precies daar zei ze. Nou niet met die woorden, maar dat was in ieder geval de boodschap. En zij komt er bijna dagelijks. Dus als vrijwilliger om dingen te brengen en zij neemt ook weer mensen mee. Nou ik denk dat dat wel de kern is van hetgeen er bereikt is, onder andere door de coalitie Haarlem. Het is een eerste stap geweest, ja dat moet ook gezegd worden. Er zijn heel veel activiteiten in '17 en '18 geweest, die staan hier in genoemd, maar het is inderdaad een eerste stap op weg naar het bestrijden van de eenzaamheid. En ik zeg niet dat we de eenzaamheid op kunnen lossen, maar wel dat we van de gemeente uit een taak hebben om die zichtbaarheid ja onder de aandacht te brengen. En daar ook een beter zicht op te hebben en daar ook gericht een aanpak op te hebben. Daar zit een bewustzijn in, ook binnen alle partners die hier bij zijn aangesloten, dat zijn aandachtsfunctionarissen geworden of in ieder geval mensen die eenzaamheid als een soort mantra naar voren brengen binnen de partner die daar mee werkt, van hé raakt dit ook de eenzaamheid van de mensen. Dat die cijfers niet afnemen, ja dat had ik ook liever gewild, maar dat kan niet, wij kunnen dat niet bewerkstelligen. Wat wij kunnen bewerkstelligen is ontmoetingsactiviteiten organiseren, zorgen dat we via het coalitie Haarlem Ontmoet zorgen dat het voortdurend onder de aandacht zit en hopen dat we beter kunnen signaleren dat het effectiever is en dat we kunnen voorkomen dat meer mensen zich langdurig eenzaam voelen. Dat is wat er is. Dan sla ik vast een heleboel individuele vragen over. Er was nog een vraag gesteld over de financiën. Er gaat in alle ketenpartners rondom de sociale basis 15 miljoen rond. Dat is natuurlijk niet alleen over en voor eenzaamheid, maar dat is wel een koepel van partners in onze stad die dat geld krijgen om dat hele welzijn vorm te geven. Wij gaan dat opnieuw vormgeven via de thematafels om die hele financiering opnieuw in te richten. Daar is ook de tafel over eenzaamheid, daar is ook de tafel of bedoeld in ieder geval om de eenzaamheid nog meer onder de aandacht te brengen. Daarnaast hebben we inderdaad in december gehoord van het ministerie dat we een kwart miljoen extra geld krijgen, dat is gelabeld geld voor de eenzaamheidsbestrijding. Ik heb ook de ambassadeur van het ministerie ontmoet en daar was eigenlijk het motto Haarlem doet het heel goed. Wij zijn ook een soort voorbeeldfunctie voor een aantal steden in den lande. Maar het kan altijd beter en hij riep ons op in ieder geval de activiteiten die we hier op dit moment ontplooiën voort te zetten. Nou dat kan ik alleen maar onderstrepen en zeggen ja graag. En daar, dit geld hebben we nog niet uitgezet, daar zijn we nu aan het ontwerpen wat we met dit geld willen gaan doen. En daar komen we ook nog over te spreken, maar dat dat weer tot meer activiteiten zal leiden voor het bestrijden van de eenzaamheid dat is duidelijk. En dan nog het laatste, mevrouw Klazes begon daar mee, dat ging over professionals en vrijwilligers. Ja het is én een taak van ons als gemeente én een taak voor de professionals, maar het is ook een taak van iedere Haarlemmer.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u wel mevrouw de wethouder. Ook u kunt niet vanaf uw stoel de oplossing compleet aandragen, maar wel aangeven dat u het een heel belangrijk punt vindt. Ik ga mijnheer Van den Raadt toch even op een bepaalde manier steunen. Er zijn inderdaad heel veel ouderen met incontinentieproblemen. We worden op de radio met reclamespotjes doodgegooid, maar de praktijk is ook gewoon zo en heel veel mensen met problemen. Dan ga ik even naar een andere stad, die is iets groter dan Haarlem, dat is Rome. In Rome is haast geen openbaar toilet te vinden, maar er is een algemene afspraak tussen gemeentebestuur en de volledige horeca en hotelvoorziening dat toeristen, dat mensen die naar het toilet moeten overal in zo een horeca, restaurant, hotelvoorziening naar het toilet kunnen. En ik denk dat we nooit in Haarlem een volledig dekkend circuit krijgen van dames en heren toiletten om de paar honderd meter, maar we hebben om de minder dan paar honderd meter hebben wij restaurants, koffieshops, hotels enzovoort. Misschien is het een

aanbeveling om met horeca Haarlem te praten, om duidelijker te maken als ze daar goed aan meewerken voor alle Haarlemmers en ook voor toeristen dat zij in zo'n gelegenheid naar het toilet kunnen. En als Haarlemmers met incontinentieproblemen, dat zijn er echt veel ouderen, dat ook weten. Dan kunnen ze drempelloos daar binnen stappen en dan is het goed als je een paar openbare toiletten hebt, maar dan heb je het veel eerder opgelost. Ik geef het graag in gedachten mee.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Klazes, interruptie.

Mevrouw Klazes: Nu we het daar toch over hebben. Er is van de, dat weer mijnheer Van den Raadt ongetwijfeld beter dan ik, maar er is van die Maag Lever Darm Stichting is een pasje. Dus op moment dat je een medische indicatie hebt en je hebt incontinentieproblemen dan krijg je zo'n pasje en dat pasje zou eigenlijk moeten betekenen waar je ook naar toe gaat, welke winkel, horecagelegenheid of wat dan ook, dat pasje zou je altijd toegang moeten verschaffen. Nu blijkt dat dat niet zo is, dat mensen ook wel eens de toegang wordt geweigerd, ook al hebben ze dat pasje. Als we daar nou eens beginnen om dat pasje als een soort van passe partout te gebruiken dat je in ieder geval overal naar binnen kan als je zo'n pasje hebt, en dan de toeristen die komen misschien daarna wel.

De voorzitter: De heer Smit. Ja dat is nog een soort, soort interruptie.

De heer Smit: Nou ik ben het in die zin, we denken het samen, maar ik ga wel iets verder want mensen het vervelend om met een pasje rond te moeten lopen. En als je dat pasje hebt, dan ben je echt een zwaar probleem. Ik heb het probleem al, dus van mij mag iedereen die de behoefte heeft er naar toe. Bent u het met mij eens dat ook zover zou moeten kunnen gaan dat iedereen die naar het toilet

Mevrouw Klazes: Ik wil daar toch nog even

De voorzitter: De wethouder gaat er ook nog wat over zeggen dus.

Mevrouw Klazes: Ja maar in het kader van de eenzaamheid ben ik het niet helemaal met u eens, want ik bedoel we hebben nu net mijnheer Van den Raadt die sprak ons aan op het feit dat we, dat mensen vaak de deur niet uit durven omdat ze incontinent zijn, dat geldt toch zeker niet voor toeristen. Die hebben altijd nog wat meer oplossingen om, tenminste dat lijkt mij. Maar goed ik ben heel benieuwd naar

De voorzitter: De heer Yerden.

De heer Yerden: Ja ik heb een kleine vraag. Ik had een vraag gesteld aan de wethouder heeft u met de coalitie Haarlem Ontmoet geëvalueerd afgelopen jaren. Als het een ja is, wat is de uitkomst. Als het nee is waarom

De voorzitter: Zijn er meer mensen met tweede termijn? Nee, dan gaan we. Oh toch wel. De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Nou ja de wethouder zegt van we moeten het allemaal samen doen, maar ik hoor dan, ja ik vond het een heel goeie opmerking van mijnheer Hulster dat we er voor moeten waken dat we weer allemaal professionele organisaties inhuren en dat we dan een miljoen hebben en een half miljoen kwijt zijn aan die organisaties en een half miljoen over blijft voor concrete oplossingen, maar de gemeente kan natuurlijk zelf ook eens een keertje wat doen. En dat mis ik een beetje. Ik heb nou eigenlijk niks, ik heb mooie

woorden gehoord en een beetje krokodillentranen over eenzaamheid bij de wethouder, maar concreet wat nou de gemeente gaat doen heb ik nog steeds niet gehoord.

De voorzitter: Mevrouw Berg, ChristenUnie.

Mevrouw Berg: Ja dank u wel voorzitter. Mijn vraag was eigenlijk, we hebben op een gegeven moment een nieuwe opzet gekregen voor sociaal domein naar de toekomst toe waarin we ook ruimte wilden geven aan initiatieven, burgerinitiatieven. Ik noemde net het Open Huis, dat is zo'n initiatief, maar dat is ook de tafel van veel. Bent u van plan om ruimte te maken, financiële ruimte, voor deze burgerinitiatieven om eenzaamheid te bestrijden en dat ook echt dan bekend te maken?

De voorzitter: Zijn er nog verder commissieleden? Nee. Dan gaan we nu naar de beantwoording van de wethouder.

Wethouder Meijs: Uw oproep en uw oproep voor aandacht voor de incontinuiteit en dat daardoor mensen eenzaam thuis zouden zitten neem ik natuurlijk uiterst serieus en zal ik meenemen hierin. Ik zie niet meteen het verband erin, maar ik kan me best wel voorstellen dat misschien daar ook een oplossing zou zitten. En om dat met horeca Haarlem te bespreken, ja dat vind ik een goeie suggestie zeker. Desalniettemin blijft een urgentie en ik vind het jammer dat u bestempelt dat de gemeente zelf niets doet en de gemeente zelf is onder andere partner hier aan tafel en ook betrokken bij de coalitie Haarlem, daar zitten wij ook echt aan tafel in de kerngroep. Dus ik bestrijd dat we daar zelf niet actief in zouden zijn. En naar u mijnheer Yerden, wij hebben geen officiële evaluatie gedaan met de coalitie Haarlem Ontmoet. Wij spreken met ze en wij nemen natuurlijk elke suggestie van andere partners die wij horen over werkwijzes of dingen die wij kunnen verbeteren nemen wij mee. Nou dat klinkt een beetje ambtelijk, maar het is een werkgroep. Ik ben zelf bij die conferentie geweest in oktober, het is een hele actieve groep. Ik bedoel zij organiseren niet een conferentie met alleen maar slide shows en presentaties van aantallen, maar zijn ook actief mensen aan het betrekken daarin. Er waren tot nu toe acht partners, er zijn er inmiddels 17 aangesloten, ook echt nieuwe partners. Musea's zitten daar aan tafel, Hart zit daar aan tafel. Allemaal op zoek om juist vanuit die eenzaamheid, het bestrijden van de eenzaamheid maar ook het voorkomen van de eenzaamheid handen en voeten te geven. Dus nou als dat een antwoord op uw vraag is. Dat was het geloof ik.

De voorzitter: Ja dank u wel. Mevrouw Özolgun? Nee. Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja als u dan heel concreet wil maken, ja derde termijn voorzitter klopt, kijk ik heb wat voorstellen, ik heb wat zaken genoemd als mensen iets willen organiseren dat ze een klein bedrag krijgen voor die koffiemiddag en dan daarna meteen ook een rekening voor vergunning en beveiliging, bent u dan wel van plan als u er dan echt als gemeente ook wat aan wil doen, om dan gewoon als mensen iets aanvragen van die koffiemiddag dat er dan standaard die verrekening voor die vergunning en die VOG's en dat soort dingen, dat dat allemaal ook meteen vergoed wordt en dat je dus niet uiteindelijk zo weinig krijgt dat je die hele middag niet kan organiseren en een heleboel mensen dus ook die middag niet meer organiseren.

De voorzitter: Interruptie van de heer Hulster.

De heer Hulster: Sorry ik heb ook wel eens een koffiemiddag georganiseerd, maar wat u stelt is gewoon volgens mij niet juist. Het is niet zo dat je beveiliging nodig hebt als je meer dan 50 mensen koffie laat drinken. Ja u zegt het nu twee keer. Ik vind het echt een beetje merkwaardig.

De voorzitter: Nou hier komen we er op dit moment even niet uit, dus ik wilde het ook hier bij laten, want we lopen ondertussen behoorlijk uit de tijd. Dus ik wil dat u even heel snel afrondt de heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Nou ja als de wethouder het antwoord geeft.

De voorzitter: Bij deze laatste woord aan de wethouder.

Wethouder Meijs: Mij is het niet bekend. Ik ken wel andere koffieochtenden of inloopochtenden die wel gebeuren. Dus ik ken, ik ken dit voorbeeld niet. Maar als u echt een daadwerkelijk voorbeeld heeft wil ik daar zeker naar kijken.

Mevrouw Klazes: Ja mag ik nog één heel klein, één heel klein vraagje, ik ga er toch even voor.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: U had het over dat bedrag van € 250.000 wat waarschijnlijk naar kleine initiatieven gaat. Nou dat juich ik toe. Oh. Oké.

Wethouder Meijs: We gaan daar voorstellen voor maken.

De voorzitter: Dat gaat nog komen dus. Ja dank u wel. Ik ga het punt afsluiten.

11. Spreektijd voor belangstellenden (over niet op de agenda staande onderwerpen)

De voorzitter: Met uw welnemen gaan we even, we gaan toch even iets schuiven, want er zit daar een meneer heel eenzaam op de tribune al heel lang te wachten. Nee wij hebben natuurlijk insprekers gepland al om 19:30 uur, dus die zou ik graag eerst even het woord willen geven. En dan hebben we, even kijken hoor, die hadden we, ja dat is de heer Kamerling. Die is aanwezig, ja. Als we even. Even achter de microfoon alstublieft ja. Heer Kamerling u krijgt drie minuten de tijd. Gaat uw gang.

De heer Kamerling: Ja dank u wel voorzitter, dames en heren. Het gemeentebestuur en de raad hebben het loffelijk streven om burgerparticipatie en burgerinitiatieven te stimuleren. De notitie de nieuwe democratie is daar een voorbeeld van hoe een en ander in de toekomst zal dienen te gaan. Op dit moment lopen er zeker al vele burgerinitiatieven en dat blijkt in sommige gevallen dat de burger op de troepen vooruit lopen en is de gemeente niet zo snel als we hopen en willen. De tools om een slotakkoord aan het initiatief te geven ontbreken soms. Ter illustratie wil ik noemen het initiatief van de buurt AED. Deze crowdfundingactie van de Hartstichting stimuleert de wijkbewoners om geld in te zamelen voor een buurt AED. Mij is het gelukt om in drie weken tijd een AED voor de buurt te verwerven dankzij de vele giften van buurtbewoners. Maar het enthousiasme werd enigszins getemperd door het volgende. Onze buurt heeft gekozen voor de AED kast met een pin slot. Het is bizar dat deze kast door vrijwel alle verzekeraars niet wordt verzekerd onder de opstalverzekering. Wel een AED kast zonder pin slot is te verzekeren. Verzekeringen kunnen mij niet uitleggen waarom dit zo is. Dit item heb ik ook aangekaart bij de bond van verzekeraars. Als voorzitter van de wijkraad Vondelkwartier en als voorzitter van het WWO ben ik medio 2018 door de gemeente geïnformeerd over het traject dat is gestart met Stan Global. Kort gezegd streeft de gemeente er naar om in samenwerking met hen een goed gespreide dekking van AED's in Haarlem te realiseren. Aan bezitters van een AED privé of bedrijfsmatig wordt of zal worden gevraagd om deze apparaten van binnen naar buiten te brengen. Met andere woorden de AED ook bereikbaar te laten zijn na sluitingstijd van het bedrijf. In een gesprek met

Monique Bossers, de projectleider van Stan Global voor de gemeente Haarlem loopt zij ook tegen dit verzekeringprobleem aan als de AED naar buiten wordt gebracht voor algemeen gebruik. Mijn vraag is tweeledig. Kan een AED bij verzekeraar van de gemeente Haarlem worden ondergebracht. B, wilt u zich beijveren om uw invloed aan te wenden bij de ministeries van VWS en financiën om dit verzekeringsverhaal onder hun aandacht te brengen en hen te vragen om dit issue bij de bond van verzekeraars te sonderen zodat dit soort burgerinitiatieven niet in de kiem gesmoord worden om dit soort, ja zeg maar lullige kwesties. Ter uwer oriëntering heb ik met mijn buurtgenoten besloten om de AED met kast en pin slot onverzekerd op te hangen. Het leven met een AED vinden wij iets belangrijker dan het geneuzel van een verzekeraard. Wij lopen dan maar het risico. En ik spreek dan, ook namens mezelf, maar ik denk ook wel namens vele toekomstige fundcrowders van dit soort dingen.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er commissieleden die nog een vraag aan de heer Kamerling hebben? Helemaal niemand. Het verhaal is in ieder geval duidelijk. En de heer Van Kessel gaat nog even zo een vraag stellen.

De heer Van Kessel: Ja dank u wel voor het inspreken. Ik vond het een heel helder verhaal. En eigenlijk bijzonder dat er voor dit soort producten geen, ja pardon ik ga die kant op kijken, maar ik spreek u aan, het is eigenlijk gek dat geen verzekeringsmarkt voor dit soort belangrijke producten is. En ik denk ook heel verstandig dat dan, nou ja via deze wethouder dat dat landelijk aangekaart wordt. Want dit is iets wat dan volgens mij in andere gemeenten ook speelt. Is goed punt, dank u wel voor het inspreken.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Dan verzoek ik om even plaats te maken voor de heer achter u, die gaat ook inspreken. De heer Kleist die gaat inspreken, u krijgt drie minuten, u weet uw werk. Gaat uw gang.

De heer Kleist: Dat weet ik. Dank u voorzitter en geachte leden van de commissie. Ik ben blij dat ik hier aanwezig ben, want ik begrijp dat ik misschien wat duidelijkheid kan verschaffen in de groep van eenzame ouderen die jullie niet kunnen vinden. Ik ben er één gevonden, een toekomstige groep ouderen die eenzaam gaan worden. Wat is het geval. Ik werd afgelopen vrijdag gevraagd om aanwezig te zijn op een bijeenkomst van een groep bewoners van het Polderhuis, gelegen in de Steve Bikostraat 62, bestaande uit een grote groep kwetsbare ouderen met én zonder een zorgindicatie. En die zijn uitermate overstuurd door een schrijven van de zorggroep Reinalda van 7 januari over de opheffing ten gevolge van de financiële positie van de zorggroep Reinalda. Deze positie heeft Reinalda genoopt tot opzegging van de huur van Ymerige huur de ruimte op de begane grond bestaande uit een ontmoetingsruimte en een kantoorruimte. Als gevolg zal dit op korte en zeer korte termijn leiden tot het ontruimen van de parterre waarbij aanwezig meubilair, tafels, stoelen en mogelijk zelfs de stoffering eveneens weg wordt gehaald en dat de tot op heden zeer actieve groep ouderen die zich geheel op vrijwillige basis bezighouden met de dagbesteding in het Polderhuis niet meer kunnen beschikken over twee ruimtes en een keukenfaciliteit op de begane grond. De voorgestelde verplaatsing van de dagbesteding, dat wil zeggen voor de bewoners met een indicatie, naar het eigenlijke Reinalda huis voor vele bewoners zal dit gezien hun fysieke gesteldheid geen optie zijn. Ook trekt het voorgaande naast die bewoners die nog geen zorgindicatie hebben en tot op heden gebruikmaken van de geboden mogelijkheden in het Polderhuis. Verder is de recreatieruimte een ontmoetingsplek tussen deze ouderen en een groep ouderen met een andere etnische achtergrond wat is tot stand gekomen na ettelijke jaren van verbinden en van belang voor de verdere ontwikkeling van de sociale cohesie. Uiteraard begrijp ik dat de tering naar de nering zetten een middel is om de financiële positie niet verder te laten verslechteren voor dat Reinaldahuis. Echter hier dreigt een aanzienlijke groep kwetsbare ouderen de dupe van te worden. Het kan toch niet zo zijn dat er wel geld beschikbaar is om bijvoorbeeld de coalitie Haarlem Ontmoet te faciliteren, daar hebben we het vanavond over gehad, want waar overigens ook nog een eenmalige decentralisatie uitkering van het ministerie van VWS

ter hoogte van de eveneens reeds vanavond genoemde € 250.000 in 2018 is toegezegd en waarvoor nog een aanvondingsvoorstel dienst te worden opgesteld. Wellicht dat daar ook een oplossing kan worden gevonden om het nijpende komende probleem voor deze kwetsbare ouders in de wijk uit de wereld te helpen. Bovendien vestig ik er nog even de aandacht aan dat dit een plek is waar op dit moment datgene waar behoefte aan is, namelijk het faciliteren van ouderen door vrijwillige ouderen op een basis voor een grote groep die nu plaatsvindt dat dat inderdaad wat wij in de toekomst willen voor nog meer ouderen, op deze manier om zeep wordt geholpen. En zeker nog in een wijk wat ook nog eens een keer een aandachtswijk is. Ik dank u voor uw aandacht.

De voorzitter: Ik dank u ook. Ik dank u allen, beide insprekers ook namens de hele commissie natuurlijk. Zijn er nog commissieleden, de heer Oomkes.

De heer Oomkes: Dank u wel voor uw uitstekende bondige verhaal over deze problematiek. Ik heb gemist het bedrag wat u tekort komt om de activiteiten te kunnen laten doorgaan.

De heer Kleist: Dat is in feite bestaat dat uit de huur voor de parterre. Het vervelende is dat Ymere dus inderdaad zegt wij willen geen deelhuurdere inderdaad toestaan. Wat betekent dat de totale parterre dan leeg komt en het vraagt een bedrag van € 1900 huur die op dit moment door het Reinaldahuis wordt opgehoest en dat willen ze dus besparen. Per maand.

De voorzitter: Mevrouw Zoon.

Mevrouw Zoon: Heeft u zelf al een andere locatie op het oog?

De heer Kleist: Nee, temeer daar het een groep ouderen betreft die daar wonen. Ook een groep die eigenlijk slecht ter been is. Ook nog een groep die wellicht wat verstandelijk gehandicapt is, dus daar vindt een activiteit plaats voor alle groepen, door vrijwilligers wat geen cent kost buiten dus inderdaad de ruimte die ook wordt gebruikt door de zorggroep die dus op dit moment indicatie geeft naar de Reinalda. Dus daar wordt ook geld voor betaald.

Mevrouw Zoon: Dus het gaat er eigenlijk over de Ymere een ander beleid heeft van ik wil niet deelhuren, dus dan krijg je dit effect.

De heer Kleist: Nou het effect krijg je omdat Reinalda dus inderdaad de zorg daar terugtrekt en naar anderen dus doet. En dan krijg je dus inderdaad de leegstand en uiteraard moet Ymere kijken of ze dat kunnen verhuren. Of we daar nog wat aan kunnen doen weet ik niet, want ik weet het pas sinds afgelopen vrijdag, maar het gaat heel rap. Want over een paar weken wordt die boel leeggehaald. Tenzij we dus een oplossing hebben. Nou ja er ligt € 250.000, dus moet toch kunnen.

De voorzitter: Oké. Nou dank u wel voor het inspreken. Verhaal is duidelijk. Nou wethouder staat te popelen om wat te zeggen.

Wethouder Meijjs: Op beide zou ik kort iets willen zeggen. De meneer van de AED, waar zit u, daar sorry, volgens mij is er ambtelijk contact met u gezocht om in ieder geval een aantal vragen. Te zeggen ik ben blij met uw initiatief natuurlijk en ook dit probleem zullen we in ieder geval meenemen, maar oplossen is een taak, want die verzekeringsmaatschappijen zijn niet gemakkelijk daarin. En de vraag van het Polderhuis. Dat is

een maand geleden al bij de commissie ontwikkeling gemeld of een paar weken geleden en wij zijn in gesprek daarover. Maar we hebben nog geen oplossing voorhanden, maar het heeft zeker onze aandacht, ja zeker.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer Kleist: Ik hoop dat zeker de aandacht hebben uiteindelijk ook zal leiden tot een oplossing.

De voorzitter: Het is eigenlijk niet gebruikelijk dat de wethouder hier op gaat reageren, maar ik vond toch wel belangrijk dat er toch even nog even meegedeeld werd. Vandaar deze uitzonderingen.

3. Mededelingen commissieleden en wethouders (3)

De voorzitter: We gaan naar het volgende punt. We hebben nog de stand van zaken wachttijden WMO en de wethouder gaat nog een mededeling doen en wat rondvragen beantwoorden. Wil je eerst mededelingen of eerst de wachttijden behandelen. Sorry eerst gaat de wethouder even een mededeling doen.

Wethouder Meijs: Ik heb er twee. De eerste is het werkbezoek wat we hebben afgesproken met elkaar in de Domus plus. Ik zou graag met deze commissie een werkbezoek willen doen aan Amsterdam, Amsterdam Zuid Oost. Er is ambtelijk al wel overleg over geweest, maar ik vraag u permissie om u mee te nemen. Zo gaat dat geloof ik, dat de wethouder u hierbij formeel uitnodigt. Wij kunnen daar een rondleiding krijgen en zij zijn ook bereid een presentatie te geven. Dus mijn vraag aan u is: wilt u daar aan meewerken? Nee, nee dat gaan wij dan uiteraard met de geëigende kanalen afstemmen.

De voorzitter: In principe willen we dat natuurlijk en we gaan nog even uitzoeken wat, nou hoe en wat wanneer. We gaan er even naar kijken.

Wethouder Meijs: De tweede mededeling gaat dat ik graag een regionale bijeenkomst zou willen organiseren. Regionaal met meerdere raadsleden en niet alleen van Haarlem, maar van ons omringende gemeentes van de regio IJmond, Zuid Kennemerland en Haarlemmermeer. Eigenlijk om ons te laten informeren over een decentralisatie die er aan zit te komen in de toekomst. Per 1 januari 2021 gaat het budget wat wij hebben voor het beschermd wonen en het maatschappelijk opvang op een andere manier georganiseerd worden. En nou behalve dat dat nogal wat zal betekenen, wil ik graag alle raden uitnodigen om daar in een gezamenlijke bijeenkomst goed over geïnformeerd te worden en te kijken hoe we dat aan gaan vliegen.

De voorzitter: En wanneer is dat?

Wethouder Meijs: Wanneer het gaat gebeuren is in januari 2021, maar ik wil voor die tijd met de gemeenschappelijke raden bij elkaar gaan zitten en ook daar vraag ik formeel uw toestemming om dat te gaan organiseren.

De voorzitter: Lijkt me een goeie en die informatie komt te zijner tijd naar u toe.

Wethouder Meijs: Ja. We moeten alles gaan heroriënteren, nieuwe afspraken maken. Wij zijn nu een centrum gemeente, dus dat heeft beleidsmatig en financieel ook nogal wat gevolgen. Dus dat is echt wel een ding om even serieus naar te kijken en omdat het een hele regio bestrijkt denk ik dat het verstandig is om iedereen tegelijk te informeren, want het gaat ons allemaal aan. Ja?

10. Stand van zaken wachttijden WMO (M.T.M)

De voorzitter: We gaan nu snel over naar punt 10. Dat is de stand van zaken wachttijden WMO. Er is een toezegging gedaan om, nou ja regelmatig met een rapportage terug te komen, een evaluatie. Het is de eerste keer dat we dit doen. Nou ja daar wordt de stand van zaken wordt er even getoond hoe het er mee staat. Ik wil er niet te veel tijd aan besteden, even kort uw mening erover, want er komt de volgende commissie, tot en met april gaan we door, elke keer een informatie doen met de laatste stand van zaken. Ik wil even het woord geven aan de heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja dank u wel voorzitter. Nou ja goed voor de kerst hadden we natuurlijk de vervelende boodschap dat de wachttijden in de WMO flink opgelopen waren. En vervelend was ook als daar vragen over gesteld werden dat die onbeantwoord bleven, dat het probleem gewoon niet goed inzichtelijk was. Nou nu hebben we een, er zijn, wat debatten hebben er plaatsgevonden en er ligt nu een eerste voortgangsrapportage. Daar ben ik ontzettend blij mee, want er is vooruitgang in het dossier en dat is ook te zien. Er is nu een goed beeld van wat de problemen eigenlijk zijn. En dat beeld is nog niet fraai, die wachttijden zijn nog steeds hoog. Daar is in deze maandrapportage kleine verbetering te zien in de lange wachttijden, maar in de korte wachttijden zien we dat er ontzettend veel aanvragen bij gekomen zijn. En dat is een probleem wat we zagen aankomen, wat we verwachtten en we zien het nu ook gebeuren. Het goede is dus dat we het zien gebeuren, het vervelende is het is een probleem wat we dus ook moeten aanpakken en ik weet dat de wethouder daar ook zo mee bezig is. Dus dat is heel goed. Wat nog beter is, is ook dat er op wat langere termijn wat maatregelen genomen zijn, dus over een maand of twee is het hele monitoringssysteem van de aanvragen zal dan er zijn en dat zorgt voor een nog beter beeld. En een extern bureau die een probleemanalyse heeft neergelegd. En op het moment dat je weet wat die problemen inhouden en wat de oorzaken ervan, dan pas kun je eigenlijk echt met oplossingen komen. Met oplossingen die in ieder geval ook werken. Dat ziet er goed uit, die probleemanalyse wachten we af. Ondertussen, nou ja goed hoop ik maar dat de verwachting van de wethouder dat in april deze wachttijden voor een groot gedeelte opgelost zijn, je krijgt het natuurlijk nooit helemaal weg. Ik hoop dat dat bewaarheid wordt. Verder nog positief om te melden dat in de rapportage die we nu hebben gekregen dat er eigenlijk ook meer zicht is op het feit dat de gemeente niet voor alles, voor die hele wachttijd verantwoordelijk is. Ik zie ook dat er nu af ten toe redenen die buiten de gemeente liggen waardoor die wachttijden zijn opgelopen. En dat is natuurlijk voor het beeld ook wel goed dat soms, ja er wordt gewacht in het belang van een patiënt of van mensen en nou er zijn allerlei andere redenen nog aan te dragen. Dus dat is ook wel goed om dan ook te benoemen. Dank hiervoor. We kijken, met smart wacht ik ook de volgende weer af en dan spreken we elkaar weer.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ja dank u wel voorzitter. Veel dank inderdaad aan de wethouder voor het toesturen van de maandelijkse rapportage. Het is goed om te zien dat de gevallen met wachttijden van vier tot zes maanden dat die echt wel aan het afnemen zijn en ook die tussen de één en twee maanden echt flink zijn afgenomen. Dus ik hoop dat deze trend de komende weken natuurlijk zich voortzet. Uit uw rapportage blijkt ook dat er de vorige maand al 20% meer meldingen binnen zijn gekomen dan de maanden daar voor. En daar zit toch wel een beetje mijn zorg, want in de onderste tabel op pagina 3 die openstaande meldingen binnen en buiten de wettelijke termijn, zie ik dat de meldingen binnen de wettelijke termijn al toch aardig toenemen. En die buiten de wettelijke termijn, ja dat klinkt misschien een beetje onaardig, want er wordt keihard gewerkt door ambtenaren natuurlijk, maar het neemt niet heel erg hard af. Als ik kijk naar de totalen. Dus ik twijfel dan ook

een beetje of begin april de meeste achterstanden te hebben weggewerkt of dat een realistische termijn is. En ik vraag toch heel even aan de wethouder of ze hier kort op in wil gaan. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Dank u wel voorzitter. Ik moet de wethouder een compliment geven voor het voortvarend aanpakken van de problematiek an sich. Deze eerste maandcijfers geven nog geen indicatie over de trends die we kunnen verwachten. Dat komt omdat we dat pas, omdat ingezet beleid pas na één zich samen de maandcijfers heeft opgeleverd. We kunnen pas zien wat dat is in de volgende maand en de daarop volgende maanden. Dus de verwachting dat het per 1 april, laten we zeggen de achterstand zo ver zou terug gedrongen dat u binnen de wettelijke termijn valt, die hoop ik, die deel ik ook. Maar dat is er eentje van hoop. Ik zou graag verder willen ingaan op de trends achter deze cijfers en daartoe roep ik u op in de volgende maandrapportage ook de eerste conclusies te trekken uit het, vergelijking dus de cijfers van januari en februari. Want dan kunnen we werkelijk zien wat nou de deeloorzaken zijn achter deze cijfermatige opbouw. Dank u wel.

De voorzitter: De heer El Aichi.

De heer El Aichi: Dank u wel voorzitter. Ook complimenten voor de wethouder over de stand van zaken. 461 aanvragen buiten de wettelijke termijn is en blijft hoog. Ik begrijp dat er vanaf februari meer fte's erbij zijn gekomen. Ik hoop dat de aantallen aanvragen die buiten de wettelijke termijn met deze inzet heel snel gaan afnemen. Ik wil wel iets mee, hierbij iets meegeven. Het ondertekenen van de onderzoeksverslagen en het terugsturen kan in bepaalde gevallen heel lang duren, dat neemt heel veel tijd in beslag voordat zij terug komen zodat de ambtenaren de beschikking kunnen. Dus misschien is het handig om op moment dat er, de cliënten de onderzoeksverslag thuis ontvangen dat er daar een telefoontje vooraf gaat om de cliënt op de hoogte te stellen van goh wilt u alstublieft het onderzoeksverslag ondertekenen en retour sturen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja dank u wel voorzitter. Ja ook wat ons betreft nadrukkelijk de complimenten voor de wethouder dat dit voortvarend is opgepakt. Het dweilen werkt en dat is mooi om te zien en we hopen dat het inderdaad zo voort blijft gaan. Gezien de 20% toename van de aanvragen is dat een hele opgave lijkt me. Dus ik ben benieuwd hoeveel van die FTE's die nu extra zijn ingezet ook daadwerkelijk structureel ingezet dienen blijven te worden. Dat is een vervolg dat wij dan de volgende keer waarschijnlijk wat meer duidelijkheid over hebben, volgende maand. Wat betreft hetgeen wat mijnheer El Aichi zei, ook die beperking van die doorlooptijd, de maatregelen die daarop zijn genomen zijn volgens mij echt een hele goeie stap voorwaarts om die wachttijden terug te dringen en ook complimenten daar voor.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit ook daar op?

De heer Smit: Dank u wel mijnheer de voorzitter. Ja er wordt bikkelhard gewerkt. En het heeft resultaat. En niet in één maand, maar dat gaan we, moeten we met z'n allen halen. Er is natuurlijk een groot probleem, hebben we met z'n allen gesignaleerd, er is een maximering van de eigen bijdrage voor 17,50 een paar kwartjes, we zien 20% meer aanvragen nu, dat gaat toenemen. Wordt dit door u, samen met collega's ook in VNG verband of in verband van de grote gemeentes aangekaart bij het kabinet, bij Den Haag. Want dit leidt landelijk tot gigantisch veel meer kosten en dan kan ik u lastig vallen over procesverbetering, nou ik hoop dat dat er ook gaat komen, maar dan nog we maken heel veel kosten voor iets wat het Rijk heeft besloten, het

kabinet heeft besloten en ik vind dat er extra geld uit Den Haag moet komen. En ik zou willen vragen is die oproep van de gemeentes al gedaan c.q. gaat die oproep er komen naar Den Haag om bijvoorbeeld in de meicirculaire gewoon hier extra geld voor ter beschikking te stellen. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog commissieleden? Nee. Wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Ja dank. Ik kan die complimenten toch niet zo goed ontvangen merk ik. Dat past niet, dat is toch niet hier als er al complimenten dan moeten ze via de ambtenaren denk ik naar de afdeling komen want die zijn hard aan het werk. En kijk de mensen die het betreft, waar ik de vorige keer ook al over zei, die wachten natuurlijk al helemaal niet op een complimentje, want die zitten al lang te wachten. Dus complimenten snap ik, ik ontvang ze, maar toch met een dubbel gevoel. Maar aan de andere kant ja we zijn knetterhard aan het werk. We verwachten echt een afname. Ja het had naar mijn zin natuurlijk ook al veel lager moeten zijn. Dus de grafieken hadden naar mijn gevoel ook al veel meer naar beneden moeten zitten. Nou ja, ik word zo'n beetje dagelijks gebriefd over deze kwestie. In ieder geval elke week staat het standaard zoals het hier dus maandelijks standaard op de agenda staat, zit het en ik kan u zeggen dat we binnen het college daar natuurlijk ook wekelijks over praten. Dus ja we nemen het serieus. Ik denk ook wel dat we op de goeie weg zijn, maar ik spreek het allemaal voorzichtig uit. Ik verwacht wel dat we in april echt wel een goeie inhaalslag gemaakt kunnen hebben. Nou ja as we speak weet ik ook wel dat de langst wachtende zal ik maar zeggen nu sneller, dat we die tijd sneller kunnen inlopen. Al onze extra FTE's die we daar op hebben ingezet die zijn eigenlijk, nou vanaf volgende week geloof ik echt op volle kracht en op volle stoom. Dus dan hoop ik grote slagen te maken. De eerste rapportages waren nog van begin augustus, nu half augustus. Nou as we speak wordt het al ergens in september. Dus we lopen echt in. Dus ik hoop echt de volgende keer een iets optimistischere maandcijfers te kunnen geven. Alle tips over procesoptimalisering die neem ik natuurlijk mee. We hebben er al een aantal genomen, maar ik heb het de vorige keer ook al gezegd, we gaan ook voor kwaliteit. Ik wil niet dat we hier binnen de afdeling ons zelf voorbijlopen door al te veel snelheid te maken zonder dat we kwaliteit in ogenschouw nemen. En het baart mij ook zorgen, ja die 20% stijging zie ik natuurlijk ook, net zoals u dat kunt zien. 20% meer aanmeldingen dan gemiddeld over 2018 en ja wij praten met het Rijk hierover, want we kunnen heel lang wachten, maar eigenlijk al de eerste cijfers die we hier zien in de eerste maand, die hebben we niet hier alleen in Haarlem, die worden door, nou ja door het hele land gesignaleerd. Dus wij gaan niet wachten daarmee om dat signaal aan het Rijk af te geven. U kunt in Binnenlands Bestuur daar al vandaag een mooi artikel over zien, nou mooi, een artikel over zien. Dus ja we zijn op alle fronten bezig en ik hoop u volgende maand in ieder geval een wat positiever, zeg ik maar weer tussen haakjes, beeld te kunnen schetsen.

De voorzitter: Dank u wel. Even een hele korte interruptie van de heer Oomkes.

De heer Oomkes: Deze situaties doen zich ook voor in VNG verband, dat is vooral bij steden van gelijke omvang als Haarlem. Wij zijn deze periode begonnen met een congres waarop deze problemen ook landelijk werden gesignaleerd. Heeft u binnen VNG verband contact gezocht om deze problematiek ook weer naar het ministerie terug te fietsen. Dus die enorme toename als gevolg van mensen die een abonnement nemen als het ware voor 17,50 per maand, die zorgt overal voor spanningen met name in de grote steden.

Wethouder Meijs: Ja dat gebeurt. Wij hebben VNG en wij hebben G40. G40 daar zitten gelijk gestemde of gelijke grootte steden in. En ja wij laten die geluiden ook daar horen. Ik kan u echt wel zeggen dat dit een volgende klimaatcrisis akkoord wellicht zal gaan worden. Maar dit is echt een nood aan de man, ja.

De voorzitter: Ik wil het punt gaan afronden. Want eigenlijk is het een korte mededeling, hebben we ook even snel de agenda ingefietst zo gezegd, maar een snelle update van hoe ziet zo'n eerste rapportage eruit. Ik wil het eigenlijk hier bij laten met uw welnemen. Of heeft u een hele dringende vraag mevrouw Berg. Dan heeft u het laatste woord, heel kort alstublieft.

Mevrouw Berg: Ja dank u wel voorzitter. Op zich wordt er nu gekeken hoe we de wachtlijsten terug kunnen dringen, maar daarna kan het probleem zich ook weer voordoen op moment dat er personeel ingezet moet worden. Worden daar al maatregelen op genomen?

De voorzitter: Ja dat wordt

Wethouder Meijs: Ik begrijp misschien niet helemaal uw vraag.

Mevrouw Berg: Als er nu al tekorten zijn om de wachtlijsten weg te werken, straks krijgen de mensen de zorg, we hebben een krapte op de arbeidsmarkt, ontstaat daar zeg maar niet de volgende fuik en wordt daar al op geacteerd?

Wethouder Meijs: Dat herken ik en dat heb ik ook al de vorige keer aangekondigd. Daar hebben de aanbieders ons ook al voor gewaarschuwd. Ja, dat is ook een probleem, ja.

De voorzitter: Dank u wel. Ik ga hem hiermee echt afronden. En de volgende maand komt die weer op de agenda. Actief en dan hopen we met vijf minuten klaar te zijn, want dan gaat het weer allemaal netjes. Dus we gaan het zien de volgende keer. Dank u wel.

16. Rondvraag (2)

De voorzitter: Ik heb nog een aantal rondvragen voor mevrouw Meijs. Dus nog niet weg. Namelijk één rondvraag van de ChristenUnie hè. Oh hij is beantwoord. Dus u mag gaan bij deze. En dan komt de heer Snoek komt nu als het goed is. Heer Snoek sorry.

12. Investerings sportvelden IP 2019 (MS)

De voorzitter: Goed we gaan verder met punt 12, de investeringen sportvelden. Dat is een heel stuk wat er staat. Er zit een bijlage bij, bijlage B daar rust geheimhouding op. Dus wees daarvan bewust. Even kijken, ik ga hem heel snel voorlezen. Het college stelt de raad voor om een krediet beschikbaar te stellen voor de vervangingsinvestering van gemeentelijk bestaand areaal sportvelden voor 2019. Het krediet is bestemd voor het vervangen van volledig afgeschreven conventioneel sportveldverlichting naar ombouw van duurzaam led sportveldverlichting. Daarnaast zijn bij de toplaagrenovatie kunstgrasvelden gelden opgenomen voor het investeren in extra maatregelen om het verspreiden van rubbergranulaat naar de omliggende omgeving van de sportvelden tegen te gaan. Tevens stelt het college voor een krediet beschikbaar te stellen voor uitbreidingsinvesteringen buitensport gerelateerd aan de groei van Haarlem. Met het vrijgeven van deze kredieten worden een milieubewuste en duurzame wijze bestaande sportvelden op de vereiste conditieniveaus gebracht en investeringen gepleegd anticiperend op de groei van de stad. De budgetbevoegdheid ligt natuurlijk bij de raad. De commissie samenleving wordt verzocht advies te geven aan de raad voor het voorstel van het college in paragraaf 2 over de wijze van agendering van het raadstuk. Ik zal nogmaals herhalen op grond van de economische en financiële belangen van de gemeente, artikel 10 tweede lid, aanhef en onder B van de wet openbaarheid van bestuur de voorlopig door het college opgelegde

geheimhouding op grond van artikel 25 derde lid van de gemeentewet, in zijn eerstvolgende vergadering te bekrachtigen voor de bijlage B behorend bij het raadsvoorstel. Aan wie mag ik het woord geven. Mevrouw Timmer-Aukes.

Mevrouw Timmer: Dank u wel voorzitter. Het gaat hier om het vervangen van gemeentelijk bestand areaal sportvelden voor 2019. In het stuk wordt gekozen voor continuering van het gebruik van het rubbergranulaat. En GroenLinks kijkt verder dan alleen maar rubbergranulaat en alleen maar in veel kunstgrasvelden. Een recente studie van Sweco laat dan ook zien dat rubbergranulaat op kunstgrasvelden onbedoeld nog steeds wordt verspreid naar het milieu. De bakken om het veld heen en de uitloopmatten waar over wordt gesproken werken onvoldoende. Jaarlijks verdwijnt er per veld maximaal 400 kg aan rubbergranulaat in de omgeving van kunstgrasvelden. Dat is gelijk aan ongeveer 50 autobanden. Dan heb ik het over per veld. De inloop wordt ook bevestigd door de sportclubs zelf. Ze zeggen gewoon heel vaak moet er gewoon weer nieuw rubbergranulaat bij. De Sweco onderzoekers troffen rubberdeeltjes aan in nabijgelegen bermen, oppervlaktewater, waterbodems, het lekt ook door in het water eronder, wat dan weer terugkomt in de sloot. En dit alles is gewoon slecht voor het ecosysteem en het tast de biodiversiteit aan. Het RIVM stelt in juli 2108 nog dat er wel degelijk schadelijke milieueffecten worden geconstateerd. Rubbergranulaat is daarnaast ook gewoon een aantal keer goed in opspraak gekomen en heeft gewoon geen goeie naam. GroenLinks is daarom gaan kijken naar de non infill velden, laten we gewoon verder kijken dan het rubbergranulaat an sich. Hier hebben wij ook technische vragen over gesteld. De KNVB is bezig met een pilot met non infill velden en natuurlijk bij het testen van nieuwe technieken dat brengt altijd risico's met zich mee, maar daarentegen is bijvoorbeeld SV Hoofddorp na de opstartproblemen blij met het nieuwe veld. De sportclubs waar de velden worden vervangen staan niet afwijzend tegenover non infill velden. Ze zeggen als het beter voor het milieu en er kan gewoon op gespeeld worden, willen we gewoon best overstappen. De clubs hebben nu het idee dat er geen keuze is en dat er automatisch gebruik moet worden gemaakt van de zwarte korrel zoals sommigen het noemen. In Haarlem willen we investeren in duurzaamheid en milieu en zijn we vooruitstrevend. En GroenLinks roept dan ook op om bij het ombouwen van de velden verder te kijken dan rubbergranulaat en vooral ook in te zetten op de non infill velden.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ja u zegt dat nu de indruk is dat er geen alternatieven zijn van SBR rubbergranulaat, maar wij hebben toch een hele mooie matrix gemaakt door het college die aantoont dat de SBR rubbergranulaat het beste is of twijfelt u aan die matrix?

Mevrouw Timmer: Ik twijfel niet aan de matrix, maar ik wil verder kijken dan alleen maar de matrix, ik wil verder kijken dan alleen maar het kijken naar infill ik wil gewoon verder kijken dan gewoon rubbergranulaat, kurk an sich. Ik wil gewoon voorbij die hele discussie gaan.

De voorzitter: Was u klaar met de termijn trouwens?

Mevrouw Timmer: Ja.

De voorzitter: Mevrouw Çimen. Oh een interruptie nog? Interruptie mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ik snap de behoefte zeker om verder te kijken dan rubbergranulaat. Maar betekent dat verder kijken in de komende jaren of betekent dat per direct geen rubbergranulaat meer gebruiken?

Mevrouw Timmer: Het liefst natuurlijk per direct geen rubbergranulaat gebruiken. En dat is iets, een proces wat we gewoon goed aan moeten gaan.

De voorzitter: De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja kunt u aangeven wat de top drie op dit moment is in de eredivisie voetbal.

Mevrouw Timmer: U heeft het over mannen- of vrouwenvoetbal?

De heer Van Kessel: U mag ze allebei noemen?

Mevrouw Timmer: Geen idee.

De heer Van Kessel: Goed geen idee.

De voorzitter: Wacht even, dit was een interruptie hè. En ik heb nog een interruptie van de heer El Aichi. Nee u stelt een vraag, zij weet het antwoord niet, dus u gaat nog een vervolgvraag stellen.

De heer Van Kessel: Ja korte vervolgvraag. Ik concludeer dat u de veiligheid van de spelers zult u ongetwijfeld belangrijk vinden, duurzaamheid vindt u in ieder geval heel erg belangrijk. Maar dat je goed kunt voetballen op de velden is dat ook nog een argument voor u?

Mevrouw Timmer: Uiteraard daar draait het om. En dat is ook waarom we ook verder moeten kijken dan alleen maar rubbergranulaat en ook dus moeten kijken hoe dus die non infill velden hoe we dus kunnen investeren in ook die pilot en ook gewoon verder kijken van hoe kunnen we dit dan verder uitwerken. En dus niet als Haarlem moeten vasthouden aan het oude, maar gewoon verder moeten gaan naar het nieuwe.

De voorzitter: De heer El Aichi. Interruptie neem ik aan hè.

De heer El Aichi: Ja zeker voorzitter. De non invul kunstgras heeft ook nadelen. En die zijn te lezen op www.sportbelijning.nl Ik ga een paar noemen. De duur van de invul is niet duidelijk. Er is onzekerheid bewezen als het om, ja is altijd duurder dan de rubbergranulaat. Er zijn nog een aantal voorbeelden dat het eigenlijk nog niet bewezen is dat non infill beter is dan rubbergranulaat.

De voorzitter: Komt u even tot, stelt u de vraag.

De heer El Aichi: De vraag is heeft u erover nagedacht over de nadelen van de non infill.

De voorzitter: Mevrouw Timmer-Aukes.

Mevrouw Timmer: Uiteraard hebben wij nagedacht over de nadelen van het non infill. Maar het neemt niet weg dat je ook gewoon moet investeren en ook gewoon vooruitstrevend moet zijn. En om ook nog even terug te komen AZ heeft bijvoorbeeld gespeeld op het veld van Hoofddorp en die was zeer tevreden over hoe het speelde. Dus gaandeweg kom je er ook gewoon, kom je ook gewoon, gaan die kinderziektes eruit en kom je ook gewoon verder. En dat is ook wat ik hier ook wil duidelijk wil maken dat we ook vooruit moeten gaan en niet alleen maar stil moeten blijven staan.

De voorzitter: Interruptie voor de heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja ik had nog een interruptie voor GroenLinks. U zegt eigenlijk per direct SBR rubbergranulaat stoppen. Nou welkom dat u het licht ziet met GroenLinks, maar sinds wanneer is dit verstandige standpunt gekomen, want bij moties over SBR rubbergranulaat die, waar Trots Haarlem ook gewoon gepleit heeft in het verleden om er per direct mee te stoppen, die werden nooit gesteund.

Mevrouw Timmer: Wij hebben in de vorige periode ook al heel hard gepleit tegen rubbergranulaat. En ik heb ook in de, vorige keer heb ik het gehad in mijn stemverklaring waarom we toen niet gingen steunen, het is omdat we de wethouder af wilden wachten. Dus dat heb ik toen ook al duidelijk gemaakt, zal ik nu nog een keer duidelijk maken en dat dat is waarom wij, nu hebben wij het van de wethouder gehoord en daarom heb ik nu dit pleidooi gehouden.

De heer Van den Raadt: Oké. Maar dan snap ik, mag ik nog een vervolgvraag stellen voorzitter.

De voorzitter: Vervolgvraag.

De heer Van den Raadt: Ja want volgens mij hebben wij nog steeds die matrix die zegt dat SBR rubbergranulaat volgens dan de input die dit college gebruikte het beste is. Dus hoe kan het dan dat u daar dan tegen bent?

Mevrouw Timmer: Dat zegt u goed. Volgens dit college waar ze naar hebben gekeken en daar is non infill zit u niet terug in die matrix.

De voorzitter: De heer Hulster, ook een interruptie.

De heer Hulster: Ja ik heb me niet in de non infill verdiept, maar ik ben toch benieuwd draagt die non infill velden ook bij aan de tegengaan van verstening of het, de waterberging die we nodig hebben. Ik heb bedoel een grasveld kan water opnemen, maar een kunststofgrasveld kan dat niet. Dus is het in die zin ook duurzaam?

Mevrouw Timmer: Zo technisch heb ik hem niet bekeken. Maar ik neem aan van wel. Aangezien wij steeds doorgaan en verder ontwikkelen en met alles ook de duurzaamheid en het milieu zeker ook meenemen, neem ik aan dat ook bij de non infill dat daar ook, dit ook het water, alles wordt meegenomen.

De voorzitter: Dank u wel. Eerste termijn voor u, mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Dank u voorzitter. We zijn blij dat er led verlichting komt om de oude verlichting te vervangen zodat de energiekosten bespaard kunnen worden. We vinden het een goede investering dat er maatregelen worden genomen door planken aan te brengen rondom de kunstgrasvelden, even kijken, die ingestrooid zijn met rubbergranulaat om verspreiding van de rubberkorrels in de omgeving tegen te gaan. Overigens hier wil ik, mag ik eventjes.

De voorzitter: Mevrouw Timmer heeft nog een vraag.

Mevrouw Timmer: U heeft het over dat het goed is dat er maatregelen worden genomen van de planken om de verspreiding tegen te gaan. Maar daar heb ik net gezegd dat die maatregelen eigenlijk helemaal niet werken. En hoe ziet u dat dan dat het alsnog verspreid wordt in het milieu, per veld wel ongeveer 50 autobanden per jaar.

Mevrouw Stroo: Dit gaat om de oude velden die er al liggen. Dus dan kan je in ieder geval zoveel mogelijk voor zorgen door die planken en door een uitloopmat dat het niet te veel, kijk dat gaat om de velden die er nu al liggen. Ik ben het helemaal met u eens dat, we zijn er helemaal niet blij mee dat het rubbergranulaat zo verspreid wordt, want nou iedere ouder van een voetballend kind op kunstgras weet dat je het ook in je huis krijgt. Dus en ook daar weer in het water terechtkomt. Kan ik mijn verhaal verder? Ja. Dit is beter voor het milieu. We hebben dan ook onze bedenkingen over het omvormen van de drie natuurgrasvelden in kunstgrasvelden met rubbergranulaat omdat dit niet goed is voor het milieu. Het tast de biodiversiteit aan en het zorgt voor hitte stress. Dit staat ook in de structuurplan openbare ruimte. We zouden graag zien dat de conditie van de natuurgrasvelden geoptimaliseerd wordt door een betere drainage en een betere grassoort te gebruiken zodat de velden toch intensiever gebruikt kunnen worden.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Persoonlijk houd ik van profvoetbal op gras en moet ik mij over weerzin heen zetten als het over kunstgras en rubberkorrels gaat. Neemt niet weg dat het memo dat bij dit agendapunt is bijgevoegd, ik zou zeggen lezen allemaal, dat dat zorgvuldig is samengesteld en alle financiële gezondheids- en gebruiksaspecten op een rij zet op een manier die behoorlijk uniek is in deze commissie. Dit document maakt een zakelijke afweging mede mogelijk omdat het de milieuaspecten één voor één de revue laat passeren. Ik geloof niet in een alternatief van rubbergranulaat als het gaat over de intense bespeling van velden in Haarlem en omgeving. Alternatieven zoals die nu ontplooiën, voorgeschoteld worden, die leiden tot een lagere bespelingsgraad en mogelijk tot het uitsluiten van teams in de grasvelden. Dus ik ben voor de ingeslagen weg, al gaat er niets boven echt gras.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Timmer-Aukes.

Mevrouw Timmer-Aukes: Maar de non-infill velden zijn helemaal niet meegenomen in de memo, dus hoe weet u dit?

De heer Oomkes: Omdat de gemeente Haarlemmermeer daar best informatie geeft. Die spreken van één veld. En daar zijn redelijk gunstige overwegingen. Die hebben niet geleid tot een inzetten van een nieuw beleid in Haarlemmermeer. Waarom zouden wij dat één op één overnemen? Dank u wel.

De voorzitter: De heer Hulster.

De heer Hulster: Dank u wel voorzitter. Ja, ik heb het even opgezocht, jaarlijks komt er 17.300 ton rubbergranulaat in het milieu. Dat is slijtage van de autobanden. Dus dan vraag je je af: zijn die... Dat we ons nu ineens heel erg zorgen maken over dat rubbergranulaat wat op grasvelden ligt, is eigenlijk een beetje bijzonder. Want er gaat... Er komt echt een veelvoud aan, dat zit in de honing en in bier en overal zit het in. Dus eigenlijk zijn we al langzaam helemaal van rubber aan het worden. Dat neemt niet weg dat wij heel erg voor gras zijn. Want gras voorkomt hittestress. Daar doelde ik al even met mijn vraag op. En het is des te cruer dat we in de vorige periode allemaal velden hebben verkocht, die we dus gaan bebouwen, en nu gaan we de overgebleven velden van plastic maken zodat we eigenlijk nog meer groen aan ons areaal onttrekken en dus de verstening dus verdubbelen. Dus in plaats van dat we het één keer goed hadden kunnen doen, lossen we het op deze manier op. Ja, dus nu staan we met onze rug tegen de muur. Er staat nu... De voetbalclubs die we over hebben gehouden kunnen niet meer uit de voeten met deze velden, want de velden worden te intensief gespeeld om nog met natuurlijk gras te worden belegd. Dus moeten we nu wel over op kunstgras. Ja, dan

hoop ik maar dat er inderdaad een betere oplossing is en ik vind dat we dan inderdaad alle varianten mee moeten nemen. Maar wat ons betreft blijft gewoon zo veel mogelijk gras.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja. De SP is in het verleden zeer kritisch geweest wat rubbergranulaat betreft en wij zijn inderdaad ook voorstander van gewoon gras, maar daar is meerdere keren door de wethouder verteld dat hoe vaker je het gebruikt, hoe sneller het aan vervanging toe is. Maar als we dan nu GroenLinks horen, dan is het natuurlijk de moeite waard om dat goed te onderzoeken. Ook omdat wij, ja, toch bang zijn dat we straks andere informatie hebben en achteraf blijkt dat het niet veilig was. Dus graag reactie.

De voorzitter: De heer Van den Raadt, interruptie.

De heer Van den Raadt: Ja, mevrouw Özogul heeft natuurlijk helemaal gelijk dat als GroenLinks het nu ook zegt, dat dat heel belangrijk is. Maar, en u zegt dat u de goede informatie wil hebben, zou het een idee zijn dat wij om een raadsmarkt vragen waarbij we gewoon de voor- en de tegenstanders aan het woord laten, deskundigen, zodat wij een keer een duidelijk beeld krijgen zonder misschien een gefilterde informatie.

Mevrouw Özogul-Özen: Graag, want, kijk, u heeft in het verleden heel veel moties ook ingediend. Sommigen hebben wij gesteund. En nu horen we weer dat er iets anders eventueel wel mogelijk is en uitgetoet is. Dus ik zou me hier eigenlijk wat meer in willen verdiepen voordat we alles gaan vervangen en achteraf spijt hebben.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, ik verbaas een beetje over deze discussie, vooral de diepte ervan. En ik vraag me af in welke realiteit ik beland ben. Maar goed, daar zal ik misschien aan moeten wennen. Ik ben nog nieuw in deze commissie. Ik wil graag aan de wethouder vragen of hij kan toezeggen dat de oplossing waar hij nu voor kiest, dat die uit drie dingen bestaat. Één, dat het een veilige oplossing is. Twee, dat het een duurzame oplossing is. En drie, dat je er goed op kan voetballen. En als we die toezegging hebben van de wethouder, dan mag het van mij ter advisering door naar de Raad als hamerstuk.

De voorzitter: U had een interruptie, mevrouw Stroo?

Mevrouw Stroo: Wat vind u duurzaam? Want dat vind ik een ruim begrip.

De heer Van Kessel: Ja, ik vraag aan wat de wethouder duurzaam '...' en als hij daar zijn stempel 'duurzaam' op kan geven, dan ben ik daar tevreden mee. Ik heb geen behoefte om dat verder nog dieper uit te diepen. Ja.

De voorzitter: Interruptie, Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, u bent altijd... U staat in ieder geval bij mij bekend als een kritisch raadslid. Bent u dan ook geïnteresseerd op welke informatie de wethouder zich dan gaat baseren voordat u dan u gerust stelt met uw drie antwoorden?

De heer Van Kessel: Nou, ja en nee. Ik denk dat het wel goed is dat die informatie er is en dat hij het kan toelichten, maar ik neem er genoeg mee als hij kan toezeggen dat deze oplossing veilig is, duurzaam en dat je er goed op kan voetballen. Dan vind ik dat goed.

De voorzitter: De heer El Aichi.

De heer El Aichi: Dank je wel, voorzitter. Haarlem groeit. Dit betekent dat er ook meer functionele sportvoorzieningen moeten komen. CDA is voorstander van het investeren in binnen- en buitensportaccomodaties. Goed onderhouden sportaccomodaties zijn van essentieel belang voor het stimuleren van de sportparticipatie in de stad. Zoals het onafhankelijk onderzoek heeft aangetoond, heeft het gebruik van rubbergranulaat geen nadelige risico's aan effecten voor bodem, grondwater en oppervlaktewater. Zolang er geen beter alternatief is dan rubbergranulaat, lijkt mij het niet handig om zomaar over te stappen op iets anders.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Van den Raadt.

De heer El Aichi: Welkom.

De heer Van den Raadt: Ja, welkom. U zegt dus dat SBR-rubbergranulaat geen nadelige gevolgen heeft voor het milieu, het grondwater en et cetera. Kunt u ook die bron delen met de raad, want daar ben ik heel nieuwsgierig.

De heer El Aichi: Als u de stukken goed heeft gelezen, dat staat heel duidelijk in wie dat gezegd heeft.

De voorzitter: Nog een interruptie van... '...'

Mevrouw Timmer-Aukes: Ja, eigenlijk een beetje hetzelfde als heer Van den Raadt, want wij hebben ook duidelijk andere bronnen gelezen waarin staat dat het wel degelijk milieueffecten heeft. Dus wij kijken ook verder dan de stukken die hier nu liggen. Dus...

De heer El Aichi: Nou, het ligt eraan wat je eigenlijk wilt lezen. Ik heb dit gelezen en u heeft een andere bron gelezen. Dus, ja, ik denk...

De heer Van den Raadt: Voorzitter, mag ik even. Ja?

De heer El Aichi: Ja joh.

De voorzitter: Nou, nog één keer dan. Meneer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, kijk, u bent een betrokken raadslid. U krijgt altijd veel stemmen omdat u gewoon goed uw best doet en uw werk. Vindt u het dan niet dat een raadslid zich, en dan u niet specifiek maar gewoon iedereen in het algemeen voor zich, zich goed zou moeten informeren en niet alleen maar moet wachten tot we een rapport krijgen van het College waar dan in staat 'Alles is goed'. Het RIVM begon ook met het eerste rapport 'Alles is goed'. Bij het tweede rapport zei ze: 'Nou, het is toch niet zo goed voor het milieu en het grondwater.' Dus denkt u niet dat het verstandig is dat we gewoon van meerdere kanten informatie ontvangen om dan zelf individueel als raadslid hier de juiste keuze te maken voor de toekomst, ook van kinderen.

De heer El Aichi: Nou, collega's hebben hierover verteld, ze hebben hierover vragen gesteld. Ik wacht even de antwoorden van de wethouder af, want dan van de antwoorden kan ik altijd zeggen van: nou, goh, ik wil weer informatie of niet.

De voorzitter: Je hebt de kans dit nu uit te spreken.

Mevrouw ...: '...'

De voorzitter: Oh oké. Oh, precies.

De heer El Aichi: Oh, sorry.

De voorzitter: Gaat u verder.

De heer El Aichi: Ik ben bijna klaar. Gelezen het voorstel van het College van de burgmeester en wethouders, gaan wij als CDA, de sportpartij van Haarlem, akkoord met het verlengen van het krediet. Dank u wel.

De voorzitter: Mevrouw Zoon.

Mevrouw Zoon: Oké. Laten we eerste even zeggen dat we heel blij zijn dat de gemeente Haarlem gaat investeren in de sportvelden, want dat is toch wat we allemaal willen. En dat het op een goede manier gebeurt, dat is natuurlijk ook wat we willen. En dat we de randvoorwaarden daar bij hebben, dat is evident. Dus laten we het hebben over een goede investering en laten we het ook hebben over een gezonde investering. Want als je aan het sporten bent, dat is toch iets waar je gezond van wil worden, en dat doen we niet op een veld waar allerlei vervuilende middelen op liggen of daar waar we inderdaad ziek van worden. Laten we inderdaad het RIVM-rapport erbij hebben. In het begin was het allemaal goed en later zijn we tot inkeer gekomen. Laten we daar ook van leren. Laten we inderdaad in één keer de goede middelen gebruiken, zodat je gezond kan sporten in Haarlem en dat je dan ook een lange tijd daarmee kan doen. En ik ben altijd bang voor experimenten voor nieuwe materialen die we gaan gebruiken en dan later blijkt dat dat toch weer wat anders wordt. Dus een goed onderzoek er naartoe, ja, daar ben ik voorstander van. Maar laten we met de techniek die we nu hebben en de kennis die we hebben, laten we dat goed tot ons nemen en laten we dan de goede beslissing daar ook over nemen.

De voorzitter: Mevrouw Timmer-Aukes, interruptie.

Mevrouw Timmer-Aukes: Er wordt nu goed onderzoek gedaan en de pilot die loopt ook. En bijvoorbeeld in Groningen worden er al zeven velden bespeeld en die zijn ook na onderzoek goed bevonden door de KNVB en het ISA, dat is het keurmerkinstituut. Dus, het ligt er al. Dus mijn vraag is van: het wordt al gedaan, de pilot is er, het ligt er al, het onderzoek is al gedaan, dus waarom gaat u dan... Bent u dan ook bereid om mee te gaan?

Mevrouw Zoon: Nou, ik zeg alleen dat we moeten gaan kijken dat we niet een halve... Hele gekeerd, halve gedwaald. Laten we de goede spullen gebruiken om te investeren in die sportvelden om Haarlemmers een goed sportveld te geven waar je inderdaad gezond en goed kan sporten. En ik verwacht van de wethouder daar een antwoord dat hij daar over nagedacht heeft en dat hij dit hele spectrum heeft meegenomen en dat wij de goede materialen krijgen waarop we kunnen sporten.

De voorzitter: Mevrouw Berg.

Mevrouw Berg-Overbeek: Dank u wel voorzitter. Nou, de discussie beluisterend hebbend, ChristenUnie wil meegaan met het verder bekijken van wat de beste oplossing is voor de velden, zoals GroenLinks ook aangaf. Mij is ook ter ore gekomen dat kurk een mogelijkheid is, wat dus nog veel meer een natuurproduct is. Inhoudelijk weet ik het ook niet, maar ik noem hem even. Mijn punt is dat we verder willen kijken dan alleen

het granulaat, omdat daar toch gewoon verontrustende berichten over zijn. En laten we het dan inderdaad goed doen, omdat het een plek is om te sporten. Het is belangrijk.

De voorzitter: Mevrouw Stroo had een interruptie?

Mevrouw Stroo: Ja. Heeft u gelezen dat kurk behandeld moet worden met een chemische stof om niet... Dat stond in de matrix. Dat is nog slechter dan rubbergranulaat.

Mevrouw Berg-Overbeek: Zoals ik zei: dat is me ter ore gekomen als een optie.

De voorzitter: De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Mevrouw Stroo...

De voorzitter: Het is niet de bedoeling dat we interruptie op interruptie gaan doen. Als u een interruptie voor mevrouw Berg heeft... '...'.

De heer Van den Raadt: Nou, dan doe ik het aan de ChristenUnie. Dan doe ik het aan de ChristenUnie. Bent u er van bewust dat u nu onterecht geïnterrupteerd wordt met de opmerking dat kurk chemisch behandeld moet worden en dat dat helemaal niet het feit is, dat dat zelfs in de stukken staat die we nu gekregen hebben, dat dat is toegevoegd, waarschijnlijk omdat ze een mail hebben gekregen van de directeur van KiesRubber, die heeft uitgelegd... Of KiesKurk, KiesKurk, die heeft uitgelegd hoe het wel precies zit en dat we ons altijd op verkeerde feiten hebben gebaseerd. Dus wat uw opmerking zegt, dat is helemaal prima.

De voorzitter: Bij deze. De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u, heer de voorzitter. Ooit zijn we met rubbergranulaat begonnen en dat hebben we getest en toen was het goed. En we zijn er landelijk mee door gegaan en dat blijkt achteraf wellicht niet zo goed te zijn. Daarvoor ook complimenten voor collega Van den Raadt die het al in een heel vroeg stadium heeft aangekondigd dat de milieubezwaren groot zijn. Ik lees uit sportbeleiding.nl even twee aandachtspunten voor van een non-infill kunstgrasveld. Want over één grasveld kun je geen evaluatie plegen in Haarlemmermeer, dat klopt. Altijd in combinatie met een foam onder het kunstgras voor het behalen van de benodigde sporttechnische waarde. Dus er komt nog een laag onder te liggen. Vier keer meer vezel, hierdoor ook vier keer meer gebruik PE-materialen, denk aan recycling na afschrijving. Nou, zit hier nog een leuk, bij 12.1, nog een leuk stukje bijgevoegd over de verwerking kunstgrasmatten. Ik heb daar ook vragen over gesteld, is ongeveer gelijk gekomen met de ambtelijke notitie. En dan blijkt dat we begot niet weten hoe we dat granulaat moeten verwerken. En we lopen er mee te sjoemelen. Er liggen hele grote bergen in de gemeente... In de provincie óf Overijssel óf Gelderland bij twee grote verwerkers waar men geen kant mee op kan. En dat is nog even in het kort rubbergranulaat. Non-infill, nou, echt, als je hier over leest, dan denk je: 'Mijn god, we gaan het milieu op een andere manier in de toekomst belasten.' En we hebben ooit, in gekke tijden hebben we gras gebruikt, en... Ja, ik zal het... Ja, bij mij thuis ligt het nog. Maar sommige mensen weten niet hoe gras er uit ziet. Maar ik heb in mijn achtertuin gras liggen en ik herken het probleem: gras is kwetsbaarder. Maar als we nou even kijken naar onze milieueisen die onze uitstoot eisen? Die wij als Haarlem onszelf gesteld hebben in 2030/2040 en met premier Rutte die er 2050 van gemaakt heeft. Maar kortom: we moeten naar zo weinig mogelijk afval in onze samenleving, in onze natuur. Dan is infill de volgende berg rommel die we bij louche bedrijven neerleggen en die er ook weer helemaal niets mee kunnen. Dus, hoe wreed het ook is, en de problemen die we daarmee krijgen zullen er zijn, maar er is maar één oplossing: en dat

is gras. En dat betekent dat OPHaarlem, om een signaal te maken, niet instemt met het vrijgeven van de middelen uit het investeringsplan. Want gras is het enige waar je milieutechnisch 2030 en 2040 mee haalt. En ik denk dat alle kunstzaken die nu misschien... Overigens, men is over infill heel kritisch. Het is niet een betere vervanger. Nee, kritiek, kritiek, kritiek. Mogelijkheden ook, maar kritiek, kritiek, kritiek. En risico voor het milieu. Dus ik denk van: jongens, gras.

De voorzitter: Er is een interruptie van mevrouw Timmer-Aukes.

Mevrouw Timmer-Aukes: U heeft het over dat het non-infill, als je dat later weer wil verwerken dat dat dan ontzettend veel meer milieubelastend is. Maar hoe weet u dat als de pilot nog draait? Als we dus nog bezig zijn. En al die kritiek die daar op staat... Ja, maar er staan ook heel veel positieve dingen op als u ergens anders kijkt. De speelbaarheid is goed bevonden, ook door het KNVB, ook door ISA, dus het is...

De voorzitter: Mevrouw Timmer-Aukes, u heeft dit volgens mij al een paar keer gezegd, maar laten we het even bij een vraag en een reactie van de heer Smit.

De heer Smit: U bent van die partij die GroenLinks heet. En in de vorige periode hebben we al geconstateerd dat het groen beschermd werd in de volgende periode. En nu bent u ook weer bezig om uit te leggen dat u nu het groen in de volgende periode gaat beschermen. We gaan nu groen beschermen. Anno 2019 gaan we groen beschermen. En dan kun je... Nou kun je op de gekste soorten plastic heen en weer rennen... Staat hier ook trouwens dat je zwaar elektrische stoten kunt krijgen na je zo'n tijdje speelt op het veld als je dan ijzer aanraakt. Hier staat precies wat je er voor moet gebruiken. Materialen waarvan je nu het gevoel kunt hebben: dat krijgen we ook weer in de recycling, in de verwerking niet kwijt. En dan snap ik uw ambitie wel om een verbeterde versie van iets ellendigs te hebben, maar ik denk dat we door moeten stappen. En als we hier nog dit erop gooien, dan gaat het misschien zes/acht jaar mee en daarna zullen we moeten beseffen dat, willen wij het milieu respectvol behandelen, en willen we ook naar onze wateropnamecapaciteit in de stad kijken, dan moet je naar gras. Hebben we ook weer problemen, maar dan moet je naar gras.

De voorzitter: Nog een keer een interruptie van mevrouw Timmer-Aukes.

Mevrouw Timmer-Aukes: Heel kort. Bij gras heb je tien keer zo veel meer speelvelden nodig. Uiteraard is dat, gras, daar willen we misschien allemaal wel. Maar tien keer zo veel meer '...'... We willen ook heel veel woningen, ook dingen, dus we moeten ook verder kijken. En vandaar ook dat we denken van: ja, laten we dan inderdaad iets anders gaan verbeteren. Dus dat is ook even: gras gewoon tien keer zo veel meer speelveld.

De voorzitter: Probeer meer naar een vraag te komen, mevrouw Timmer-Aukes.

De heer Smit: Nou, ik snap uw vraag, van... Ik creëer een probleem door te constateren dat we, willen we het milieu evenwichtig in onze stad hebben, dat we dan een probleem creëren dat grasvelden kwetsbaarder zijn dan kunststofvelden. Ja, maar ik krijg niet uitgelegd dat voor de toekomst in ons milieu, in Haarlem en natuurlijk in de wereld, we hebben maar zo'n stukje van de wereld, dat het goed is om van granulaat naar non-infill of gras-infill te gaan. Nee, het is eigenlijk één pot nat denk ik.

De voorzitter: Het punt is duidelijk. Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel voorzitter. Haarlem is een fijne en mooie stad. Steeds meer mensen willen en zullen komen wonen in Haarlem. Daar horen ook de nodige voorzieningen bij. Dit is ook geheel in lijn met onze

motie uit 2016: 'Voorzieningen in de toekomst'. Waaronder dus plek om te sporten. Ook onze nieuwste inwoners moeten mee kunnen doen. De huidige sportverenigingen in Haarlem groeien dan ook flink door. Dat is mooi, wat D66 betreft. Meer mensen willen sporten en blijven langer door sporten. Maar onze sportvelden hebben wel een goede opknopbeurt nodig om intensiever gespeeld te kunnen worden. Of moeten zelfs omgebouwd worden naar kunstgrasvelden om multifunctioneel, dus voor bij voetbal overigens ook, ingezet te kunnen worden. Daarnaast doen deze verenigingen ook een hoop goeds voor de wijk. Sport bevordert onze gezondheid, maar helpt ook eenzaamheid tegen te gaan en draagt bij aan een inclusief Haarlem door bijvoorbeeld initiatieven te starten voor mensen met een verstandelijke of lichamelijke beperking. Dat gezegd hebbende heb ik nog wel een paar vragen aan de wethouder naar aanleiding van de stukken. Laat ik als eerst beginnen met de extra kosten, naar aanleiding van het einde btw-voordeel per 1 januari 2019. Dat gaat ons zo'n extra zes ton kosten zie ik in de stukken. Nu zien we dit bij meerder projecten, dat de kosten toenemen en de investeringsruimte hierdoor aardig krimpt. De wethouder geeft aan dat hier een landelijke subsidie voor aan te vragen is en verwacht 80% of minimaal 80% gehonoreerd te krijgen. Nou ja, dat hoop ik dan maar. Dat zou heel fijn zijn. Wanneer kan de Commissie hier meer informatie over verwachten? Of heeft de wethouder hier nu al meer informatie over? In de stukken lees ik ook dat er een stop is op aanleveren van de kunstgrasmatten. Heeft de wethouder inmiddels meer duidelijkheid van het ministerie? Want dat zou ergens in januari meer duidelijk worden. En blijft dan de verwachting dat er eind april een landelijke oplossing is hiervoor? Dus dat hoor ik graag. En dan, rubbergranulaat. Daar hebben we het een hele hoop over gehad inmiddels al. Ik denk dat ik hier kan zeggen dat we allemaal op zoek zijn naar de beste variant die we op dit moment kunnen bedenken. Ik zie ook zeker, net als de collega's van GroenLinks en ook andere partijen dat er enorme risico's zijn voor de biodiversiteit, dus voor het milieu. Het RIVM beveelt dan ook aan om maatregelen te treffen om de verspreiding van rubberkorrels naar de bermgrond te voorkomen en om de uitstoot van stoffen via drainagewater te beperken. Kan de wethouder nogmaals aangeven welke maatregelen hij neemt om dit dus tegen te gaan? En dan is te voldoen aan de aanbevelingen van het RIVM.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Van den Raadt.

Mevrouw Çimen: Ja.

De heer Van den Raadt: Ja, u verwijst naar het RIVM. Vindt D66 dat het belangrijkste? Wat het RIVM zegt, zegt u, dat is de leidraad. Als de RIVM het zegt, dan moet het op z'n minst zo gaan als RIVM het zegt of zegt u: nou, RIVM kan er ook wel eens naast zitten, of...

Mevrouw Çimen: Nou, het RIVM kan er ook weleens naast zitten. Dat zien we ook wel aan de doorontwikkeling van de adviezen. Dat heet ook voortschrijdend inzicht. Daarmee doe ik niet meteen het RIVM tekort en zeg ik van 'Het is allemaal onzin wat ze daar vermelden', helemaal niet. Dus wat mij betreft kunnen we ook voorbij adviezen van het RIVM kijken. Zeker.

De voorzitter: Dank u wel.

Mevrouw Çimen: Mag ik nog mijn betoog afmaken?

De voorzitter: Oh, u mag nog verder hoor, gaat uw gang.

Mevrouw Çimen: En daarnaast ben ik het ook wel eens met GroenLinks, om te kijken naar alternatieven. Want rubbergranulaat is zeker niet zaligmakend. Nou, nou horen we ook verhalen van m'n collega's dat is, dat non-infill verhaal ook niet. Uit de antwoorden van de wethouder geeft hij aan van: joh, het is nog geen bewezen

techniek, dus ik wil gewoon nog niet vooruit lopen op de feiten. Maar is de wethouder bereid om te kijken naar deze alternatieven, om deze pilots in de gaten te houden en om ons dan ook in de komende jaren eventueel een alternatief te bieden? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar...

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter.

De voorzitter: De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter, ik heb in mijn eigen... Mijn computer loopt af en toe vast. Gelukkig heb ik wat op whatsapp gezet zodat ik dat kan vertellen. Ten eerste vond ik een heel leuk artikel, van geloof ik gisteren, waarbij omgevingsdienst West-Holland alle gemeentes en de provincie Zuid-Holland afraadt om SBR-rubbergranulaat te gebruiken. Dus misschien kan de wethouder daar dan ook nog iets over zeggen. Het is wel superrecent, maar de omgevingsdienst, die zegt dus tegen de hele provincie en een hele boel gemeentes, onder andere Katwijk van onze burgemeester, om het niet te gebruiken, omdat het toch wel heel slecht is. En dan aangaande het stuk... Ja, met die matrix, daar heb ik altijd al problemen mee gehad. En waarom heb ik daar problemen mee? Omdat daar onder andere... Nou nee, ik bewaar die nog even tot het eind, want die vond ik wel redelijk sterk. Maar we lezen in dat stuk inderdaad dat Vink en TUF, die kunstgrasmatten verwerken, ze eigenlijk gewoon opstapelen en ze dan, zoals bij TUF, als de druk te hoog wordt van de gemeenteraad, plotseling het bedrijf in de fik vliegt. En bij Vink, die heeft het verwerkt in grond en stopt het dan onder woningbouw in de polder. Dat is ook een oplossing. Maar vindt u niet dat als wij als gemeente allemaal zo het milieu hoog in het vaandel hebben, dat wij daar gewoon 100% zeker van moeten zijn dat als wij kunstgrasvelden hebben, SBR-rubbergranulaat gebruiken, dat dat op een goede manier verwerkt wordt en niet uiteindelijk wel gewoon direct terugkomt in het milieu. Want we betalen er ook 10.000 tot 20.000 euro per veld voor. Wist u dat, we hebben het natuurlijk wel over gras gehad, m'n collega aan de overkant. Wist u dat nu er al een nieuwe versie is van natuurgras die 900 uur per jaar bespeeld kan worden? Een normale grasmat, slecht onderhouden, 300 uur. We hebben nu een soort supergras die nog steeds goedkoper is als rubbergranulaat en die 900 uur bespeeld kan worden. Zien we dat terug in de matrix en waarom niet? We lezen ook in de stukken over dat TUF en Vink dat er nu dan een alliantie van samenwerkende kunstgrasleveranciers is opgestaan. En die is aan het brainstormen zijn gegaan hoe ze daar misschien een oplossing voor kunnen bedenken. In 2019 hopen ze dan iets te bedenken. Maar dat is natuurlijk niet echt heel erg concreet. Dus wij kunnen er natuurlijk niet vanuit gaan dat die misschien morgen of pas over zes jaar met een oplossing komen of helemaal niet met een oplossing komen. Dus is het dan niet verstandig dat we tot die tijd gewoon iets anders gebruiken? En als zij echt een geniale oplossing hebben om van SBR-rubbergranulaat voor mijn part weer terug autobanden te maken, dat we dan pas aan het SBR-rubbergranulaat met kunstgras gaan. Want tot die tijd verdwijnt het allemaal stiekem langzaam in het milieu, wat voor hekjes je er ook omheen zet. U zegt ook in de stukken dat we inderdaad dus nu in Nederland het helemaal niet kunnen verwerken. Dat er alleen nog in Denemarken een bedrijf is, Re-Match. En dat u dan eens wil gaan kijken of we daar een offerte van kunnen krijgen. Is het niet handig dat als wij als gemeenteraad een besluit moeten nemen over heel veel geld. Altijd ex. btw, vind ik altijd interessant waarom dat ex. btw is, dan lijkt het waarschijnlijk minder. Maar kunnen we niet een offerte krijgen hoe veel dat dan kost als we straks al die kunstgrasmatten naar Denemarken moeten brengen en dat het daar verwerkt wordt. Want klopt dan die hele matrix nog wel dat wij dan altijd zeggen, SBR-rubbergranulaat. Nou ja, 'wij', het College zegt altijd dat SBR-rubbergranulaat de goedkoopste en beste oplossing is, maar als we natuurlijk er van weten dat we om de tien jaar of twintig jaar die velden naar Denemarken moeten brengen voor een bedrag X, is het dan nog wel zo

goedkoop? In de stukken staat ook dat de gemeente Haarlem stelt geen eisen aan de erkende verwerker wat betreft de wijze waarop de verwerking plaats vindt. Is dat handig? Dat we dat doen als gemeente Haarlem? Is het niet handig als we als gemeente Haarlem zeggen: we moeten klimaatneutraal zijn in 2030. Wet moeten weet-ik-het-wat in 2040 zijn. Is het dan ook niet handig dat we op z'n minst een paar eisen stellen hoe dat verwerkt wordt?

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Smit van OPH en u heeft nog 3,5 minuut, dus denkt om uw tijd. Ja?

De heer Smit: Maar meneer Van den Raadt, als we het hebben over Haarlem milieu of uitstootneutraal in 2040, dan mogen we toch de rest gewoon buiten Haarlem dumpen? Dat moet dan toch kunnen? Want dat moeten anderen dan weer oplossen.

De heer Van den Raadt: Ja.

De heer Smit: Maar ja, dat bent u wel met mij eens hè? Dat is dan goed.

De heer Van den Raadt: Nee, inderdaad. Zo had ik het nog niet bekeken. Als we natuurlijk alles wat we hier hebben, wat niet goed is, buiten de gemeentegrens dumpen, dan kunnen we in ieder geval zeggend dat het Haarlemmer klimaat neutraal is en het beste jongetje van de klas. Misschien is dat de insteek, de achterliggende gedachte. Dan over kurk, het werd hier al besproken, dat verhaal bestaat nog steeds. Het is toch geniaal dat dat ooit verzonnen is en dat dat dus helemaal niet waar blijkt te zijn. Kurk wordt helemaal niet chemisch behandeld. U heeft een mail gekregen, heb ik gehoord, van het bedrijf KiesKurk, die daar een enorme uitleg geeft hoe het precies zit. En waarom hebben wij die mail niet ontvangen en zit dat niet bij die stukken zodat wij die informatie ook weten en ons daarop kunnen baseren? Dat vind ik een beetje raar. Dus waarom hebben wij die mail niet? Ik heb die mail natuurlijk wel gelezen, dus ik weet het wel. Maar het zou handig zijn...

De heer ...: '...'

De heer Van den Raadt: Ja, ik heb die mail wel. Ja, vandaag gekregen. Maar u had hem ook misschien wat eerder aan de hele Raad kunnen sturen, want die is op 17 januari naar het College verstuurd. Dus dan had u dat best met ons kunnen delen. Dan hebben we natuurlijk dat die matrix, waar we het altijd over hebben, en die eigenlijk heilig is, dat als je dan leest in de kleine voetnoten waarop het gebaseerd is, dan wordt aangehaald dat dat door de VSG de informatie heeft aangedragen en RecyBEM.

De voorzitter: U heeft nog twee minuten.

De heer Van den Raadt: Ja, heel goed voorzitter. Dank u. Hoe objectief is de VSG, de Vereniging Sport en Gemeenten, als je daar lid van kan worden ook als bedrijf en als daar grote bedrijven uit de rubberindustrie ook lid van zijn? En hoe objectief is RecyBEM waar altijd, waar we die informatie dus op baseren, als dit de ketenpartner is die vroeger in 2002 toen de Europese Unie kwam met het verbod dat autobanden niet meer op vuilnisbelten mochten worden gegooid omdat autobanden in het milieu slecht zijn voor het milieu, toen kwam RecyBEM met het geniale idee om die autobanden te vermalen en op het kunstgras te gooien en uiteindelijk komt het nog steeds in het milieu. Dus hoe betrouwbaar vindt u de informatie van VSG en RecyBEM, dit wetende? Dan nog een andere vraag en dat is dan de slotvraag, voorzitter, voordat u weer een tijd doorgeeft. In Haarlem hebben wij in maart 2018 afgesproken om maatschappelijk verantwoord te

investeren en daar hebben wij een hele boel geniale plannen voor gezegd. We willen klimaatbewust inkopen, circulair inkopen, biobased inkopen, innovatief, innovatiegericht inkopen. Is het niet strijdig met wat wij hebben afgesproken in dat maatschappelijk verantwoord investeren, dat wij dus nu kiezen, misschien, voor SBR-rubbergranulaat? En wij kiezen dus voor het creëren van een stroom afval waarvan we niet weten hoe we het oplossen. Dat is strijdig met wat we hebben afgesproken in het maatschappelijk verantwoord investeren. Graag daarop uw reactie.

De voorzitter: Dank u wel. U heeft nog 20 seconden voor straks. Doe snel dat ding uit. Ja. Dan ga ik nu het woord geven aan de wethouder.

Wethouder Snoek: Ja, dank u wel. Debat waarvan je wist dat het zou komen. Laat ik beginnen met aan te sluiten bij Hart voor Haarlem dat ik blij ben dat Haarlem investeert in sport, ook nu de stad groeit. En wij willen dat de jongeren die opgroeien in Haarlem, ouderen die nog steeds wonen in Haarlem, kunnen bewegen. Dat is gezond, maar dat is ook samen zijn en dat vinden we belangrijk. En daarin moeten we dus ook investeren. We investeren ook in het verleden, goed voor de vereniging van exploitatie, goed voor het milieu. En we investeren in het tegen gaan van de verspreiding van de rubbergranulaatkorrels. Dat gezegd hebbende blijft natuurlijk op tafel liggen, de discussie: wat voor type velden gebruiken we dan? En laat ik dan beginnen bij de liefde voor het gras, zoals die door de PvdA genoemd is, die deel ik. Iedere week als we voetbal kijken, zondagavond om zeven uur, dan zien we dat op het gras. Maar de harde werkelijkheid is, als we willen dat iedereen in Haarlem in z'n buurt kan bewegen, dan hebben we gewoon niet genoeg ruimte om dat allemaal op gras te doen. Ook niet als we dat gras optimaliseren. De ruimte is er gewoon niet. Dus ook tegen de OPH zeg ik: als u zegt 'Het sporten in Haarlem kan alleen op gras', dan denk ik dat u buiten de realiteit aan het bewegen bent, want dan ontkent u gewoon heel veel kinderen en heel veel ouderen en senioren en wie dan ook om te bewegen in Haarlem. En ik denk, met alle respect, dat terug naar gras niet een alternatief is wat op tafel ligt. Gewoon puur omdat we de ruimte er niet voor hebben. Dan heb ik het nog niet gehad over het supergras waar Trots aan refereert, maar daar zal ik dan later inhoudelijk op ingaan. Maar ik ken niet de mogelijkheden om een grasveld zo te optimaliseren, zoals Jouw Haarlem vraagt, om de speelbaarheid hoog genoeg te krijgen om gewoon aan alle vraag voor bewegen in Haarlem te kunnen voldoen.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: U heeft zelf als coalitie in een structuurplan openbaar, hoe heet het ook al weer, de '...' zal ik maar gewoon dan zeggen, geschreven dat u liever geen kunstgras heeft vanwege de hittestress. Dus hoe moeten we dat dan... Dat is de toekomst. Dus hoe moet ik dat rijmen?

Wethouder Snoek: Ja, iedere keer moet je moeilijke zaken tegen elkaar afwegen. Het gaat ook over mensen die bijvoorbeeld kunstgras in hun achtertuintjes leggen in plaats van daar natuurgras te hebben. Kijk, ik zou ook heel graag, als wethouder Sport, heel Haarlem vol leggen met grasvelden, maar dat kan gewoon niet. Die ruimte hebben we niet. We hebben ook andere ambities. We willen ook ruimte geven aan de woningvraag. We vinden het belangrijk dat mensen daarbij bewegen. En kunstgras biedt de ruimte of de gelegenheid om ook in die drukke stad die wij zijn voldoende sport te kunnen genereren. En natuurgras geeft dat niet. Wat dan op tafel ligt zijn de alternatieven zoals die in de matrix zijn meegenomen van de verschillende typen infill en vervolgens dan het alternatief wat door GroenLinks naar voren is gebracht. We hebben naar beste eer en geweten geprobeerd voor u alles op een rijtje te zetten. Dat heb ik u iedere keer beloofd. Iedere keer als Trots weer met een motie kwam, heb ik gezegd: bij de volgende investeringsbeslissing gaan we met elkaar de discussie hierover aan en ik wil u zo goed mogelijk daarover informeren. Dat doen we door deel te nemen aan landelijke congressen hierover door ons. Continu door de VSG, door de KNVB, de omliggende te laten

informereren. En de informatie zoals ik die aan u geef, is naar beste eer en geweten de informatie die ik denk dat het beste het beeld weergeeft. Er zal altijd iemand zijn die zegt: 'Nou, ik heb nog een ander rapport gevonden.' En de ene keer pleit dat voor kurk en de andere keer pleit dat precies voor rubber. Als we kijken naar wat er in het land gebeurt, is er in ieder geval geen eenduidig beeld. Want, gelooft u mij, Nederland zit vol met een paar 100 sportwethouders die met deze discussie zitten, omdat de discussie die we hier voeren overal gevoerd wordt. Maar wat we niet zien, is dat heel Nederland op dit moment om gaat. Dat er een reëel alternatief is voor rubbergranulaat wat gewoon beter is. Wat milieutechnisch beter is, speeltechnisch beter is. Als dat alternatief er is, zou ik tegen u zeggen: nou, volgens mij zouden we naar dat alternatief moeten gaan. Maar als je kijkt in ieder geval naar de drie typen die we in de matrix, ik kom bijna bij een punt, hebben vergeleken, dan is er ook op milieupunt in ieder geval binnen die type infill niet een beter alternatief.

De voorzitter: Goed, interruptie van mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Hoe kan het zijn dat u nog niet op de hoogte was van die non-infill velden? Dat is heel goed te vinden overal en...

Wethouder Snoek: Daar kom ik vanzelf... Ik ben ook niet niet op de hoogte van die non-infill velden. Kijk, wat je ziet, is dat dit veld in beweging is en dat er steeds nieuwe ontwikkelingen zijn en er zal een dag komen dat we weer een heel ander type kunstgrasvelden hebben, ben ik ook van overtuigd. Alleen, de meest gebruikte velden op dit moment zijn infill velden. Die heb ik in de matrix met u vergeleken. Ik heb u in het memo ook nog de semi-infill velden, zal ik maar even, natuur en infill door elkaar heen, gegeven. En, want dat was het punt waar ik naar toe wilde, de non-infill staan echt aan het begin. Daar worden pilots mee gedaan. Heet niet voor niets een pilot. De resultaten zijn gewoon heel wisselend. U heeft in de beantwoording van de technische vragen ook een aantal gemeentes kunnen zien, of een aantal verenigingen kunnen zien, die hier nog helemaal niet blij mee zijn. Ik hoop dat dit zich door ontwikkelt tot iets waar we allemaal graag gebruik van willen maken. Want even los van de aanschafprijs, als je geen infill hebt, heb je denk ik ook minder exploitatiekosten. Dus dat is ook nog interessant. Minder onderhoud benodigheden. Maar volgens mij is het echt iets nieuws. Ik wil u dan ook toezeggen dat we dit mee gaan nemen en dat de volgende matrix die we aan u voorleggen bij de volgende investeringsbeslissing het non-infill mee genomen is. Dat we ons bij de KNVB melden en zeggen van: joh, wij willen het maximale uit die pilot halen. Maar wat mij betreft, op basis van de informatie die ik nu heb, en de OPH heeft er ook nog wat kanttekeningen bij geplaatst, is het te vroeg om nu te zeggen: 'Laten we deze velden maar eens non-infill doen.' Één, omdat we gewoon niet weten wat dan precies de milieuvoordelen daarvan zijn. Ook daar zitten haken en ogen aan. Dat de bespeelbaarheid op dit moment van de non-infill velden die er zijn echt nog vragen hebben. Ik wil graag de pilot van de KNVB daarvan afwachten en bekijken. Joh, ik wil zelfs met u een keer, en met de Haarlemse voetbaldelegatie, naar een non-infill veld toe gaan om het eens te bekijken. Dat wil ik u toezeggen, dat ik alle oplossingen, alle varianten die we met elkaar kunnen bedenken, onderzoek. Want, laat ik zeggen, van deze discussie alleen al zou je op een gegeven moment wel af willen. Maar ik wil wel dat het dan een alternatief is wat ook echt milieuvoordelen heeft en wat ook bespeelbaar is. De VVD zei eigenlijk van 'Ja, voldoet u dan aan drie?' Nou, eigenlijk had u twee top drie's waar u naar vroeg. En die ene wil ik u wel geven, want iedere gelegenheid die ik kan krijgen om te melden dat PSV op één staat, Ajax op twee en Feyenoord op drie en daaronder de rest, die wil ik aangrijpen. Ja, Vitesse kan dit weekend eroverheen.

De heer ...: Dat had u niet moeten zeggen, '...', mevrouw Timmer-Aukes.

Mevrouw Timmer-Aukes: En dat is neem ik aan van het mannenvoetbal, en bij de vrouwen?

Wethouder ...: Bij de vrouwencompetitie heb ik op dit moment niet actueel, maar ik kan u wel vertellen dat ik deze week een gesprek heb gehad over een initiatief om ook in deze regio betaald vrouwenvoetbal op te zetten. En dat ik... Laat ik zeggen dat ik dat van harte aanmoedig, want ik vind het vrouwenvoetbal echt een grote toegevoegde waarde hebben aan het voetbal. Ik ben ook trots op de prestatie van ons nationale dameselftal.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Smit.

De heer Smit: Ja, en dat gaat om een stukje, toch vind ik, taalvervuiling. Niet bewust bedoeld door u, maar u heeft het over dat u op zoek bent naar velden met een echt milieuvoordeel. Zullen we dat veranderen in op z'n gunstigst minder milieunadeel? Want ik zie het woord 'voordeel' niet.

Wethouder Snoek: Ja, u heeft helemaal gelijk.

De heer Smit: Dank u.

Wethouder Snoek: Maar dat was de top drie die ik zelf het leukst vond. U vroeg: "Kan de wethouder zeggen: 'Dit is veilig. Dit is duurzaam. En hier kun je goed op voetballen.'" Dit is veilig, dat is natuurlijk de discussie die we twee jaar geleden intensief met elkaar gevoerd hebben. En als ik op basis van informatie van RIVM, van andere partijen, van het Europese onderzoek, onder de veronderstelling zou leven dat kunstgras gevaarlijk is voor de volksgezondheid, dan zouden we hier niet zitten, want dan zou ik dit nooit aan u voorstellen. Ik weet dat er vragen over zijn gesteld, maar ik ken niet de rapporten, niet de onderzoeken die aantonen dat dat de discussie is. Gelukkig is dit op dit moment landelijk ook niet meer de discussie die gevoerd wordt en gaat het veel meer over de milieubelasting van de velden.

De voorzitter: En nog een interruptie van meneer Smit.

De heer Smit: Ja, want ik dacht even dat u de kant op ging en toen stopte u bij 'milieubelasting'. Het veld in z'n lifecycle, in z'n levenscyclus, dat betekent het aanmaken, milieubelastend, het gebruiken, als het granulaat, als die variant in het water komt milieubelastend, en vervolgens de verwerking tot niet meer afval. Neemt u dat hele traject nou mee in uw afweging of zie ik u alleen maar praten over het goed een sliding kunnen laten maken op een veld of de hockeybal die goed moet kunnen rollen?

Wethouder Snoek: Ik had het over punt één van de top drie van de VVD, 'Is het veilig?' Op basis van de informatie, zoals ik die heb, durf ik dit aan u voor te leggen en dat zou ik niet doen als ik onder de veronderstelling zou zijn dat onze kinderen, onze Haarlemmers, niet veilig op deze velden kunnen voetballen. Vervolgens vraagt u: 'Is het duurzaam?' Als we kijken naar de, in ieder geval, de typen infill die we hebben vergeleken, en dan geef ik de OPH weer, 'Is een grasveld duurzamer dan een kunstgrasveld?' Ik denk het wel. Maar als we even los gaan van de ideologie van de OPH dat heel Haarlem een voetbalveld kan worden en we dus voor een kunstgrasveld moeten gaan, kijken naar de reguliere, in gebruik zijnde infills, denk ik dat SBR een verantwoorde keuze is, omdat die andere infills ook hun voor- en nadelen hebben en niet bewezen duurzamer zijn. Ook andere... Dan zouden we een andere discussie hebben. Dan heb ik het even over de drie die zijn vergeleken. Even nog niet over de non-infill, omdat we, nou, die zo prematuur is dat ik die nog niet in de matrix op een rijtje heb gezet. Wil ik wel gaan doen. Maar daarom met name op dit moment zorgen heb: is dit uitontwikkeld? Is dit bespeelbaar? En ik hoor ook veel geluiden van voetbalverenigingen die hier niet blij mee zijn. De derde vraag is: 'Kunnen we goed voetballen?' Mijn antwoord is: ja. Als ik, ook in de wetenschap dat twee jaar geleden met voetbalverenigingen, toen die discussie vol gevoerd werd, toen de onrust het grootste

was, en voorzitters van de verenigingen degene waren die bezorgde ouders van kinderen te woord moesten staan, zij ook zeiden: 'Wij geloven hierin, maar wij willen ook vooral dat het prettig voetballen is. Dat je een sliding kunt maken zonder met brandvlekken op je been te kunnen maken.' Dat is het voordeel natuurlijk ook van SBR en waarom je vaak ziet dat hier voor gekozen wordt. Dus ik hoop dat ik daarmee uw top drie positief heb kunnen beantwoorden. D66 heeft nog een aantal specifieke vragen. Het gaat over de btw en de SPUK. Nou gaan we de techniek in. Dus er is een nieuw besluit gekomen over btw en sport. Betekent dat er een subsidiepot, of nee, een teruggaveregeling bij Het Rijk staat waarop we aanvragen kunnen doen. Die aanvraag moeten wij vóór 1 april doen. Dus wij besluiten met elkaar investeringen te doen en vervolgens doet heel Nederland dat en is de vraag: is die pot groot genoeg om allemaal 100% terug te krijgen? Wij hopen van wel. Medio mei krijgen we die terugkoppeling. De vraag over 'Is er nou een oplossing, zicht op een oplossing, voor de verwerking?', werd ook door Trots nog gevraagd. De informatie zoals we die nu hebben en zoals ik die met u gedeeld heb, is de meest actuele informatie die ik nu heb. We zouden kunnen kijken of we tussen nu en de raadsbehandeling nog een keer kunnen updaten, wat het collectief, of daar al ontwikkelingen op zijn en of daar nieuws op te melden is. En, nou ja, dan zijn er twee terugvalopties. Óf je gaat dus voor een verwerker buiten Nederland. Dat zal tot hogere kosten leiden, daar zal ik u dan over moeten informeren. De heer Van den Raadt heeft u daar al voor gewaarschuwd. Óf je zegt, zoals ik '...', als er, als de velden niet verwerkt kunnen worden, dan kan ik ze niet afvoeren, dan gaan we ze dus ook niet vervangen. Dat is de harde realiteit. Dat zal bij de sportverenigingen niet goed aan komen. Want dat betekent dat ze nog langer met een afgekeurd veld zitten of een bijna afgekeurd veld zitten. Maar er is ook niemand... Kijk, want de verantwoordelijkheid voor de verwerking ligt natuurlijk bij degene die het nieuwe veld aanlegt. Er kan ook niemand een nieuw veld aanleggen als ze het niet afgevoerd krijgen. Maar er is natuurlijk wel een alternatief ook buiten Nederland. U vraagt: 'Welke maatregelen nemen we dan om te verspreiden?' U kunt in het stuk lezen, het gaat om het omboxen, het gaat over uitloopmatten om proberen zo veel mogelijk te voorkomen dat korrels van het veld naast het veld komen. En ook, want daar is ook wat discussie over: wat gebeurt er nou onder het veld? In de hele oude velden zat er in de onderlaag ook nog, nou moet ik het goed zeggen, volgens mij ook nog rubbergranulaat en in de nieuwe velden kan dat rubbergranulaat er niet meer doorheen. Dus ook de uitloging onder de velden verwacht ik dat daarmee tegen gegaan wordt. We hebben in ieder geval proactief bij een van de Haarlemse sportverenigingen, dat heeft u volgens mij ook kunnen lezen, onderzoek gedaan en daar ook geen verspreiding onder het veld aangetroffen. U vraagt mij dan: ben ik bereid om in de toekomst te kijken naar non-infill velden. Ja. Ik heb u zelfs gezegd: ik wil met u daar naar gaan kijken en ik wil alles onderzoeken. Als morgen nou iemand wijst op nog een ander alternatief, wil ik dat ook onderzoeken. Ik heb geen aandelen rubbergranulaat. Ik zit er niet aan vast. Maar we moeten een integrale afweging maken tussen bespeelbaarheid: kun je hier gewoon goed op voetballen? Milieuvoordelen: dus als het één echt sterk milieuvoordeel heeft op het andere. En uiteindelijk ook de kosten. Maar als het puur een financieel vraagstuk zou zijn, hadden we hier een andere discussie. Want dan had je ook nog kunnen zeggen: nou, dan doen we minder velden en dan kun je een ander iets aanleggen, want dan bespaar je daarmee. Maar dat is niet de afweging die voorligt. Ik zie op dit moment geen alternatief wat een duurzaamheidsvoordeel heeft en ook nog goed bespeelbaar is. Want dat zou ook mijn vraag zijn als GroenLinks zegt 'Wij willen vandaag al per se naar non-infill velden.' Ik maak me dan zorgen, want ik weet niet of we daarmee een duurzame investering doen. Want of over twee jaar er nog steeds verenigingen zijn die zeggen 'Nou, hier kunnen wij fatsoenlijk op spelen.' Ik zou dan die pilot van de KNVB willen afwachten. Maar met de middelen die we nu beschikbaar hebben, kunnen we ook niet allemaal non-infill velden aanleggen. Dus dan moet u ook kiezen en dan moet u ook zeggen 'Nou, dan gaan we dus minder velden aanleggen of we gaan ergens anders geld vandaan halen.' En ik ben... Ik wil het geen financieel vraagstuk maken, want dat is het voor mij niet. Als een bewezen milieu veel beter alternatief ligt, dan wil ik daar naar kijken, maar ik zie dat op dit moment nog niet op tafel liggen. Maar

ik wil wel met u blijven zoeken. Trots verwijst naar informatie van gisteren. Deelt u die met mij en dan kan ik daar op reageren.

De heer ...: '...'

Wethouder Snoek: Ja, u noemt wat en dan vraagt u 'Ik kan dat stuk niet', dus, nou, geef dat maar aan me door. Net zoals dat ik nog niet bekend ben met supergras. In het verleden hadden we daar andere beelden bij. Als er geen verwerker is, dan kunnen we dus ook niet omzetten. Als je kiest voor een verwerker buiten Nederland zal dat leiden tot meer kosten. En u vraagt: 'Past het dan in ons inkoopbeleid?' Wat onderbelicht natuurlijk blijft, is alleen door u wel aangestipt: het is natuurlijk wel cradle to cradle. Want die banden, die liggen er. Die liggen er in Nederland. En de vraag is: ga je die banden verwerken? Of ga je die banden gebruiken om rubbergranulaatvelden te maken? Dus het is ook een circulaire oplossing.

De voorzitter: Even orde. De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Dit is de tweede termijn, hè? Ja, nou prima. Bij voetbal is oppositiespel erg van belang. De VVD in dit debat gaat zich positioneren tussen aan de ene kant de granulaatontkenners en aan de andere kant de infilldrammers. Wij stemmen in met veilige sportvelden waar Haarlemmers goed op kunnen sporten, dus u kunt op onze steun rekenen.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Hulster.

De heer Hulster: Ja, dan toch nog meer taalvervuiling. De wethouder zegt: 'Ja, er is een enorme behoefte om te bewegen in Nederland, dus er zijn sportvelden nodig.' Nou, dan ben ik maar blij dat onze wethouder geen golf liefhebber is, want dan hadden we een nog veel groter probleem gehad. Waarschijnlijk, als er wat minder sportvelden zijn, lost dat probleem zichzelf wel weer op. Nou, dan valt het me op dat hij zegt: 'We kijken naar drie dingen. De bespeelbaarheid, de milieuvoordelen en de kosten.' Terwijl dat we hier... Nou, ik kreeg van de week nog een uitnodiging van onze wethouder, of van onze minister, om naar een circulair, een debat over de circulaire economie te gaan. Ik vind dat als je zo'n debat zou moeten voeren, en dan ben ik het helemaal eens met meneer Smit van OPH, dan moet het gaan over de hele cirkel. Want we kunnen niet meer nu een besluit nemen over een product waarvan we niet weten wat we er over tien jaar mee moeten doen. Die tijd is afgelopen. We moeten nu, als we een keuze maken, moeten we ook nadenken over de toekomst. En gedurende deze discussie was ik eerst nog enigszins aan het denken 'Misschien is er nog een alternatief' en ondertussen ben ik er van overtuigd geraakt dat er maar één alternatief is en dat heet 'gras'. Dus wat ons betreft zullen wij niet instemmen met dit voorstel.

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog iemand? Mevrouw Timmer-Aukes.

Mevrouw Timmer-Aukes: Dank u wel voorzitter. We zijn blij met de toezeggingen van de wethouder om non-infill helemaal mee te nemen en op een rijtje te zetten samen met alle infill in een matrix. Dus dat we ook helemaal kunnen kijken hoe dat er dan uitziet. We zijn blij met de toezegging van de wethouder dat hij er alles aan zal doen om mee te doen met de pilot van de KNVB en we zijn dus ook blij met de toezegging van de wethouder om echt alle varianten te gaan onderzoeken hoe het zit met de grasvelden, kunstgrasvelden, non-infill, hoe je het ook wil noemen, om echt alle varianten te onderzoeken. We willen dan ook vragen: zijn er velden die minder urgent zijn? En volgens mij las ik dat er twee velden in april en één in juni, dat misschien een van die velden in juni, dat we die al kunnen meenemen in de pilot van de KNVB, zodat we ook gewoon proactief te werk gaan hiermee. Dat is nog mijn vraag aan de wethouder.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit.

De heer Smit: Ja, de wethouder, die voert, en ik snap het, ik kan met hem meevoeren, maar toch een achterhoedegevecht. Of je nou granulaatvelden omringt, omzoomd, of je nou non-infill gaat doen, ik zou het ook waarderen als de wethouder beseft dat hij een achterhoedegevecht voert en dat hij dat probeert voor een paar jaar nog vol te houden. Maar ga dan ook supergras testen. Ga dan ook die grasvelden testen. Ga dan ook na wat er gebeurt. Er zijn tegenwoordig steeds meer voetbalclubs die voor natuurlijk voetbal op niveau naar gras weer terug willen. En ga dat na, wat dat kan betekenen. Want de ontwikkeling, de echte ontwikkeling van dingen zit hem niet in de varianten van milieuvervuiling, maar overal waar het gaat om die nul uitstoot is de wetenschap bezig om daar nieuwe dingen voor te vinden. En ik weet zeker dat er grassoorten gevonden zullen worden die veel sterker zijn en veel beter zijn en ga daar dan ook bovenop zitten.

De voorzitter: Uw tijd raakt op, meneer Smit.

De heer Smit: Ja en beseft dat je nu een achterhoedegevecht voert. Nou, daar wil ik de wethouder toch niet in steunen, omdat ik vind dat het te enthousiast gebeurt, maar ga aan de gang met het zoeken naar die milieuvriendelijke toekomst.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Zoon.

Mevrouw Zoon: Ja, ik ben blij dat er gewoon geïnvesteerd in sportvelden en ik ben er ook van overtuigd dat we aan het zoeken zijn naar de beste manier hoe je die sportvelden zo goed mogelijk en zo veilig mogelijk en zo gezond mogelijk moet neerleggen. En dat de techniek zich voortschrijdt, geloof ik ook en dat je dat iedere keer moet meenemen als er een nieuwe techniekvorm is, dat je dat tegen het licht houdt met waar je mee bezig bent. Dus ik ben blij dat we niet gaan experimenteren, want daar heb ik in het verleden ook nooit goede dingen van gezien. Dan ben je nog meer geld kwijt en dan kan je inderdaad de verkeerde keuzes gemaakt hebben. Dus wij zullen instemmen met dit voorstel.

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog iemand? De heer Van den Raadt, 20 seconden.

De heer Van den Raadt: Ik had graag bij 12.5 de toezegging van de wethouder gezien dat hij reageert op dat RIVM-rapport. Ik vind dat we voorgelogen worden dat het veilig is. In het RIVM-rapport van 2017, grafiek 0017, daar staat duidelijk dat spelers risico's lopen op PAKs 8 inname wat kanker verwekt en zeker keepers ver boven de toegestane risico. Dus als de VVD slim is, dan gaan ze dus niet toestemmen.

De voorzitter: Dank u wel. Uw tijd is op. De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Wij gaan akkoord met het voorstel van de wethouder. Maar vooral omdat er gewoon geen goed alternatief is. Het is een zaak, de vervanging van de velden, dat is een work in progress. Je kunt niet alle velden in één keer vervangen. Als er alternatieven ontstaan door gedegen onderzoek elders in Nederland, dan moet dat worden meegenomen in de ontwikkeling van alternatieven hier in Haarlem. Maar wij zijn geen laboratorium voor nieuwe velden in deze stad.

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog iemand? Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Wij gaan voor supergras en we nemen het mee terug naar de fractie.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Wij nemen het op dit moment ook terug de fractie in.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Berg.

Mevrouw Berg-Overbeek: Ja, voor ons hetzelfde. Wij nemen het ook terug de fractie in.

Mevrouw Timmer-Aukes: Wij nemen het ook terug de fractie in.

De voorzitter: Goed, dan hebben we nog een reactie van de wethouder tegoed, ten slotte.

Wethouder Snoek: Ja, ik wil toch eerst even afstand nemen van de opmerking van de Actiepartij van 'En als de wethouder van golf zou houden, dan zou het wel wat anders zijn.' Vind ik echt een beetje... Dat doet me pijn. Laat ik het zo maar... Laat ik het bij mezelf houden. We investeren hier in sportvelden. In verenigingen die zich inspannen, allemaal vrijwilligers rondlopen om onze kinderen, om volwassenen, om ouderen te laten walking voetballen. En de maatschappelijke meerwaarde van wat daar gebeurt, is enorm groot en ik vind het jammer dat u het op die manier aan de kant schoof. Aan alle partijen die hier zeggen 'Ik zou gewoon gras willen', heb ik het even nog niet over het supergras, maar 'Ik wil gewoon terug naar gras': ik heb met u ook debat staan voeren toen het ging en u zich presenteerde als sportpartij. U kunt niet naar het sportlandschap in Haarlem gaan en zeggen: 'We vinden dat iedereen weer op gras moet.' Dat is een loze belofte en ik vind het, nou, verre van, nou, bestuurlijk, maar dat... Maar als volksvertegenwoordiger denk ik moet je reële keuzes durven te maken. En alles terug naar gras is gewoon niet een optie die hier op tafel ligt. Dus vind ik jammer als u doet alsof dat een optie is. Supergras, als het er is en het werkt en het is een alternatief en het is goed bespeelbaar, natuurlijk zou ik dat dan willen en ik denk u ook. Non-infill, als het een reëel alternatief is, dan wil ik het ook. U zegt: 'Dank voor de toezegging dat u het wil meenemen in de afwegingen.' Dat heb ik gezegd: ieder jaar maken we opnieuw deze afwegingen en deze wil ik meenemen. Maar u gaat... Verder willen we, kunnen we ook al een veld meenemen in een pilot, eigenlijk in deze investering al. Dat kan ik u nu hier niet toezeggen, want dat gaat ook... Dan zouden we moeten kijken: is er een vereniging die in de investeringsbesluit zit in juni die ook bereid is hieraan mee te werken? Want als een vereniging zegt 'Ja, dat non-infill, daar geloof ik helemaal niet aan, daar beginnen we niet aan', dan wordt het een hele lastige. Dus ik denk dat je dat met draagvlak van de vereniging moet doen. Dat wil ik ook nog verkennen met u, maar ik kan u dat nu niet hard toezeggen. En waarbij ik ook van belang vind toch die afweging te maken: lopen we het risico dat we iets aanleggen waarvan we binnen twee jaar zeggen 'Ja, dat is gewoon niet bespeelbaar, zoals uit de pilot van de KNVB dan blijkt', bij wijze van spreken en dan zo'n desinvestering doen, die ook niet duurzaam is. Dus ik wil daar eigenlijk... Ik wil daar de komende weken nog wel even goed over nadenken en ik denk dat, want volgens mij wordt dit geen hamerstuk bij de raadsbehandeling proef ik zo, wil ik er me nog eens goed op oriënteren.

De voorzitter: Dat gezegd hebbende...

De heer ...: '...'

De voorzitter: Van?

Mevrouw ...: Op de vraag van '...'

De voorzitter: Oh en de rest van de vraag van Trots nog.

Mevrouw ...: Over de bijlage.

De voorzitter: Ja, bij de bijlage.

De heer ...: RIVM-rapport, 2017, grafiek 0017, u moet het toch echt ergens hebben, daar staat duidelijk zwart op wit dat het gevaarlijk is PAKs 8 innames bij spelers en zeker bij keepers.

Wethouder Snoek: Kijk, u en ik voeren dit debat nu al twee jaar met elkaar en meerdere keren op of over het randje. Voor mijn geval, en dat is ook wat ik in het land waarneem, is dat de discussie over de gezondheidsrisico's, dat we die achter ons hebben gelaten. U kunt naar die grafiek wijzen, maar we weten ook wat de algemene conclusie was: verwaarloosbare risico's. U kunt dat iedere keer wel weer terug op tafel...

De heer ...: '...'

Wethouder Snoek: U kunt het iedere...

De heer ...: '...'

Wethouder Snoek: Voorzitter.

De voorzitter: Rustig. '...'

Wethouder Snoek: U kunt het iedere keer op tafel willen leggen, maar ik ben blij dat we, en met alle betrokkenen hier, een debat hebben kunnen voeren over de milieueffecten, maar dit punt achter ons hebben kunnen laten.

De voorzitter: De heer Smit, heel kort.

De heer Smit: Ik vind het wel een risico dat het lijkt alsof wij shoppen bij het RIVM. We halen eruit wat we zelf goed of niet goed vinden. En het is interessant om eens naar de status van het RIVM te kijken of naar ons shopgedrag, inclusief dat van de wethouder.

De voorzitter: Dank u wel. U heeft ook geen tijd meer. Dan, nou, zoals ik al zei, het wordt waarschijnlijk geen hamerstuk. Er is toch misschien wel een redelijke meerderheid of voor in de Raad zo meteen, maar ik stel voor het gewoon als een bespreekpunt op de agenda te zetten. Er komt misschien nog wat informatie tussentijds richting de Raad en... En... Ja? Ga je gang.

Wethouder Snoek: Ja, voor de scherpste: volgens mij heb ik toegezegd om nog één keer dan voor de Raad de meest actuele informatie te leveren over de alliantie over de verwerking.

De voorzitter: Exact.

De heer ...: Puntje van orde, voorzitter. Zouden we dan ook... Want u zegt bij 12.5 dat u een reactie geeft op het RIVM-rapport na het reces, dat is volgens mij dan nu, denk ik. Zou u dat dan ook nog kunnen doen voordat de Raad komt? En over het hele RIVM-rapport met alle grafieken.

Wethouder Snoek: Nee, dat, het memo wat we hebben aangeleverd is het antwoord op die toezegging. We hebben naar beste eer en geweten al onze beschikbare informatie... En ik zeg u nog een keer, stad en land gaan we af om de discussie hierover te volgen en proberen u ook zo goed mogelijk en zo actueel mogelijk daarover te informeren. Wat ons betreft is 12.5 met het memo wat bij deze stukken zat afgedaan.

De voorzitter: Duidelijk. Goed, een bespreekpunt wordt het dus. Dan dank ik de wethouder voor vanavond en dan wil ik de heer Botter uitnodigen om hier plaats te nemen.

Overige punten ter bespreking

15. Startnotitie integrale nota Jeugd (JB)

De voorzitter: Goed, we gaan verder met punt 15. Dat is 'De startnotitie integrale nota Jeugd'. Er komt een nieuw integrale nota Jeugd, waarin nadrukkelijk de verbinding gelegd wordt tussen verschillende terreinen van belang voor het welzijn van alle kinderen en jongeren in Haarlem. En waar er meer nadruk ligt op de transformatie en preventie. Vier jaar na de transitie van de jeugdhulp, na een eerste periode waarin veel aandacht was voor het bieden van zorgcontinuïteit, is een goed moment voor deze volgende stap. De nota komt tot stand in samenspraak met jongeren, ouders en professionals. En de startnotitie schetst... Het College wil de startnotitie integrale nota Jeugd graag bespreken met de Commissie, zodat input meegenomen kan worden in het opstellen van de nota. De Commissie wordt dus gevraagd om een reactie op de inhoudelijke opzet van de nota en op het proces van de totstandkoming. Wie kan ik het woord geven? De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel voorzitter. Nou ja, op hoofdlijnen kunnen we eigenlijk de startnota steunen. Ik heb een drietal vragen voor de wethouder. Allereerst: in het begin van de nota gaat het erover dat er wordt ingezet op preventie en op transformatie. Dat preventiegedeelte, dat we moeten voorkomen dat, nou ja, goed, vervelende dingen met onze jeugd gebeuren, daar ben ik helemaal voor of daar is de VVD ook helemaal voor. Dat transformatiegedeelte, dat begreep ik gewoon even niet, wat daar mee wordt bedoeld. Dus zou u kunnen toelichten wat dat is en als dat, ja... En is het ook nodig om die te hebben? Want alleen een focus op preventie klinkt mij in ieder geval goed, maar transformatie weet ik niet wat daarmee wordt bedoeld. Een van de uitgangspunten in dit dossier is ook dat vooral jeugd en ouders zelf de regie kunnen voeren, maar als je dan later in dat stuk gaat kijken, dan mis ik dat. Als er bijvoorbeeld wordt gekeken van wie wat doet. Dus bij, wat is de rol van alle partijen? En daar mis ik eigenlijk in: wat kunnen gezinnen en wat kan de jeugd eigenlijk zelf doen hierin? Dus ik denk dat het goed is om dat ook op te nemen zodat dat ook duidelijk is. En dan, de laatste gaat over die financiën. Sowieso een procedurele vraag van: in hoeverre, hoe verhoudt zich dit tot de kadernota eigenlijk? Dus wat hier in komt te staan, komt dat voor of na of komt dat er nog in? En dat vraag ik ook, omdat, alhoewel we eigenlijk de ambities die hierin staan best kunnen steunen, die zijn zeer sympathiek, vragen we ons wel af, of dit eigenlijk waargemaakt kan worden binnen de bestaande middelen. En eigenlijk, als dat niet het geval zou zijn, dan moeten we denk ik vroegtijdig ook de discussie hebben over wat we er dan voor laten. Want, nou ja, dat we onze jeugd goed helpen, dat staat buiten kijf, dat wil iedereen graag. Maar als we daar iets voor zouden moeten laten, dan moeten we die discussie wel op tijd voeren. Vandaar ook mijn vraag van: hoe verhoudt dit zich dan weer tot de kadernota? Dus dat waren mijn... Dat was onze inbreng.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, dank u wel voorzitter. Allereerst spreek ik even namens de heer Smit. Die is naar huis gegaan, want die had een stijve nek. Maar hij vindt het helemaal leuk, die nota en hij is enorm benieuwd naar de uitwerking ervan. Dat is even een korte weergave van wat hij me nog net meedeelde. Mijn eigen is iets uitgebreider. Bij de vorige commissievergadering probeerde ik met deze commissie af te spreken om een keer een open gesprek te voeren over de staat van de jeugd zo gezegd. Wie gaan er schuil achter de cijfers en klopt de aanname dat steeds meer jeugdigen te maken krijgen met zware problemen? Of zijn het gewoon de problemen waar de jeugd altijd mee te maken heeft gehad en kijken we daar nu anders naar waardoor het zwaarder lijkt? Nou, dat zijn wel vragen die ik hier graag met u had willen bespreken, maar u was me voor. Wij

waren een fractie te vroeg, want dat gesprek heeft eigenlijk aan de achterkant, dat wisten wij toen nog niet, maar heeft eigenlijk al voor een groot gedeelte in een startfase plaats gevonden. Daar zijn we ontzeten blij mee. En een belangrijk onderdeel van die gesprekken, wat wij heel erg belangrijk vinden, is dat er, ook met name met de jeugd zelf is gesproken. Want die wordt vaak in gesprekken... Er wordt veel gesproken over de jeugd, maar veel te weinig met de jeugd, terwijl die mening van de jeugd vaak ontzettend belangrijk is en ons inzichten verschaft die wij eerder niet hadden. Wij hebben, om nog een beetje wat extra grond te vinden... We waren heel benieuwd hoe die gesprekken plaats hadden gevonden. We hebben de gespreksverslagen gelezen en daaruit blijkt dat er best concretere zaken maar ook oplossingen kunnen worden benoemd door de jongeren zelf. Dat gebeurt al deels, maar dat is wel een goede weg om te gaan. We begrijpen dat we niet onmiddellijk gaan terug zien in de startnotitie wat er precies aan praktische oplossingen is gezegd door de jeugdigen. Wanneer wij kijken naar de kansencirkel waarin de randvoorwaarden voor een, nou ja, ik noem het even de randvoorwaarden voor een gelukkige jeugd. Alles wordt daarin benoemd. Wat is er voor nodig om een kind gezond te laten opgroeien met alles wat daar bij hoort? Dat staat in die kansencirkel. Als ik kijk naar hoe die kansencirkel uitgewerkt naar de beleidsmogelijkheden, waar het dan toe leidt, 'Wat moeten wij doen om die kansencirkel zo compleet mogelijk te maken voor alle kinderen?', dan missen wij een beetje de creatieve input. Het is wel heel erg beleidsmatig geschreven en misschien is dat omdat we nog in een startnotitie zitten, dat die uitwerking enorm creatief is. Maar op dit moment zien we dat nog niet echt terug. En in dat kader is de vraag: die kansencirkel die er nu is samengesteld, die wij toejuichen, dat ziet er goed uit, is die ook voorgelegd aan de jeugd zelf? En de vraag is: zo ja, wat vinden zij daar eigenlijk van? Herkennen zij zichzelf daarin? Missen ze nog iets? Of wat is er mee?

De voorzitter: Goed. Dank u wel. Verder nog iemand? Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel voorzitter. Dank u wel wethouder voor een mooie integrale nota inderdaad, een goede startnotitie. Ik zie dus in het begin eigenlijk ook met het stuk dat er input is opgehaald bij jeugdigen en ouders en uitvoerend professionals, et cetera. Mijn vraag daarbij is wel: in hoeverre worden zij bij het vervolg in het proces, terwijl het geschreven gaat worden, nog betrokken? Daarbij steun ik zeker, ook wat de collega van GroenLinks net zegt, niet alleen maar over jongeren praten, maar voor jongeren en door jongeren. En is er dan bijvoorbeeld ook iets van een klein budgetje beschikbaar om bijvoorbeeld innovaties door jongeren, die dus uit die creatieve geesten dan naar voren komen, om daar ook echt iets mee te laten doen. Daarbij heb ik bijvoorbeeld ook een concreet voorbeeld. Als je het hebt over kunnen ontwikkelen, dat je dan ook gaat kijken naar bijvoorbeeld bij loopbaankeuzes of als ze tegen verkeerde schoolkeuzes aanlopen en daardoor ook voortijdig school verlaten en al de problematiek daaromheen, dat we daar dus echt wel input van jongeren zelf, echt ervaringsdeskundigen vragen en hoe ook die ouders daarbij betrokken kunnen worden. Want in heel veel van deze gezinnen met achterstanden zijn die ouders vaak ook niet in staat om die kinderen daarbij te begeleiden, die jongeren. Dus ik hoor ook graag van de wethouder hoe hij dit in het proces wil verwerken. Tot zover. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Hulster.

De heer Hulster: Dank u wel. Ja, wij zijn positief over deze nota. We vroegen ons wel één ding af. Bij 'veilig zijn' staan wel relevante dingen zoals loverboys en sexting en bescherming tegen criminele invloeden. Je zou daar eigenlijk ook aan toe kunnen voegen: bescherming tegen sociale media of omgang met sociale media. Want dat is eigenlijk een van de grote bedreigingen volgens mij op dit moment en zeker voor jongeren om daar mee om te gaan. Maar als je nog een stapje verder gaat, zou je ook aan radicalisering kunnen denken of de vraag of

dat inderdaad in Haarlem moet. Maar ik kan me voorstellen dat dat wel als een uiterst exces wel meegenomen wordt.

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi.

De heer El Aichi: Ja, dank u wel voorzitter. De nota leest heel prettig wat dat betreft. Er is een duidelijke opbouw in het stuk. Complimenten hiervoor. Bij kopje 9, 'Wijze van betrekken partijen', lees ik weinig over het aangaan van gesprekken met alle zelforganisaties hier in Haarlem. Dus ik zou aanraden om toch met deze mensen te spreken. Betreffende... Hetzelfde geldt voor Jongeren in Beweging in Haarlem, die doen heel goed werk. Die hebben ook... Die doen... Er is ook verbinding tussen jong en oud en er worden heel veel stageplekken, zeg maar, gecreëerd voor de jeugd. Dus ik zou aanraden toch om met deze jeugdigen in gesprek te gaan om achter te halen wat nou precies speelt of wat ze nou precies willen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Dank u wel voorzitter. Ik vind het een nota waarin je eigenlijk, waarin eigenlijk de jeugd wordt beschreven op een passieve manier. Dan bedoel ik, de jeugd die het betreft, de jongeren die het betreft, die komen eigenlijk nauwelijks aan het woord. Dit is een indirecte rede geschreven nota. Neem het kopje 'Erbij horen'. Erbij horen en geaccepteerd worden als deel van de gemeenschap. Punt. Hulp krijgen bij het overwinnen van ongelijke sociale, fysieke, economische en onderwijskansen. Dan puntsgewijs voorkomen discriminatiearmoedebestrijding. Het lijkt wel een woordenboek. Daar is niets op tegen, maar ik wil graag een handelswijze lezen hoe we met deze jongeren omgaan en ook die jongeren herkennen in de teksten die gehanteerd worden. En sprekend over teksten, misschien zou je zo'n nota direct ook moeten vertalen naar de jeugd zelf. Dus, op het niveau van de jongeren communiceren. Dus veel meer met gebruik van sociale media, met participatie, met... Wij hebben discussies gevoerd over een kinderraad met directe reflectie van datgene wat wij nastreven. Dat zit er hier onvoldoende in. Over de uitgangspunten die ik in de nota aantref, nou, daar kan ik het niet mee oneens zijn. Dat benadert de compleetheid. Maar ik mis de bezieling en de drive om die verbintenis met de jeugd te leggen zelf.

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog iemand? Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Ja, mooi stuk, mooie ambities. Ik ben blij met het no wrong door-principe. Men kan niet meer van het kastje naar de muur worden gestuurd. Dat is een mooie insteek. Dus ik hoop dat we hier goede resultaten mee gaan boeken.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, het is inderdaad een goed nota en het feit dat er nu met ouders, jongeren, de doelgroep zelf, gesproken is, is heel mooi. En ook het feit dat we nu jongeren meenemen tot en met 23 jaar is ook heel goed, omdat we daar juist in het verleden wat knelpunten zagen. En we zijn eigenlijk benieuwd naar de verdere uitwerkingen hiervan.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar de wethouder. Wethouder Botter.

Wethouder Botter: Ja, dank u wel meneer de voorzitter en dank ook voor alle opmerkingen die zijn gemaakt. Even misschien toch goed om even iets recht te zetten: dit is nog niet een nota. Dit is slechts een ingevulde inhoudsopgave. En daarmee is misschien ook voor sommige partijen het misschien te verklaren dat het nog

weinig misschien bezielend is. Maar het is gewoon om met u te delen wat wij heel graag in die nota willen opnemen, zodat u daar nog de gelegenheid voor had om aanvullingen te doen, vragen over te stellen, zodat wij zo meteen met een product komen wat niet helemaal anders is als dat u misschien ooit gehoopt had dat het zou zijn. Dus dit is eigenlijk een soort klikmoment even van: zijn we op de juiste weg? Dat betekent niet dat we achter de schermen al druk aan de gang zijn gegaan. Want, ja, er zit een ambitieus tijdschema ook aan vast en dat betekent dat we al met heel veel jongeren, ouders en professionals hebben gesproken. En dat is echt ontzettend leuk. En het zijn gesprekken geweest met Triple Threat. Het zijn gesprekken geweest met de gezamenlijke jongeren die zijn aangesloten bij Dock en Haarlemmer FACT en andere partijen. We hebben gesprekken gehad met, ja, werkers in de zorg. Je leert ook gewoon gaandeweg dit hele proces dat je dingen die je je voorneemt van een leuke, grote conferentie waar ook jongeren komen, dat die jongeren dan er echt niet zijn. Want die komen niet naar dat soort dingen, hoor je dan ook van de mensen, dan zijn er twee of drie. En dan krijg je wel dus de uitnodiging om dingen te organiseren dat je op een avond dan ergens onder het genot van pizza en politics met elkaar kunt gaan praten over het thema van: hoe wordt het bij de jongeren, hoe valt zoiets nou? En wat kunnen ze nou doen? En wat vinden ze ook dat het belangrijk is om jongeren mee te geven, vanuit jongeren mee te geven naar de gemeente? En voor mij, en dat hoop ik dat u me niet kwalijk neemt, is het ook meteen de mogelijkheid om twee vliegen in één klap te slaan, want in het kader van de Nieuwe Democratie voer ik deze afgelopen weken ook een aantal gesprekken en ik nodig ook jongeren uit om in het kader van participatie, meedoen en ideeën aanleveren van '...' uit om ook in dat verband het een en ander te vertellen. Dus een deel daarvan, rondom de participatiekant, komt zowel hier in terug als ook in de nota voor Nieuwe Democratie. Als het dan gaat over de vragen die zijn gesteld: ja, preventie is natuurlijk vooral bedoeld om ervoor te zorgen dat we er snel bij zijn, dat ook onze partners, maar ook de scholen, ook het, ja het '...' en dergelijken, dat die allemaal heel snel kunnen signaleren om te voorkomen dat het van kwaad tot erger gaat. Maar juist die transformatie moet er toe leiden dat we op andere manieren gaan werken. Dus dat we die jongeren en die ouders veel meer proberen ook zelf met oplossingen te laten komen als dat kan. Dat we proberen partijen op een andere manier te laten werken. Dat is natuurlijk iets bij de jeugdzorg wat we al langer in gang hebben gezet, maar dat willen we ook in dat, zoals dit hier heet, voorveld doen. Het is zo dat het zeker in relatie is met de kadernota, hoewel ik me wel heel erg ervan bewust ben dat het moet binnen de bestaande kaders. Ik kan ook nu alvast zeggen dat ik niet met een oplossing kom in de kadernota om de hele tekorten in de jeugdzorg op te lossen. Dat gaat gewoon niet gebeuren. Daar is het te omvangrijk voor. Maar er worden wel stappen gezet om dat steeds minder te laten zijn. En de tekorten vielen gelukkig ook wat mee ten opzichte van de eerdere bedragen. Maar dat zijn dingen waar we nog met elkaar in de komende weken ook over komen te spreken. Wat we wel gaan doen, is dat we het volledig meenemen in het onderwerp 'De basisinfrastructuur'. Dus daar zit ook het onderdeel 'Jeugd' in. Alles wat wij, zeg maar, naar boven halen in de discussies met de groepen jeugd en ook datgene wat gebeurt aan de tafel, opgroeien en opvoeden van de basisinfrastructuur, zal input zijn voor hetgeen wat er hier gebeurt. En daar ligt die kruisbestuiving ook en daar werken we ook gewoon ook naar toe. Wat betreft de gesprekken met de jeugd: ja, inderdaad, het is al gezegd, we voeren veel gesprekken ook met jongeren zelf. Waarbij het volgens mij niet in alle gevallen zo is, in ieder geval afgelopen maandag hebben we dat niet gedaan, dat we dan ook echt de kansencirkel projecteren. Ik denk ook niet dat je bij elke groep moet aankomen. Maar die kansencirkel wordt wel degelijk gebruikt, ook in gesprekken met jongeren wanneer het daar heel specifiek over gaat. En dat is al zeker ook het geval met de werkers en met de ouders. Dus dan zijn we daar heel druk mee bezig. We zien ook dat we steeds meer ontwikkelingen doen als het gaat over kijken naar wat we van anderen kunnen leren. En twee van mijn collega's, waaronder degene die ook naast me zit, die zijn naar Schotland geweest om te kijken van, zijn we met een delegatie van het Nederlands Jeugdinstituut, om te kijken hoe zij daar het beleid vorm en inhoud geven. En die reis is geweest nadat deze notitie is geschreven en de enorme bevlogenheid die u misschien nog mist, was wel degelijk aanwezig toen ze terugkwamen en zal ook in de nota verder worden

meegenomen. Want daar gebeuren echt hele mooie dingen als het gaat bijvoorbeeld ook over grondrechten voor jeugd. Hoe zorg je dat je dat vorm en inhoud geeft? Je ziet dat het jeugdbeleid en alles wat er met de jeugd gebeurt echt in de school wordt gedragen, in het welzijnswerk wordt gedragen, door de ouders en de kinderen wordt het uitgedragen. Je ziet dat daar eigenlijk een soort beweging gaande is om te zorgen dat iedereen daarin wordt meegenomen. En die creatieve input gaan we dus ook zeker daarvoor gebruiken. En wat ik al zei, we hebben al gesprekken gevoerd met jongeren en ook die creatieve input gaan we zeker in de nota verwerken. Het gaat wat betreft ook kijken of er mogelijkheden zijn voor kleine budgetten, om het mogelijk te maken dat ook jongeren met bepaalde activiteiten aan de slag gaan. Dat hoeft overigens niet te betekenen dat daar een aparte faciliteit weer voor opgezet wordt. En we proberen ook zo concreet mogelijk, want de spanningsboog van jongeren is toch een stuk korter als van volwassenen. We hebben bijvoorbeeld in Schalkwijk te horen gekregen: 'We zouden heel graag een soort dug-out of een hangplek willen hebben.' En, nou, ja, we zij echt aan het onderzoeken of dat mogelijk is, waar dat mogelijk is. En dat we dat bijvoorbeeld ook uit de budgetten van de participatiebudgetten doen voor buurten en wijken of de lokale budgetten die er voor buurten en wijken beschikbaar zijn. Dus, ja, het is zo dat we ook aan het kijken zijn hoe we dingen kunnen realiseren, maar dat hoeft wat ons betreft niet meteen weer te betekenen dat je daar aparte potjes voor gaat optuigen en zo. Loopbaankeuzes, werkgelegenheid en dergelijken is ook een thema wat heel nadrukkelijk aan de orde is geweest. Ook afgelopen maandag aan een van die tafels hebben we gesproken over loopbaan en vrije tijd, werk en school. En wat je ziet, is dat, want dat was echt wel heel erg leuk, dat daar enorm verschillende groepen jongeren aanwezig waren. En de ene wil gewoon heel graag meer sollicitatietraining hebben van 'Hoe ga ik onderhandelen?' Nou dan zie dat meteen het welzijnswerk daarop inspeelt van 'Oh, oh, is dat zo? Nou, dat willen we best wel voor jullie gaan regelen.' En anderen zeggen veel meer van 'Ja, voor ons is het veel belangrijker om gewoon een gedegen sollicitatietraining echt te krijgen' van hoe ze moeten onderhandelen en dat soort dingen meer. En, nou ja, dat kunnen we oppakken, maar daarvan kun je ook zeggen: 'Dat kan voor een deel binnen het bestaande budget.' Wat mij wel heel erg duidelijk is geworden de afgelopen weken, en dat was ook in het kader van de Nieuw Democratie, dat zie ik echt als een rode lijn, dat heel veel van onze inwoners echt gewoon niet weten wat er allemaal mogelijk is en wat we al hebben. En waar ze voor terecht kunnen bij ons of de instellingen die wij financieren. Dus die communicatie en die voorlichting, dat is ook in dit verband heel nadrukkelijk een issue. Dan, ja, ik, als de bescherming van sociale media een issue is, dan moeten we daar goed naar kijken. Volgens mij hebben we dat wel deels geraakt door de onderwerpen die je ook noemt, sexting en de andere en internetverslaving en zo, maar misschien is het goed om ook nog goed te kijken naar dat thema van sociale media in algemene zin. En het thema 'Radicaliseren' komt onder andere terug in het zorg- en veiligheidshuis en daar zullen we, ja, het is niet echt de issue wat we nu nog heel erg van dachten van 'dat moet hier in', maar misschien dat we daar een paar zinnen aan kunnen wijden. Maar het is niet echt de bedoeling dat we daar een...

Mevrouw ...: Ook 'Erbij horen'.

Wethouder Botter: Ja, ook 'Erbij horen'. Ja, ja. Volgens mij, in ieder geval als ik hem goed herken, zit in ieder geval iemand van de Jongeren in Beweging-club bij verschillende gesprekken. Die heb ik al verschillende keren gesproken binnen het programma. Ik zie een...

De voorzitter: De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Maar ik zou zo graag de reflectie die u nu geeft in uw samenvattende gesprekken en ook de reacties van de jongeren die u verwoordt terug willen lezen in de rapportage.

Wethouder Botter: Gaat ook gebeuren.

De heer Oomkes: Als dat niet in de startnotitie staat, komt het dan in een actieve, liefst in proactieve, vorm straks in de...

Wethouder Botter: We wisten toen ook nog niet wat we moesten verwachten, wat we gingen ophalen. Dus er is... En we zijn ook nog niet klaar. En ik kan u in ieder geval beloven dat u een zeer bevlogen voorwoord in de nota krijgt, wat ik zelf zal schrijven.

De heer ...: Maar u bent geen jongere zelf, hè.

Wethouder Botter: Dan, dan even kijken. Even terug naar het betrekken van de zelforganisaties. Ja, we hebben wel contact daarmee, maar zo gestructureerd, ja, dat...

Mevrouw ...: '...'

Wethouder Botter: Sorry? Dat?

Mevrouw ...: '...'

Wethouder Botter: Ja, die waren bij de 31e toen uitgenodigd. Daar waren toen zo'n 150 partijen of mensen uitgenodigd. En, nou ja, die zaten daarbij. 'Erbij horen'. Hoe om te gaan met deze jongeren? Volgens mij heb ik dat en de bezieling, meneer Oomkes, dat heb ik volgens mij nu allemaal wel geprobeerd duidelijk te maken. En voorderest waren er volgens mij geen vragen, alleen maar de dingen waar we aan moesten denken en die we mee moesten nemen. Ja. Ja.

De voorzitter: Ja. Dank u wel. Nou, ik neem aan dat het voldoende besproken is zo. Het stuk, nou ja, de nota, die komt in juni uiteindelijk, geloof ik?

Wethouder Botter: Ja. Ja.

De voorzitter: Ja? Dan, dan krijgen we de definitieve nota. Dus dan kunnen we '...' hopen we de bezieling et cetera weer terug te kunnen lezen. '...' wil wat zeggen.

De heer ...: Even kijken. Wat zou je... Ja, nou ja, wat zo jammer is... Ik heb een dergelijk traject en dat vind ik zelf heel erg leuk ook wel eens zien gebeuren dat je bijvoorbeeld met zo'n nota ook jongeren heel erg kunt betrekken bij het maken van de lay-out, kunstwerkjes erin en weet ik het wat en zo. Maar daarover zou ik dan heel duidelijk nog even met de griffie en de politie moeten praten om te kijken of je zoiets ook met deze nota zou mogen doen of anders dat maken we later gewoon een publieksversie. Want daarmee denk ik dat je ook een hele boel kunt realiseren van, we maken in ieder geval van alle bijeenkomsten in ieder geval foto's. Dus we zullen het lardereren met foto's als het naar u toekomt. En daarin zult ook zien de sfeer van hoe ontzettend leuk we het ook met elkaar hebben gehad om die nota te maken.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, de vraag is, en ik kan me voorstellen wat het... Nou ja. Ik zou het leuk vinden om daar een keer bij te zijn bij zo'n bijeenkomst. Wordt de commissie daar ook voor uitgenodigd om daar een keer aan te schuiven? Is er een gelegenheid om daar gewoon niet alleen via de foto's maar ook live kennis van te nemen?

De heer ...: Kijk, iedereen was voor de startbijeenkomst op de 31e uitgenodigd. Dat is... Dus in die zin, was de uitnodiging, die lag daar via de '...'. Maar we zullen kijken wat er nog verder voor mogelijk is. Ik ben één ding vergeten, namelijk iets over... Dat is ook nog wel essentieel. Wij hebben ook een soort klankbordgroep of een meeleesgroep van mensen, ook van jongeren, die met de voortgang van de nota meeleeft, zodat ze het ook min of meer een soort gedragen nota wordt, ook van degenen die dan meelesen. En dat is ook weer bedoeld in de '...' om te kijken of dat in het kader van nieuwe vormen van participatie ook voor andere nota's of andere aanpakken een aanpak zou kunnen zijn.

De voorzitter: Mevrouw Çimen... Of mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Als de heer Botter... Er is een suggestie aan u namelijk. Jongeren vinden het ook heel leuk en moeten op school ook heel vaak een PowerPointpresentatie doen, dus, voor het plan.

De voorzitter: Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, heel kort even. Ik ben iets vergeten net. Een paar dagen geleden las ik een artikel over bepaalde groepen in Nederland met exposing dat ze een andere aanpak nodig hadden. Wordt dat dan ook meegenomen?

Wethouder Botter: Wat je ziet, is dat elke jongerengroep, zeg maar, de mogelijkheid heeft om tot een bepaald specifiek subgroepje te behoren. En dat maakt het aan de ene kant ook wel weer heel erg lastig, omdat je, omdat wij nog niet zo gewend zijn om zo individueel naar kleine groepjes te opereren. Maar op school zie je dat al, dat kinderen op een, hoe heet het, een meer eigen manier wordt aangepakt. En datzelfde geldt voor binnen de hulpverlening. Daar wordt echt gekeken naar de noden die het kind en het gezin waar het in opgroeit ook werkelijk heeft. Dus volgens mij wordt daar al een deel aan tegemoet gekomen of ik begrijp niet precies heel goed van wat u verder bedoelt.

De voorzitter: Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Nou, het ging erover dat voor bepaalde doelgroepen het impact van zo'n exposing veel groter was dan een ander en een andere aanpak nodig had. Was een of ander onderzoek. Dat bedoel ik.

Wethouder Botter: Als u dat artikeltje nog op kunt duikelen, zou dat heel fijn zijn. En dan kunnen we kijken of we dat ook kunnen meenemen.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Op het gevaar om vervelend te worden, maar ik wil nog hier een oproep plaatsen om gebruik te maken van de knowhow op dit gebied. Bijvoorbeeld bij het Jeugdjournaal. De eindredacteur van het Jeugdjournaal is een Haarlemmer. Daar komen verschillende groepen jongeren over belangrijke nationale en lokale issues aan het woord. Dat zou je ook kunnen gebruiken om deze nota te vertalen in een opzet waarbij de jongeren zelf goed voor het licht komen.

Wethouder Botter: Ik heb weleens contact met hem gehad, want hij was ook bij de Voor de Jeugd Dag. Daar was hij degene die de minister samen met de jeugdburgemeesters interviewde. Maar daar zit wel een prijskaartje aan. Dus...

De heer ...: Is dat niet de jeugd best waard?

Wethouder Botter: Wat zegt u?

De heer ...: Dat is de jeugd best waard.

Wethouder Botter: Jawel, het is het ook wel waard, maar dan moet ik dus wel even kijken in mijn budget, maar dan gaat het veel meer over de vraag van... Kijk, als die nota er op een gegeven moment ook is, vind ik het ook leuk om te kijken hoe we daar met elkaar over in gesprek kunnen gaan met de jeugd. Daar moet iets gebeuren, vind ik, dat de jeugd ook met u in gesprek gaat over van hoe ze nou aankijken tegen dat verhaal. En ik moet natuurlijk zorgen dat ik mijn werk goed doe om ervoor te zorgen dat het ook een nota is die aansluit bij de jeugd. Maar dat debat met u daarover moet in ieder geval ook plaats vinden en dan zou zo'n presentator denk ik heel erg goed kunnen worden ingezet.

De heer Oomkes: Als ik kan helpen met knowhow doe ik het graag.

16. Rondvraag (3)

De voorzitter: Goed, dank u wel. We zijn aan het einde gekomen van de vergadering van vandaag. Het is kwart over tien. We hebben een lange tijd en er was nog...

De heer ...: '...' rondvraag.

Mevrouw ...: Oh ja, de rondvraag.

Mevrouw ...: Nog een rondvraag voor...

De voorzitter: Voor... Maar staat die op de lijst? Ja?

De heer ...: Ja, dat was die rondvraag over gehandicapten en '...'.

De voorzitter: Ja, ja, ja, '...'. Oké. Gaat uw gang.

Mevrouw ...: Het is een artikel dat Haarlem zijn horecaopleiding voor jongeren met verstandelijke beperking, die nu een jaar bestaat, dreigt te verzanden in regelgeving in subsidiepotjes. En het gaat om LotusCollege dat nu een restaurant SMAAK, een praktijkopleiding tot kok, heeft. En afgelopen woensdag zou een gesprek hebben plaats gevonden volgens dat artikel en ik zou graag willen weten of dit klopt en of, ja, wat er mee nu verder gaat?

Wethouder Botter: Het is heel erg goed mogelijk dat dat vanuit het thema 'Werkgelegenheid' of 'Economie' is aangevlogen. Ik heb met deze organisatie nog nooit wat van doen gehad en ik heb daar ook vorige week geen gesprek over gehad, maar ik zal dat voor u nagaan en dan krijgt u schriftelijk een reactie.

17. Sluiting

De voorzitter: Goed, dank u wel. Dank u wel wethouder. Dank u wel Commissie. Welterusten. Tot de volgende keer.

De heer ...: Welterusten.